

คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมสำหรับ
ตรวจสอบสาระสำคัญของการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

one vision
one identity
one community

คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมสำหรับตรวจสอบ
สาระสำคัญของการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

สำนักเลขาธิการอาเซียน
กรุงจาการ์ตา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

ประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

เลขาธิการอาเซียนตั้งอยู่ ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

หากมีคำถาม โปรดติดต่อ

เลขาธิการอาเซียน

The ASEAN Secretariat

Community Relations Division (CRD) 70A

Jalan Sisingamangaraja

Jakarta 12110

ประเทศอินโดนีเซีย

โทรศัพท์: (62 21) 724-3372, 726-2991

โทรสาร: (62 21) 739-8234, 724-3504

อีเมล: public@asean.org

ข้อมูล Catalogue-in-Publication Data

คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมสำหรับตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

จาการ์ตา: เลขาธิการอาเซียน, พฤศจิกายน พ.ศ. 2561

341.758

1. อาเซียน – สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา – การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

2. มาตรฐาน – การตรวจสอบ – การจดทะเบียน

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-602-5798-27-6

ISBN 978-602-5798-27-6

อาเซียน: ประชาคมแห่งโอกาสสำหรับทุกคน

สามารถอ้างหรือพิมพ์ซ้ำข้อความจากสิ่งพิมพ์นี้ได้โดยไม่มีข้อจำกัด หากมีกิตติกรรมประกาศอย่างถูกต้องและส่ง

เอกสารที่ตีพิมพ์ข้อมูลดังกล่าวเข้าไปที่ฝ่ายส่งเสริมกิจกรรมสาธารณะและประชาสังคมของเลขาธิการอาเซียน
จากการ์ตา

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนเผยแพร่ทางออนไลน์ในเว็บไซต์ของอาเซียน ได้แก่ www.asean.org

ลิขสิทธิ์ของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) พ.ศ. 2561

สงวนลิขสิทธิ์

ส่วนที่ 1

PART

1

เหตุในการปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียน

สารบัญ

อารัมภบท	5
ประวัติความเป็นมา	5
วัตถุประสงค์ของคู่มือแนวทางปฏิบัติร่วม	8
ตัวอักษรย่อที่ใช้ในคู่มือฉบับนี้	9
กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (รหัสประเทศ)	9
ตัวย่ออื่นๆ	9
แหล่งอ้างอิง	10
เหตุในการปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียน	11
บทนำ	11
วัตถุประสงค์ของคู่มือแนวทางปฏิบัติร่วม	14
กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (รหัสประเทศ)	15
ตัวย่ออื่นๆ	15
แหล่งอ้างอิง	16
บทนำ	17
1. นิยาม 'การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม'	19
1.1. นิยามตามกฎหมายภายในประเทศ	19
1.2. องค์ประกอบของนิยาม	21
1.2.1. คุณลักษณะด้านรูปลักษณ์	21
1.2.1.1. คำ ตัวอักษร และอักขระอื่น	21
1.2.1.2. สี	22
1.2.1.3. ดนตรีและเสียง	23
1.2.1.4. รูปถ่าย	23
1.2.1.5. แบบสถาปัตยกรรม แบบพิมพ์เขียว แบบก่อสร้าง	23
1.2.1.6. กราฟ แผนภูมิ แผนที่ และสื่อการเรียนการสอน	24
1.2.1.7. หน้าจอคอมพิวเตอร์ และรูปสัญลักษณ์ (Icon) บนหน้าจอ	24
1.2.2. รูปร่างลักษณะที่ปรากฏบนแบบผลิตภัณฑ์	25
1.2.2.1. แนวคิด หลักการ	25
1.2.2.2. วิธีการ กระบวนการ	26
1.2.2.3. โปรแกรมคอมพิวเตอร์และแบบผังภูมิของวงจรรวม	26
1.2.2.4. ลักษณะผงและของเหลว	26
1.2.2.5. การออกแบบบางส่วนของผลิตภัณฑ์	27
1.2.3. ผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม	29
1.2.3.1. การประยุกต์ใช้ทางอุตสาหกรรม	29

1.2.3.2.	สิ่งมีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ	30
1.2.3.3.	งานศิลปะ	32
2.	ความใหม่	34
2.1	นิยามความใหม่	34
2.1.1	กลุ่มประชากรอ้างอิง	34
2.1.2	วันที่เกี่ยวข้องกับความใหม่	35
2.1.2.1	สิทธิที่เกิดขึ้นก่อน	35
2.1.2.2	ระยะเวลาผ่อนผันการพิจารณาความใหม่	36
2.1.3	ช่องทางในการเปิดเผย	37
2.1.3.1	การใช้ในเชิงพาณิชย์และในทางการค้า	37
2.1.3.2	การประกาศโฆษณาทั่วไป	37
2.1.3.3	การประกาศโฆษณาโดยหน่วยงานของรัฐ	38
2.1.3.4	การเปิดเผยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	38
2.1.3.5	การเปิดเผยข้อมูลในงานแสดงต่อสาธารณชน	39
2.2	การพิจารณาความใหม่	41
2.2.1	เอกลักษณ์ของแบบผลิตภัณฑ์	41
2.2.2	มุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวม	43
2.2.3	การประกอบงานที่ปรากฏอยู่แล้วเข้าด้วยกัน	45
2.2.4	ความมีอิสระในการออกแบบ	46
3.	การปรากฏแก่สายตา	48
3.1	หลักการ	48
3.2	ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนและรูปแบบการจัดวางผลิตภัณฑ์	48
4.	คุณลักษณะเชิงเทคนิคหรือลักษณะการใช้งาน	51
4.1	หลักการและเหตุผลในการปฏิเสธความคุ้มครอง	51
4.2	การประเมินหน้าที่การทำงาน	53
4.3	ข้อห้ามเรื่องหน้าที่การทำงานมาก่อนคุณลักษณะด้านความสวยงาม	55
4.4	อะไหล่และการเชื่อมต่อ	56
4.5	คุณลักษณะด้านหน้าที่การทำงานและความสวยงามรวมกัน	57
5.	ความขัดแย้งกับสิทธิที่มีมาก่อน	61
5.1	สิทธิที่มีมาก่อนในการออกแบบที่ได้รับการจดทะเบียน	61
5.2	สิทธิที่มีมาก่อนในเครื่องหมายที่มีความบังเอิญ	62
5.3	สิทธิที่มีมาก่อนในงานที่มีลิขสิทธิ์	64
6.	นโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน	65
6.1	การพิจารณาเบื้องต้น	65
6.2	ประเด็นเฉพาะเรื่อง	66
6.2.1	ลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	66
6.2.2	ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบ	68
6.2.3	ข้อพิจารณาด้านความสวยงาม	68

7. ข้อห้ามบางอย่างตามกฎหมาย	69
7.1 ข้อห้ามจากบทกฎหมาย	69
7.2 ตราสัญลักษณ์ประจำรัฐและเครื่องหมายราชการ	70
7.3 การอ้างอิงบุคคลหรือราชวงศ์ชั้นสูง	73
8. การแสดงแบบผลิตภัณฑ์	74
8.1 ข้อกำหนดทั่วไป	74
8.2 รูปแบบการแสดงผลผลิตภัณฑ์	74
8.2.1 พื้นหลังของภาพแสดงผลผลิตภัณฑ์	75
8.2.2 การแสดงผลภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโปร่งใส	75
8.2.3 คุณภาพของภาพแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์	76
8.3 จำนวนและความสอดคล้องของภาพ	76
8.4 รูปลักษณะผลิตภัณฑ์ขณะใช้งาน	78
8.5 ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อน ผลิตภัณฑ์แบบชุด	79
8.5.1 ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วน	79
8.5.2 ผลิตภัณฑ์แบบชุด	81
8.5.3 การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์	82
8.6 การแสดงผลภาพแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วน	83
8.6.1 การแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์ในส่วนที่ขอถือสิทธิ	83
8.6.2 การระบุส่วนที่ขอถือสิทธิ	84
8.6.2.1 เส้นประและเส้นทึบ	84
8.6.2.2 เส้นแสดงขอบเขต	85
8.6.2.3 การแรเงาและทำให้เลือนราง	85
8.6.2.4 การแยกส่วนหรือตัดออก	86
8.7 คำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์	87
8.8 การแสดงพื้นผิวของแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นลวดลายซ้ำๆ	87
8.9 การแสดงผลภาพแบบผลิตภัณฑ์ด้วยภาพสี	88
9. ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์	89
9.1 หลักการทั่วไป	89
9.2 การจำแนกประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	89
9.2.1 การจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากล	89
9.2.2 การแก้ไขชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์	90
9.2.3 ข้อขัดข้องในการระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์	91
10. คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ และความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ	92
10.1 แม่แบบทั่วไป	92
10.2 เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ	93

อารัมภบท

ประวัติความเป็นมา

คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมสำหรับตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คู่มือฯ”) ได้จัดทำขึ้นในบริบทของโครงการความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญาประชาคมยุโรป-อาเซียน ระยะที่ 3 (The EU-ASEAN Project on the Protection of Intellectual Property Rights: ECAP III) โครงการดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากสหภาพยุโรปและอาเซียนในปี พ.ศ. 2552 เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) รวมทั้งสนับสนุนเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน (ASEAN IPR Action Plan) พ.ศ. 2554-2558

วัตถุประสงค์ในภาพรวมของ ECAP III ช่วงที่ 2 คือการผนวกประเทศสมาชิกอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลกและระบบการค้าโลกเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจนในภูมิภาค

วัตถุประสงค์เฉพาะของโครงการคือเพื่อเสริมสร้างการรวมตัวระดับภูมิภาคของอาเซียนและยกระดับและประสานระบบในการสร้างสรรค์ การคุ้มครอง การบริหาร และการบังคับใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาในภูมิภาคอาเซียน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ และเพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน พ.ศ. 2554-2558

สำนักเครื่องหมายการค้าและการออกแบบแห่งสหภาพยุโรป (OHIM) ได้รับมอบหมาย ให้ดำเนินโครงการ ECAP III ช่วงที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2556-2558

เมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2558 ณ เมืองบันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไนดารุสซาลาม คณะกรรมการกำกับการดำเนินโครงการของ ECAP (The ECAP Project Steering Committee: PSC) ได้อนุมัติแผนงานประจำปีของโครงการ (AWP) สำหรับปี พ.ศ. 2558 โดย PSC ตัดสินใจที่จะบรรจุกิจกรรมสำคัญ “ที่มุ่งเน้นปรับปรุงคุณภาพ มาตรฐาน และความโปร่งใสของงานที่ดำเนินการโดยสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของอาเซียนเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบและจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” ลงในแผนงานดังกล่าว ซึ่งระบุให้ผลลัพธ์ของโครงการจะบรรลุผลก็ต่อเมื่อมีการจัดทำ “แนวปฏิบัติ” โดยละเอียดพอที่สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาในอาเซียนสนใจจะนำไปใช้ได้

ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้ตรากฎหมายหรืออยู่ระหว่างการนำกฎหมายมาใช้ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกฎหมายเฉพาะ หรือเป็นหมวด บทบัญญัติเฉพาะที่อยู่ในกฎหมายที่มีขอบเขตกว้าง เพื่อใช้

ประกอบการศึกษาเกี่ยวกับการจดทะเบียนการออกแบบฯ ในบางประเทศ กฎหมายเหล่านี้ได้ถูกเสริมด้วยอนุบัญญัติอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับรองลงไป เช่น กฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติ และคำสั่งของหน่วยงานย่อย

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตีพิมพ์คู่มือ แนวทางปฏิบัติ หรือคำสั่งแนวปฏิบัติเฉพาะเพื่อการพิจารณาตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบฯ สำหรับให้ผู้ตรวจสอบของสำนักงานใช้เป็นกรณีภายใน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ประเทศอินโดนีเซีย: แนวทางปฏิบัติ – การพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Guidelines – Substantive Examination of Industrial Design) – พ.ศ. 2558

ประเทศลาว: คู่มือการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Industrial Designs Manual) – ตุลาคม พ.ศ. 2546

คำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเรื่องการใช้กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เลขที่ 755/MOST 20 กันยายน พ.ศ. 2555

กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา เลขที่ 38/NA ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

ประเทศมาเลเซีย: เกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)Module for Industrial Design Examination(พ.ศ. 2557

ประเทศฟิลิปปินส์: กฎและระเบียบในการนำไปใช้ฉบับแก้ไข ซึ่งนำมาใช้ตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2554 และหนังสือเวียนบันทึกความเข้าใจ IPOPHL เลขที่ 17-013 “การแก้ไขเพิ่มเติมกฎและระเบียบในการนำไปใช้เกี่ยวกับสิทธิบัตร ผลิตภัณฑ์อรรถประโยชน์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับแก้ไข” 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2560

หนังสือเวียนบันทึกความเข้าใจ BOP เลขที่ 14-004 ออกโดยผู้อำนวยการฝ่ายสิทธิบัตรเรื่อง “การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายเวลาออกไป” 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

คำสั่งบันทึกข้อตกลง BOP เลขที่ 16-005 เรื่อง “การใช้รหัสแสดงประเภทสินค้าใน

การประกาศโฆษณาสิทธิบัตร ผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สิน และการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามมาตรฐานองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก มาตรฐานที่ 16 และการแก้ไขมาตรฐานองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก มาตรฐานที่ 3 วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2559

หนังสือเวียนบันทึกความเข้าใจ BOP เลขที่ 17-002 เกี่ยวกับ “การใช้ระบบพิจารณาทบทวนคุณภาพสิทธิบัตรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สินและการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับแก้ไข” 20 ตุลาคม พ.ศ. 2560

ประเทศสิงคโปร์: แนวทางการใช้บังคับกฎหมาย เลขที่ 4 ของปี พ.ศ. 2561 – การจดทะเบียนส่วนต่อประสานกราฟิกกับผู้ใช้ (GUIs), 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

แนวทางการใช้บังคับกฎหมาย IP2SG เลขที่ 1 ปี พ.ศ. 2561 – ระบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ (EOS), 30 ตุลาคม พ.ศ. 2561

แนวทางการใช้บังคับกฎหมาย เลขที่ 4 ปี พ.ศ. 2560 – การจำแนกสินค้าผลิตภัณฑ์หรือชุดสินค้าที่ไม่มีรูปร่างทางกายภาพ และผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตัวตนทางกายภาพเมื่อพิจารณาถึงการจดทะเบียนการออกแบบ, 30 ตุลาคม พ.ศ. 2560

ประเทศไทย: คู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรออกแบบผลิตภัณฑ์

ประเทศเวียดนาม: กฎระเบียบการพิจารณาตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Rules of Examination of Industrial Designs Registration Applications) ประกาศโดยคำสั่ง 2381/QĐ-SHTT ของวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2552 ของ NOIP's Director General

คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมฉบับนี้ถูกสร้างขึ้นโดยได้พิจารณาถึงกฎหมาย ระเบียบ และหลักนิติศาสตร์ของประเทศสมาชิกอาเซียน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยได้มีการพิจารณาแนวปฏิบัติและคู่มือที่ใช้เป็นการภายในของสำนักงานต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปมาไว้เพื่อพิจารณาตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบฯ

คู่มือฯ ฉบับนี้ยังได้คำนึงถึงมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติที่ดีของสหภาพยุโรป โดยเฉพาะแนวทางพิจารณาตรวจสอบในสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (The European Union Intellectual Property Office: EUIPO) เกี่ยวกับการออกแบบประชาคมยุโรปที่ได้รับการจดทะเบียน – การตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบประชาคมยุโรป พ.ศ. 2558 และการตรวจสอบเพื่อเพิกถอนการจดทะเบียนการออกแบบฯ พ.ศ. 2558 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “แนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สิน

ทางปัญญาของสหภาพยุโรป (คำขอจดทะเบียน)” และ “แนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (การเพิกถอน) ตามลำดับ”

ร่างคู่มือฯ ฉบับแรกได้มีการนำเสนอต่อหน่วยงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศสมาชิกอาเซียนใน “การประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการออกแบบของอาเซียนและการให้รายละเอียดเพิ่มเติมในคู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบการออกแบบ” ซึ่งจัดขึ้นที่ล้งกาวิ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 2-5 มิถุนายน พ.ศ. 2558

โดยร่างฉบับแก้ไขนี้ได้พิจารณาข้อเสนอแนะจากที่ประชุมที่ล้งกาวิ รวมถึงข้อมูลและข้อคิดเห็นที่หน่วยงานต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ได้เสนอหลังการประชุม

วัตถุประสงค์ของคู่มือแนวทางปฏิบัติร่วม

ในปัจจุบัน ส่งเสริมให้มีการใช้คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบกรอบแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศสมาชิกอาเซียนจากการที่มีความแตกต่างอยู่มากในระบบพิจารณาตรวจสอบและจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศเหล่านี้ บางส่วนเป็นความแตกต่างของกฎหมายภายในประเทศและต้องมีการดำเนินการทางกฎหมายหากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ อย่างไรก็ดี การที่ระดับมาตรฐานการบริหารงานและคำสั่งที่ใช้เป็นการภายในมีความสอดคล้องกันมากขึ้นมีแนวโน้มที่จะทำให้แนวปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาประจำประเทศสมาชิกอาเซียนมีความสอดคล้องกันมากขึ้นในส่วนของการจดทะเบียนและการคงไว้ซึ่งสิทธิในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คู่มือฯ ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมแนวทางปฏิบัติและคู่มือที่ใช้เป็นการภายในดังที่กล่าวไว้ข้างต้น และส่งเสริมให้เกิดความสอดคล้องของมาตรฐานและเกณฑ์การตรวจสอบกรอบแบบที่สำนักงานจดทะเบียนการออกแบบของอาเซียนยึดถือปฏิบัติ นอกจากนี้คู่มือฯ ฉบับนี้ยังสามารถใช้ประกอบการฝึกอบรมในภาคปฏิบัติสำหรับผู้ตรวจสอบและใช้เป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนด้านทรัพย์สินอุตสาหกรรม

โดยมีประเด็นซึ่งได้รับความสนใจคือการออกแบบฯ สามารถที่ได้รับความคุ้มครองในประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านกฎหมายลิขสิทธิ์ รวมถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับการยอมรับว่าเป็น “ผลงาน” หรือเป็น “ผลงานด้านศิลปะประยุกต์” ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลภายใต้อนุสัญญากรุงเบิร์นว่าด้วยการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2429 พร้อมฉบับแก้ไขพ.ศ. 2514 และจากบทบัญญัติในกฎหมายลิขสิทธิ์ที่คุ้มครองผลงานด้านศิลปะประยุกต์ซึ่งเป็นกฎหมายภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม คู่มือฉบับนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการออกแบบหรือผลงานด้านศิลปะประยุกต์ที่ไม่ได้จดทะเบียนภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์หรือความคุ้มครองตามกฎหมายของการคุ้มครองดังกล่าว

คู่มือฯ ฉบับนี้ไม่มีผลผูกพันกับสำนักงานจดทะเบียนการออกแบบฯ ของอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการและไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะสะท้อนแนวปฏิบัติภายในประเทศสมาชิกอาเซียน แม้ว่าเนื้อหาส่วนมากในกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นมีความสอดคล้องในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับคู่มือฯ ฉบับนี้ แต่อาจมีบางประเด็นที่ไม่สอดคล้องกัน จึงคาดหวังว่าการพัฒนาและการใช้คู่มือฯ ฉบับนี้เป็นเอกสารอ้างอิงจะกระตุ้นให้เกิดความสอดคล้องของมาตรฐานและเกณฑ์การพิจารณาตรวจสอบกรอบแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้ การจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังคงขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบภายในประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน

ตัวอักษรย่อที่ใช้ในคู่มือฉบับนี้

กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (รหัสประเทศ)

BN:	ประเทศบรูไนดารุสซาลาม
ID:	ประเทศอินโดนีเซีย
KH:	ประเทศกัมพูชา
LA:	ประเทศลาว
MM:	ประเทศเมียนมา
MY:	ประเทศมาเลเซีย
PH:	ประเทศฟิลิปปินส์
SG:	ประเทศสิงคโปร์
TH:	ประเทศไทย
VN:	ประเทศเวียดนาม

ตัวย่ออื่น ๆ

CDR:	ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 6/2002 วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2544 เกี่ยวกับการออกแบบของ ประชาคมยุโรป (ระเบียบว่าด้วยการออกแบบของประชาคมยุโรป –Community Design Regulation)
CDIR:	ระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 2245/2002 วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ระเบียบการ ใช้ของสภา (EC) เลขที่ 6/2002 เกี่ยวกับการออกแบบของประชาคมยุโรป (ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการ ออกแบบของประชาคมยุโรป – Community Design Implementing Regulation)
DA:	พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกแบบ (Designs Act)/พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกแบบที่ ได้รับการจดทะเบียนคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
DL:	กฎหมายการออกแบบ (Designs Law)/กฎหมายการออกแบบที่ได้รับการจดทะเบียน
DR:	ระเบียบว่าด้วยการออกแบบ/กฎข้อบังคับว่าด้วยการออกแบบ (Designs Regulation(s)/Designs Rules)

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ECJ: ศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรป (European Court of Justice)

EU: สหภาพยุโรป (European Union)

HAGUE AGREEMENT: ความตกลงกรุงเฮก ว่าด้วยการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ, กรมสารกรุงเจนีวา กรกฎาคม พ.ศ. 2542

IPL: กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Law)

LCL: การจำแนกการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามหลักสากล ภายใต้ความตกลงโลคาร์โน ว่าด้วยการจำแนกการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามหลักสากล เมืองโลคาร์โน 8 ตุลาคม พ.ศ. 2511 พร้อมฉบับแก้ไขเพิ่มเติมวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2522

OHIM: สำนักงานประสานตลาดภายในยุโรป (Office for the Harmonization of the Internal Market) (สำนักงานประชาคมยุโรปสำหรับการออกแบบและเครื่องหมายทางอุตสาหกรรม)

Paris Convention: อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2426 พร้อมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ที่กรุงสตอกโฮล์ม ปี พ.ศ. 2510

Office: สำนักงานหรือหน่วยงานในประเทศที่รับผิดชอบการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

TRIPS: ความตกลงว่าด้วยการค้าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights)

WIPO: องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organisation)

WTO: องค์การการค้าโลก (World Trade Organisation)

แหล่งอ้างอิง

เว็บไซต์ทั้งหมดที่ใช้อ้างอิงเป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558

เหตุในการปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียน

บทนำ

ภายใต้กฎหมายและระเบียบของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การจดทะเบียนการออกแบบฯ และการมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายของการจดทะเบียนดังกล่าวจำเป็นต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขหลายประการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกแบบฯ ในฐานะสิ่งที่ได้รับการคุ้มครองและเกี่ยวข้องกับเอกสารประกอบที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับขอบเขตการคุ้มครองการออกแบบฯ ข้อกำหนดเหล่านี้ถูกอ้างถึงในคู่มือแนวปฏิบัติร่วมฉบับนี้ว่าในฐานะเงื่อนไข “ที่เป็นสาระสำคัญ” ในการจดทะเบียน

ในปัจจุบัน เงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญและข้อกำหนดทางการที่เกี่ยวข้องในการจดทะเบียนการออกแบบฯ ของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นไม่สอดคล้องกัน คู่มือแนวทางปฏิบัติร่วมฉบับนี้จึงได้เสนอหลักเกณฑ์และมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับการพิจารณาตรวจสอบและเพิกถอนการจดทะเบียนการออกแบบฯ

คู่มือฯ ฉบับนี้มีเนื้อหาในหัวข้อเกี่ยวกับการออกแบบฯ ดังต่อไปนี้

- นิยามของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ความใหม่
- ลักษณะที่ปรากฏแก่สายตา
- คุณลักษณะเชิงเทคนิคหรือการใช้งาน
- ความขัดแย้งกับสิทธิที่มีมาก่อน
- นโยบายสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- ข้อห้ามตามกฎหมายบางประการ
- การแสดงภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์
- ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์
- คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ และความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ

แม้ว่ากฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนไม่ได้บรรจุทุกหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น แต่กฎหมายเหล่านั้นก็มีบางบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้เกือบทุกหัวข้อ นอกจากนี้ ยังเป็นที่น่าสังเกตว่าในประเทศ

สมาชิกอาเซียน ไม่ได้มีการพิจารณาตรวจสอบหัวข้อเหล่านี้และใช้มูลเหตุในการปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียนด้วยกระบวนการแบบเดียวกันหรือด้วยหน่วยงานประเภทเดียวกัน ทำให้บางประเทศอาจได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานตรวจสอบทรัพย์สินอุตสาหกรรม ในขณะที่บางประเทศจะได้รับการตรวจสอบหลังจากมีการยื่นปฏิเสธการจดทะเบียนจากบุคคลที่สามเท่านั้น

ในหลายประเทศสมาชิกอาเซียน บางกรณี การมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายจะมีการตรวจสอบในบริบทของกระบวนการเพิกถอน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวอาจมีการไต่สวนโดยหน่วยงานทรัพย์สินทางปัญญาของแต่ละประเทศหรือโดยหน่วยงานตุลาการ

อาจกล่าวได้ว่าเนื้อหาบางส่วนในคู่มือฯ ฉบับนี้ไม่ใช่เรื่องการพิจารณาสาระสำคัญแต่เป็นเรื่องของรูปแบบคำขอ อย่างไรก็ตาม เนื้อหาของหัวข้อเหล่านี้ได้บรรจุไว้ให้มีความเชื่อมโยงกับเรื่องสาระสำคัญและมีผลโดยตรงต่อเรื่องต่าง ๆ โดยตรง อย่างเช่น นิยามการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในฐานะสิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง ขอบเขตของการคุ้มครอง ความสามารถในการจดทะเบียนการออกแบบฯ หรือการมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายในภายหลังของการจดทะเบียน

โดยประเด็นเกี่ยวกับสิทธิและกรรมสิทธิ์ในการออกแบบฯ หรือสิทธิในการออกแบบฯ ที่ได้รับการจดทะเบียนภายใต้กฎหมายในประเทศ อาจเป็นตัวกำหนดความสามารถในการจดทะเบียนของการออกแบบฯ ในนามบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และอาจนำมาอ้างเป็นมูลเหตุในการเพิกถอนการจดทะเบียนที่ให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งอย่างไม่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตาม ข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิและกรรมสิทธิ์ในการออกแบบฯ โดยทั่วไปจะมีหน่วยงานตุลาการเป็นผู้ตัดสิน และจะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของหน่วยงานจดทะเบียนการออกแบบฯ ดังนั้น เรื่องเกี่ยวกับสิทธิข้างต้นนี้ จะไม่นำมาบรรจุในคู่มือฯฉบับนี้

ภาคผนวก I คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยเนื้อหาบางส่วนที่มาจากบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กล่าวถึงในที่นี้

ภาคผนวก II แสดงลิงก์อินเทอร์เน็ตไปยังเว็บไซต์ของหน่วยงานจดทะเบียนการออกแบบฯ ของประเทศสมาชิกอาเซียน เว็บไซต์เหล่านี้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายและขั้นตอนการจดทะเบียนการออกแบบฯ

1. นิยาม ‘การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม’

1.1. นิยามตามกฎหมายภายในประเทศ

คำว่า “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” ได้รับการนิยามไว้ในกฎหมายแต่ละฉบับของประเทศสมาชิกอาเซียน¹ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม: “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” หมายถึงคุณลักษณะของรูปร่าง รูปทรง ลวดลาย หรือการประดับตกแต่ง ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์² โดยกระบวนการทางอุตสาหกรรมใด ๆ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความดึงดูดและพิจารณาได้ด้วยสายตา [...].

ประเทศกัมพูชา: [...] องค์ประกอบใด ๆ ของลายเส้นหรือสีหรือรูปสามมิติใด ๆ หรือวัสดุใด ๆ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับลายเส้นหรือสีหรือไม่ ให้ถือว่าเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยมีเงื่อนไขว่า องค์ประกอบ รูปแบบ หรือวัสดุ ดังกล่าวต้องทำให้ผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมมีรูปลักษณะพิเศษบางอย่างและสามารถใช้เป็นแบบ สำหรับผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้และจะมีความดึงดูดซึ่งสามารถพิจารณาได้ด้วยสายตา

ประเทศอินโดนีเซีย: การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหมายถึงงานสร้างสรรค์ด้านรูปร่าง รูปทรง หรือองค์ประกอบของลายเส้นหรือสี หรือลายเส้นและสี หรือทั้งหมดนี้รวมกันในรูปแบบสามมิติหรือสองมิติซึ่งให้ความสวยงามและสามารถปรากฏในแบบรูปสามหรือสองมิติ และใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์สินค้า หรือสินค้าโภคภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมและงานหัตถกรรม

ประเทศลาว: ‘การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม’ หมายถึง รูปแบบหรือรูปร่างลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้น ซึ่งรวมถึงรูปร่าง ลวดลาย ลายเส้น สี ฯลฯ

ประเทศมาเลเซีย: “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” หมายถึงคุณลักษณะของรูปร่าง รูปทรง ลวดลายหรือการประดับตกแต่ง ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์³ ที่ผลิตโดยกระบวนการหรือวิธีการทางอุตสาหกรรมใด ๆ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เมื่อปรากฏในแบบผลิตภัณฑ์จะมีความดึงดูดและพิจารณาได้ด้วยสายตา [...].

¹ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 2; KH DL, art. 89; ID DL art. 1.1; LA IP Law art. 3.8; MY DA, s. 3; MM DL, s. 2(a); PH IP Code, s. 112; SG DA s. 2.1; TH DA s. 3; และ VN IPL art. 4.13 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), วรรค 4.1 ด้วย

² “ผลิตภัณฑ์” นิยามว่าเป็นสิ่งของใด ๆ ที่มีการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมและประกอบด้วยส่วนใดก็ตามของสิ่งของหากส่วนนั้นทำและขายแยกกัน

³ “สิ่งของที่เป็นสินค้า” นิยามว่าเป็นสิ่งของใด ๆ ที่มีการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมและประกอบด้วยส่วนใดก็ตามของสิ่งของหากส่วนนั้นทำและขายแยกกัน

ประเทศเมียนมา: การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหมายถึงรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมใด ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนที่มาจากคุณลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะลายเส้น รูปร่าง สี รูปทรง พื้นผิว หรือวัสดุของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และ/หรือการประดับตกแต่ง

ประเทศฟิลิปปินส์: การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมคือองค์ประกอบใด ๆ ของลายเส้นหรือสีหรือรูปสามมิติใด ๆ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับลายเส้นหรือสีหรือไม่ โดยมีเงื่อนไขว่าองค์ประกอบหรือรูปแบบดังกล่าวต้องทำให้ผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมมีรูปลักษณะพิเศษบางอย่างและสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้

ประเทศสิงคโปร์: “การออกแบบ” หมายถึงคุณลักษณะของรูปร่าง รูปทรง สี ลวดลาย หรือการประดับตกแต่งที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ใด ๆ⁴ หรือผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ เพื่อสร้างรูปลักษณะผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ [...]

ประเทศไทย: “แบบผลิตภัณฑ์” หมายความว่า รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบ ของลวดลาย หรือสีของผลิตภัณฑ์ อันมีลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรมได้

ประเทศเวียดนาม: การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหมายถึงลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏในรูปร่างสามมิติ ลายเส้น สี หรือ องค์ประกอบเหล่านี้รวมกัน

เมื่อพิจารณาถึงแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ จึงนิยาม ‘การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม’ ได้ว่าเป็นรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์สองมิติหรือสามมิติ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ ที่มาจาก คุณลักษณะของรูปร่าง รูปทรง ลายเส้น สี วัสดุ หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สร้างให้เกิดการออกแบบ⁵

ไม่อนุญาตให้จดทะเบียนการออกแบบฯ หากรายละเอียดของคำขอไม่ได้เป็นการออกแบบฯ ตามนิยามที่กฎหมายภายในกำหนดไว้ หากคำขอไม่เป็นไปตามนิยามของ ‘การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม’ ที่กฎหมายกำหนดหรือหากมีการพิจารณาแล้วว่าวัตถุประสงค์ของคำขอไม่ใช่การออกแบบ ผู้ตรวจสอบจะต้องปฏิเสธการจดทะเบียน ซึ่งในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบคำขอเพื่อหาเหตุอื่นในการปฏิเสธอีก

⁴ “สิ่งที่เป็นสินค้า” หมายถึงสิ่งใด ๆ ที่ผลิตขึ้น (ไม่ว่าจะด้วยกระบวนการทางอุตสาหกรรม ด้วยมือ หรืออย่างอื่น) และประกอบด้วยส่วนใดก็ตามของสิ่งของบางส่วนนั้นทำและขายแยกกัน และชุดใด ๆ ของสิ่งของ

“ผลิตภัณฑ์ไม่ใช่ทางกายภาพ” หมายถึงสิ่งใด ๆ ที่ (i) ไม่มีรูปแบบทางกายภาพ (ii) ผลิตโดยการอิงการออกแบบบนพื้นผิวหรือลงในสื่อ (รวมถึงอากาศ) และ (iii) มีหน้าที่หรือประโยชน์ภายในตัวเองที่ไม่ได้เป็นเพียงการแสดงรูปลักษณะของสิ่งของหรือเพื่อถ่ายทอดข้อมูล และประกอบด้วยชุดผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ที่จับต้องไม่ได้

⁵ ในคู่มือฉบับนี้ คำว่า “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” และ “การออกแบบฯ” ใช้แทนกันได้

หากรายละเอียดคำขอที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ขัดกับนิยามซึ่งเป็นข้อกำหนดในการปฏิบัติตามมากฎหมาย คำขอนั้นอาจถูกเพิกถอนการจดทะเบียนหรือถือเป็นโมฆะ

1.2. องค์ประกอบของนิยาม

นิยาม ‘การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม’ ตามกฎหมายที่กล่าวถึงข้างต้นจะมีข้อกำหนดหรือข้อบ่งชี้ถึงองค์ประกอบทั่วไป ซึ่งต้องมีในคำขอจดทะเบียนการออกแบบฯ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

- (i) ต้องประกอบด้วยคุณลักษณะด้านรูปลักษณ์ หรือลักษณะที่ ‘ดึงดูดสายตา’ อันเป็นผลมาจากปัจจัยเดียวหรือหลายปัจจัย ทั้งในเรื่องของรูปทรง ลายเส้น สี หรือองค์ประกอบทั้งหมดนี้รวมกัน
- (ii) ควรปรากฏเป็นรูปร่างลักษณะบนผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของ
- (iii) ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของดังกล่าวควรผลิตขึ้นในอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้

1.2.1. คุณลักษณะด้านรูปลักษณ์

การออกแบบฯ เกี่ยวข้องกับรูปลักษณ์หรือลักษณะที่ปรากฏบนผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งของ ที่มีความดึงดูดและพิจารณาได้ด้วยสายตา

หากคำขอไม่ได้รับในเรื่องของรูปลักษณ์หรือลักษณะที่ปรากฏบนผลิตภัณฑ์ก็ไม่ต้องรับจดทะเบียนเป็นการออกแบบฯ และหน่วยงานตรวจสอบการออกแบบควรปฏิเสธการจดทะเบียนปฏิเสธคำขอดังกล่าว

หัวข้อต่อไปนี้เป็นต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อชี้ให้เห็นว่ามีคุณสมบัติที่จะสามารถแสดงรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เพื่อจดทะเบียนการออกแบบได้หรือไม่

1.2.1.1. คำ ตัวอักษร และอักขระอื่น

คำ ตัวอักษร และตัวเลขที่แสดงแนวคิดเชิงนามธรรม โดยไม่ได้ปรากฏบนผลิตภัณฑ์ จะไม่ถือว่าเป็นรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์

ในส่วนนี้ ผลิตภัณฑ์สามารถมีรูปร่างเป็นตัวอักษรหรือตัวเลข หรือลักษณะพื้นผิวของผลิตภัณฑ์อาจมีลวดลายที่ปรากฏเป็นคำ ตัวเลข หรืออักขระอื่น ๆ ในแบบสองมิติ นอกจากนี้ รูปลักษณ์ที่มองปรากฏบนผลิตภัณฑ์อาจประกอบด้วยตัวอักษร ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะถือว่ารูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นส่วนที่มุ่งเพื่อการจดทะเบียนการออกแบบฯ

ตัวอย่าง ลวดลายพื้นผิวซึ่งประกอบด้วยตัวอักษรและคำ⁶

1.2.1.2. สี

สีที่ใช้แสดงหรืออ้างสิทธิถึงแนวคิดเชิงนามธรรม โดยไม่ได้ปรากฏในรูปร่างหรือรูปทรงใด ๆ ไม่อาจรับจดทะเบียนเป็นรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ได้

อย่างไรก็ตาม การออกแบบฯ อาจใช้สีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ปรากฏบนแบบผลิตภัณฑ์ร่วมกับคุณลักษณะอื่นๆ ซึ่งอาจขอถือสิทธิเพียงสีเดียวหรือหลายสีที่ปรากฏบนแบบผลิตภัณฑ์ก็ได้⁷ โดยมีผลบังคับใช้กับการออกแบบทั้งในลักษณะสามมิติและสองมิติ ตัวอย่างเช่น การออกแบบลวดลายพื้นผิวโลโก้ สัญลักษณ์กราฟิก และเครื่องมือในลักษณะเดียวกันที่อาจถือได้ว่าเป็นแบบผลิตภัณฑ์

ตัวอย่าง การออกแบบสามมิติของนาฬิกาข้อมือซึ่งประกอบด้วยทั้งรูปทรงและสี⁸

⁶ ที่มา <http://janefarnhamdesigns.com/portfolio/love-letters/>

⁷ ยกตัวอย่าง ดู BN DA s. 2(1) “สิ่งของ”; MY DA s. 3(1) “สิ่งของ”; SG DA s. 2(1) “สิ่งของ” (a) นอกจากนี้ ตรงนี้ยังเป็นแนวปฏิบัติในสำนักจดทะเบียนการออกแบบในประเทศไทยและเวียดนาม ซึ่งไม่จดทะเบียนการออกแบบฯ ให้ส่วนหรือคุณลักษณะที่รวมเป็นหน่วยเดียวกับผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม สามารถจดทะเบียนการออกแบบฯ สำหรับอะไหล่ที่แยกออกจากกันไม่ได้

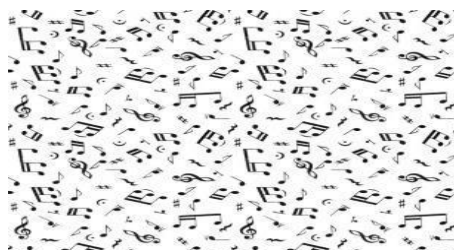
⁸ ที่มา http://articulo.mercadolibre.com.co/MCO-414986807-swatch-coleccion-new-gent-hombre-o-mujer-originales_-JM

1.2.1.3. ดนตรีและเสียง

ดนตรีและเสียงไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตามองเห็นและไม่สามารถแสดงรูปลักษณะทางกายภาพได้ แต่ผลิตภัณฑ์สามารถมีรูปตัวโน้ตดนตรีได้ หรือสามารถขอถือสิทธิในการออกแบบลวดลายพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ เช่น ใช้รูปสัญลักษณ์ของโน้ตดนตรีได้

ตัวอย่าง การออกแบบลวดลายพื้นผิวที่ประกอบด้วยรูปตัวโน้ตดนตรี⁹

1.2.1.4. รูปถ่าย

รูปถ่ายสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์มีลวดลายพื้นผิวที่อาจถือได้ว่าเป็นการออกแบบสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ยิ่งไปกว่านั้น อาจถือว่าตัวรูปถ่ายเองเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทหนึ่ง เช่น โปสการ์ด เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสิ่งของในทำนองเดียวกัน (โปรดดู LCL class 19.08)

1.2.1.5. แบบสถาปัตยกรรม แบบพิมพ์เขียว แบบก่อสร้าง

แบบสถาปัตยกรรม แบบพิมพ์เขียว และแบบก่อสร้างอาคาร เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อื่น ๆ อาจถือเป็นรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ระบุในคำขอว่าเป็นผลิตภัณฑ์ประเภท “สิ่งพิมพ์” (โปรดดู LCL class 19.08)

⁹ ที่มา <http://nevarsoahc.deviantart.com/art/music-pattern-149006824>

แบบสถาปัตยกรรม แบบพิมพ์เขียว และแบบก่อสร้างอาคาร เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ไม่สามารถขอจดทะเบียนเป็นการออกแบบฯ อาคาร เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ได้ เนื่องจากตัวแบบหรือสิ่งพิมพ์สองมิติเหล่านี้ไม่ใช่รูปลักษณะที่เสร็จสมบูรณ์แล้วของตัวผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

แบบสถาปัตยกรรม แบบพิมพ์เขียว และแบบเครื่องจักร เครื่องมือ และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ สามารถได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ หากมีองค์ประกอบครบตามข้อกำหนดทางกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม

1.2.1.6. กราฟ แผนภูมิ แผนที่ และสื่อการเรียนการสอน

สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการเรียนการสอน เช่น กราฟ แผนภูมิ ตาราง และแผนที่ ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ และถือว่าเป็นรูปลักษณะของสิ่งเหล่านี้เป็นการออกแบบฯ ของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น สามารถรับจดทะเบียนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการเรียนการสอนได้ ในกรณีที่ระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์เป็น “สื่อการเรียนการสอน” (โปรดดู LCL class 19-07)

นอกจากนี้ การออกแบบดังกล่าวอาจนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ซึ่งเป็นลวดลายพื้นผิว หรือเป็นการออกแบบสิ่งอื่นใดในรูปแบบของการประดับตกแต่ง ตัวอย่างเช่น ลวดลายผ้าปูโต๊ะ ผ้าขนหนู ชายหาด กระดาษติดผนัง ฯลฯ

แผนที่ กราฟ และแผนภูมิยังสามารถได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์หากมีองค์ประกอบครบตามข้อกำหนดทางกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม

1.2.1.7. หน้าจอคอมพิวเตอร์ และรูปสัญลักษณ์ (icon) บนหน้าจอ

การออกแบบหน้าจอของคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์พกพา และผลิตภัณฑ์ในทำนองเดียวกัน รวมถึงการออกแบบส่วนต่อประสานกราฟิกกับผู้ใช้ (Graphical user interfaces: GUIs) สามารถจดทะเบียนเป็นการออกแบบฯได้¹⁰ เช่นเดียวกับ รูปสัญลักษณ์ ชุดรูปสัญลักษณ์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ปรากฏบนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ถือเป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นรูปลักษณะของการออกแบบ (โปรดดู LCL class 14-04)

รูปแสดงการออกแบบของชุดไอคอนสำหรับหน้าจอแสดงผลโทรศัพท์มือถือ¹¹

¹⁰ ตัวอย่าง ดูแนวทางการปฏิบัติของสิงคโปร์ เลขที่ 4 ของปี พ.ศ. 2561 – การจดทะเบียนส่วนต่อประสานกราฟิกกับผู้ใช้ (GUIs)

¹¹ ที่มา <http://store.apple.com/us/buy-iphone/iphone6>

หน้าจอและรูปสัญลักษณ์สามารถได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ หากมีองค์ประกอบครบตามข้อกำหนดทางกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม¹²

1.2.2. รูปร่างลักษณะที่ปรากฏบนแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องปรากฏเป็นรูปร่างของผลิตภัณฑ์ในภาคอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม วัตถุประสงฆ์ที่สำคัญที่สุดของการออกแบบฯ คือ การสร้างเอกลักษณ์แก่ข้าวของเครื่องใช้หรือสิ่งของที่มีหน้าที่การใช้งาน ดังนั้นสิ่งที่ไม่สามารถปรากฏรูปร่างหรือคงรูปลักษณ์เพื่อเป็นแบบในการผลิตเชิงอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้ จะไม่สามารถจดทะเบียนการออกแบบฯ ได้

หัวข้อดังต่อไปนี้นี้อาจนำมาพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อชี้ให้เห็นว่ามีคุณสมบัติของการปรากฏรูปลักษณ์บนแบบผลิตภัณฑ์และเป็นสิ่งของที่ใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือไม่

1.2.2.1. แนวคิด หลักการ

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องไม่ประกอบด้วยแนวคิดเชิงนามธรรม สูตรทางคณิตศาสตร์ หรือแนวความคิดที่ไม่สามารถแสดงให้เห็นได้บนผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกับ ชุดคำสั่งหรือเกมอันเป็นแนวคิดหรือความคิดที่จับต้องไม่ได้ซึ่งไม่สามารถปรากฏรูปร่างลักษณะบนสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม เครื่องใช้และอุปกรณ์เสริมที่มีลักษณะทางกายภาพซึ่งใช้ในการเล่นเกมหรือชุดคำสั่ง อาจถือเป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถปรากฏรูปร่างลักษณะของการออกแบบฯ ได้

¹² หน้าจอและรูปสัญลักษณ์อาจไม่ได้รับจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในบางประเทศ เช่น เวียดนาม ซึ่งกำหนดให้การออกแบบต้องเป็นรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่สามารถหมุนเวียนในตลาดได้อย่างเป็นเอกเทศ ในกรณีนี้ รูปสัญลักษณ์ไม่สามารถขายแยกโดยไม่มีโทรศัพท์มือถือได้

1.2.2.2. วิธีการ กระบวนการ

โดยพื้นฐานแล้ว วิธีการสร้าง¹³ กระบวนการผลิตและผลลัพธ์ทางเศรษฐศาสตร์หรือทางเทคนิค ถือเป็นความคิดและชุดคำสั่งที่ใช้สื่อสารกับมนุษย์ วิธีการและกระบวนการที่ไม่อาจปรากฏรูปร่างลักษณะบนแบบผลิตภัณฑ์ได้นั้น ไม่ถือว่าการออกแบบฯ

1.2.2.3. โปรแกรมคอมพิวเตอร์และแบบผังภูมิของวงจรรวม

โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งประดิษฐ์ซึ่งไม่สามารถปรากฏบนแบบผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่จับต้องได้ แม้ในความเป็นจริง สิ่งนี้จะสามารถใช้งานได้บนอุปกรณ์ต่างๆ ที่จับต้องได้ (คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ฯลฯ) และสามารถบันทึกข้อมูลลงในอุปกรณ์ที่จับต้องได้ (ชิปหน่วยความจำ แผ่นซีดี ฯลฯ) แต่เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถปรากฏรูปร่างลักษณะได้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงไม่อาจถือว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

โปรแกรมคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์อาจถือเป็นงานวรรณกรรมและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์

แบบผังภูมิของวงจรรวมเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่ต้องได้รับความคุ้มครอง แบบผังภูมิของวงจรรวมอาจปรากฏรูปร่างลักษณะบนผลิตภัณฑ์ที่จับต้องได้ ได้แก่ แผงวงจรหรือ 'ชิป' อิเล็กทรอนิกส์ แต่แบบผังภูมิของวงจรรวมไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าในขณะที่วงจรอิเล็กทรอนิกส์มีการใช้งานตามปกติ จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องรูปลักษณ์ที่ปรากฏแก่สายตา

โดยปกติแล้ว แบบผังภูมิของวงจรรวมได้รับความคุ้มครองภายใต้บทบัญญัติทางกฎหมายแบบพิเศษแต่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายการออกแบบฯ¹⁴

1.2.2.4. ลักษณะผงและของเหลว

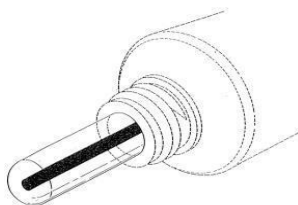
ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยสารประกอบที่เป็นผงหรือของเหลวซึ่งไม่มีรูปทรงชัดเจนหรือมีรูปร่างที่ไม่แน่นอน รูปลักษณ์ของแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถกำหนดได้เมื่อมีการใช้งานตามปกติของผู้บริโภคนั้น คือการที่ผลิตภัณฑ์ไม่สามารถแสดงรูปร่างที่แน่นอนได้ ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้จึงไม่เข้าเกณฑ์เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ในบางกรณี ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบของครีมหรือเม็ดอาจใช้เกณฑ์นี้เช่นกัน หากมีรูปร่างที่ไม่ชัดเจนหรือไม่

¹³ คู่มือ 'การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม' ใน BN DA s. 2; MY DA s. 3(1); SG DA s. 2(1)

¹⁴ คู่มือสัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนของวงจรรวม พ.ศ. 2532 (สนธิสัญญา IPIC) และมาตรา 35 ถึง 38 ในข้อตกลงทริปส์

คงรูป ตัวอย่างเช่น ในประเทศเวียดนาม การออกแบบยาสูบต่อไปนี้ ไม่สามารถรับจดทะเบียนได้¹⁵

คำขอเลขที่ 3-2005-00960

ชื่อ: ยาสูบ – LCL: 28-03

คำขอข้างต้นถูกปฏิเสธเนื่องจากไม่สามารถประยุกต์ใช้ทางอุตสาหกรรม เพราะในความเป็นจริง ยาสูบมีรูปร่างที่ไม่คงรูปขึ้นอยู่กับแรงบีบหลอดของผู้ใช้งาน และขึ้นอยู่กับตำแหน่งและมุมของหลอดกับแปรงสีฟัน รูปทรงของยาสูบอาจไม่ได้เป็นทรงกระบอก ซึ่งเป็นไปตามการบิดงอ ดังนั้น การออกแบบในลักษณะนี้ ไม่สามารถนำมาใช้ในการผลิตสิ่ง que แสดงให้เห็นถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ในคราวละหลายๆ ได้

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นเม็ดหรือเมล็ด¹⁶

1.2.2.5. การออกแบบบางส่วนของผลิตภัณฑ์

การออกแบบอาจทำขึ้นเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์ ซึ่งต่างจากการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งชิ้น ส่วนที่ปรากฏรูปลักษณะของงานออกแบบอาจถูกผนวกรวมเข้ากับผลิตภัณฑ์ทั้งชิ้นโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ หรืออาจเป็นส่วนที่สามารถแยกออกได้ โดยเป็นอะไหล่ทดแทนหรือเป็นอุปกรณ์เสริมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อน

กฎหมายอาจให้ขอบเขตความคุ้มครองการออกแบบบางส่วนของผลิตภัณฑ์ เฉพาะกรณีที่ชิ้นส่วน

¹⁵ ตัวอย่างจากสำนักงานทรัพย์สินอุตสาหกรรมของประเทศเวียดนาม

¹⁶ ตัวอย่างจากสำนักงานทรัพย์สินอุตสาหกรรมของประเทศมาเลเซีย ที่มา <https://www.flickr.com/photos/foto-nn/3695413282>

สามารถแยกผลิตและแยกจำหน่ายได้ โดยอาจไม่คุ้มครองในกรณีที่มีลักษณะเป็นเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของแบบผลิตภัณฑ์ หรือมีลักษณะที่แยกออกจากกันไม่ได้ หรือถูกผนวกรวมเข้ากับผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่กว่า¹⁷

ขณะที่ขอบเขตความคุ้มครองตามกฎหมายสำหรับชิ้นส่วนหรือลักษณะที่ผนวกรวมหรือไม่สามารถแยกออกจากผลิตภัณฑ์ได้ มีข้อสังเกตว่าเป็นการขอถือสิทธิในลักษณะเฉพาะบางส่วนของปรากฏแบบผลิตภัณฑ์ทั้งชิ้น ซึ่งในเบื้องต้นจะไม่สามารถพิจารณาขอบเขตความคุ้มครองเฉพาะส่วนที่อ้างสิทธิได้ เนื่องด้วยกฎหมายภายในประเทศอาจจำกัดการคุ้มครองสำหรับชิ้นส่วนหรือลักษณะบางส่วนของผลิตภัณฑ์ โดยให้การคุ้มครองลักษณะดังกล่าวขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์โดยรวมของผลิตภัณฑ์ด้วย

หน่วยงานตรวจสอบ (ฝ่ายจดทะเบียนหรือตุลาการ) อาจใช้มาตรฐานในเรื่องมุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อตัดสินในกรณีพิพาทเกี่ยวกับลักษณะหรือส่วนที่แยกออกจากผลิตภัณฑ์ไม่ได้ มากกว่ามุ่งเฉพาะส่วนหรือลักษณะที่ขอถือสิทธิ ในกรณีนี้ หากแบบผลิตภัณฑ์ที่มีข้อพิพาท ทำให้ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าผลิตภัณฑ์แสดงภาพลักษณ์โดยรวมแตกต่างกัน หน่วยงานอาจตัดสินว่าไม่ใช่สิ่งที่คาดหมายมาก่อนและไม่เป็นการละเมิด แม้ว่าชิ้นส่วนหรือลักษณะที่คล้ายกันนั้นเป็นส่วนที่ปรากฏอยู่ในผลิตภัณฑ์ทั้งสองแบบก็ตาม

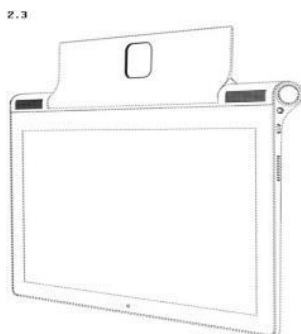
แนวทางเรื่อง ‘มุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวม’ จะจำกัดขอบเขตการคุ้มครองการออกแบบฯ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญซึ่งไม่สามารถถอดแยกออกจากผลิตภัณฑ์ได้ โดยเป็นที่เข้าใจได้ว่าตัวผลิตภัณฑ์หรือสินค้าทั้งชิ้นคือสิ่งที่ใช้ทำการค้า ไม่ใช่ชิ้นส่วนหรือลักษณะบางส่วนที่ไม่สามารถทำการค้าหรือแยกจำหน่ายได้เองโดยอิสระ ดังนั้นหน่วยงานตรวจสอบอาจชี้ให้เห็นว่ารูปลักษณ์โดยรวมของผลิตภัณฑ์และมุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องนั้นควรนำมาพิจารณาเพื่อหาข้อยุติ มากกว่าจะแยกพิจารณาความเหมือนคล้ายเฉพาะชิ้นส่วนหรือลักษณะบางส่วนนั้น

การแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอจดทะเบียนการออกแบบและคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์ควรทำให้ชัดเจนว่า ต้องการขอถือสิทธิในการออกแบบชิ้นส่วนหรือรูปลักษณ์ใดของแบบผลิตภัณฑ์ใด โดยวิธีการแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วน ดังที่หัวข้อ 8.6

ตัวอย่างการออกแบบชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ (‘แท็บเล็ตคอมพิวเตอร์’) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญและไม่สามารถถอดแยกออกได้ ส่วนที่ขอถือสิทธิคือส่วนที่แสดงด้วยเส้นทึบและส่วนที่ไม่ขอรับความคุ้มครองจะแสดง

¹⁷ ตัวอย่าง ดู BN DA s. 2(1) “ผลิตภัณฑ์”; MY DA s. 3(1) “ผลิตภัณฑ์”; SG DA s. 2(1) “ผลิตภัณฑ์” (a) โดยส่วนนี้เป็นแนวปฏิบัติของสำนักงานจดทะเบียนการออกแบบไทยและเวียดนาม ที่ไม่รับจดทะเบียนการออกแบบเฉพาะบางส่วนของผลิตภัณฑ์หรือลักษณะของส่วนที่ผนวกรวมเข้ากับผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม รับจดทะเบียนการออกแบบชิ้นส่วนหรืออะไหล่ที่สามารถแยกออกจากกันได้

ด้วยเส้นประ¹⁸

ตัวอย่างการออกแบบที่ปรากฏในชิ้นส่วนอะไหล่ ('ขอบล้อ') สำหรับล้อรถยนต์ที่สามารถถอดแยกออกจากตัวรถยนต์ได้ แม้ตามปกติจะต้องประกอบเข้าด้วยกันเพื่อใช้งาน (ล้อและรถยนต์) โดยที่ล้อรถไม่ได้รวมเป็นหน่วยเดียวกับตัวรถ และอาจถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถถอดแยกได้¹⁹

1.1

1.2

1.2.3. ผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม

1.2.3.1. การประยุกต์ใช้ทางอุตสาหกรรม

กฎหมายอาญบัญญัติข้อกำหนดอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความสามารถในการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเกี่ยวกับความสามารถในการประยุกต์ใช้ทางอุตสาหกรรม²⁰ ซึ่งกำหนดให้แบบผลิตภัณฑ์หรือสิ่งที่แสดงถึงการออกแบบนั้นต้องสามารถผลิตในทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้²¹

¹⁸ ตัวอย่างจากการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM/085175

¹⁹ ตัวอย่างจากการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM/084901

²⁰ ตัวอย่าง BN, DA s. 13.3, r. 5; PH IPC s. 112, r. 1500; SG DA s. 9.3, r. 12; TH DA s. 56; และ VN IPL art. 63.3

²¹ นิยาม 'การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม' มีการอ้างถึง 'ผลิตภัณฑ์' จาก 'อุตสาหกรรม' หรือ 'หัตถกรรม' ดูข้อ 1.1 และ

การออกแบบฯ คือการสร้างรูปลักษณ์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอย โดยเป็นการให้คุณค่าด้านความสวยงามเพื่อช่วยดึงดูดใจผู้ซื้อมากขึ้น การออกแบบฯจึงต้องสามารถใช้เป็นแบบสำหรับการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรมได้

เพื่อให้ได้รับการจดทะเบียนการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ควรสามารถผลิตซ้ำได้ในปริมาณมาก โดยทุกชิ้นมีลักษณะเหมือนกับต้นแบบ ส่วนผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถผลิตซ้ำโดยให้ทุกชิ้นเหมือนกันได้นั้น จะไม่สามารถจดทะเบียนได้ เนื่องจากไม่เป็นตามข้อกำหนดเรื่องความสามารถในการผลิตซ้ำในเชิงอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม

ตัวอย่าง การออกแบบในเวียดนามที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องการทำซ้ำ²²

หมายเลขคำขอจดทะเบียน: 3-2012-01727 วันที่ยื่นขอจดทะเบียน: 27/11/2012

ชื่อ: แฉงหิน – LCL: 25-01

คำขอจดนี้ถูกปฏิเสธเนื่องจากขาดความสามารถในการประยุกต์ใช้ทางอุตสาหกรรม เนื่องจากสร้างขึ้นจากการรวมหินธรรมชาติในรูปทรง ขนาด แบบรูป และสี ในลักษณะที่ไม่มีแบบแผนตายตัว โดยถูกจัดวางหินทั้งหมดเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ดังนั้น แผ่นหินทั้งสองแผ่นจะมีรูปทรงและลวดลายที่ไม่เหมือนกัน และไม่ให้ความรู้สึกสวยงามในแบบเดียวกัน ดังนั้น การออกแบบนี้จึงไม่อาจนำไปใช้ผลิตสินค้า ในคราวละมากๆ ได้

1.2.3.2. สิ่งมีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ

สิ่งมีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม และ

1.2 ข้างต้น

²² ตัวอย่างจากสำนักงานทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมของเวียดนาม

รูปลักษณะของสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถจัดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ โดยมีอยู่สองประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณา คือการคงรูปลักษณะที่ปรากฏและรูปแบบการผลิต

ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติและการเกษตรที่ผลิตโดยมนุษย์ รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติที่พบในธรรมชาติ ทั้งหมดจะมีรูปร่างลักษณะของแต่ละชิ้นที่ไม่เหมือนกันทั้งหมด ผลิตภัณฑ์เหล่านี้จึงไม่สามารถคงรูปลักษณะให้เหมือนกับแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้ถูกออกแบบไว้แล้ว

ประเด็นที่สองคือรูปแบบการผลิตผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติที่ไม่ใช่การผลิตในเชิงอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม แม้ว่าผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติและการเกษตรบางชนิดสามารถผลิตในคราวละมากๆ โดยใช้กระบวนการที่คล้ายกับการดำเนินการทางอุตสาหกรรม แต่ไม่ถือว่าการผลิตเหล่านี้เป็นการผลิตทาง 'อุตสาหกรรม' ดังนั้นจึงไม่อาจถือว่าเป็นผลไม้ ดอกไม้ หรือสัตว์ตามธรรมชาติเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จะระบุได้ว่าเป็นรูปแบบที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม²³

อย่างไรก็ตาม รูปร่างลักษณะของผลไม้ ดอกไม้ สัตว์ และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ตามธรรมชาติอาจเป็นแรงบันดาลใจให้การออกแบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น ผลไม้ประดิษฐ์ ของประดับตกแต่ง และลวดลายพื้นผิวสำหรับผลิตภัณฑ์สิ่งทอ งานพิมพ์ รวมทั้งงานสองมิติหรือสามมิติ

ตัวอย่าง การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการจดทะเบียนที่มีรูปทรงเป็นผลไม้และสัตว์²⁴

²³ ที่มา <http://en.wikipedia.org/wiki/Apple> และ <http://pixgood.com/wheat-germ.html> ตามลำดับ คู่มือทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน), วรรค 5.1.1 ด้วย

²⁴ ที่มา http://www.garrettspecialties.com/trade-show-items-useful-giveaways-c-71_160.html และ <http://www.amazon.ca/Piggy-Shape-Money-box-Storage-Decorated/dp/B008297LQM> ตามลำดับ

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1.2.3.3. งานศิลปะ

ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการสร้างสรรค์ให้มีเพียงหนึ่งเดียวหรือเป็นต้นแบบงานหล่อ เช่น ผ้าใบ หินอ่อน ดินเหนียว หรือโลหะ และประกอบขึ้นเป็นผลงานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว ไม่ถือเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แม้ว่าจะสามารถผลิตซ้ำๆ ได้ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์ การพิมพ์ หรือรูปจำลองขนาดเล็ก

ตัวอย่างแสดงผลงานทางศิลปะซึ่งไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม²⁵

อย่างไรก็ดี งานศิลปะมักอาจใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น สิ่งทอ ที่ทับกระดาษ หรือของที่ระลึก ที่อาจนำงานศิลปะมาพิมพ์บนผลิตภัณฑ์เหล่านั้น หรือเป็นงานออกแบบรูปร่าง แบบหล่อ หรือลวดลายบนงานศิลปะ

เมื่อสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใดๆ คือการประดับตกแต่งด้วยงานศิลปะที่ทำให้รูปลักษณ์ของเครื่องมือเครื่องใช้มีความสวยงามแล้ว ผลิตภัณฑ์นั้นก็ควรถือเป็นงานที่มาจากงานศิลปะด้วย เนื่องจากลักษณะงานศิลปะได้ทำให้การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถือเป็นงาน

²⁵ที่มา http://www.diytrade.com/china/pd/3832187/stainless_steel_shinning_sculpture_wit_h_artistic_design.html และ <http://www.figurativeartist.org/andrew-benyei-figurative-sculpture/> ตามลำดับ

ศิลปะประยุกต์ซึ่งสามารถได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์²⁶

²⁶ ตัวอย่าง ดูบทบัญญัติเรื่อง ‘ผลงานด้านศิลปะประยุกต์’ ในกฎหมายลิขสิทธิ์ของ BN, s. 2 and 6; KH art. 7(h); ID art. 12(1)(f); LA art. 92.1.1.9; MY, s. 3, 7(1)(c), 7(5); PH, s. 171.10; SG DA s. 2(1); TH s. 4; VN IPL art. 14.g

2. ความใหม่

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะไม่สามารถจดทะเบียนได้หากการออกแบบฯ นั้นขาดความใหม่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องมีความใหม่โดยสมบูรณ์ในระดับสากล²⁷ ทั้งนี้เพื่อให้แบบผลิตภัณฑ์นั้นได้รับการพิจารณาจดทะเบียนหรือยังคงสถานะการจดทะเบียนไว้

ตามบทบัญญัติที่กฎหมายนำมาบังคับใช้ ความใหม่อาจถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบโดยหน่วยงานด้านทรัพย์สินอุตสาหกรรมก่อนการจดทะเบียน ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบโดยหน่วยงานรับจดทะเบียนเอง หรือมีการปฏิเสธในประเด็นการขาดความใหม่ นอกจากนี้ ความใหม่อาจนำมาใช้เพื่อตรวจสอบก่อนการเพิกถอน การยกเลิก หรือการทำให้เป็นโมฆะโดยหน่วยงานด้านทรัพย์สินอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานตุลาการ (ศาล) โดยไม่ต้องคำนึงถึงขั้นตอนของการตรวจสอบความใหม่ใดๆ เงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญของข้อกำหนดเกี่ยวกับความใหม่โดยพื้นฐานดังกล่าวยังคงเช่นเดิม²⁸

2.1 นิยามความใหม่

ในการพิจารณาความใหม่ของการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น จะอ้างอิงถึงทุกสิ่งที่ทำขึ้นให้ปรากฏแก่สาธารณชนก่อนวันที่เกี่ยวข้องกับแบบผลิตภัณฑ์

ผลการพิจารณาการออกแบบอาจเป็นไปตามเงื่อนไขของความใหม่ก็ได้ หากแบบผลิตภัณฑ์นั้นไม่เหมือนหรือต่างอย่างมีนัยสำคัญกับแบบผลิตภัณฑ์ที่เปิดเผยต่อสาธารณชนที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ยื่นคำขอ

2.1.1 กลุ่มประชากรอ้างอิง

กลุ่มประชากรที่ใช้อ้างอิงในการพิจารณาคัดสินว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับการเผยแพร่มาก่อนหน้าหรือไม่นั้น ไม่ได้เป็นเพียงประชาชนหรือผู้บริโภคทั่วไป แต่เป็นกลุ่มที่บทบาทมากกว่านั้น คือเป็นกลุ่มผู้บริโภคในแวดวง ซึ่งมักซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นการออกแบบ

²⁷ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 9; KH DL, art. 91; ID DL art. 2; LA IPL art. 15.1; MY DA, s. 12 (1), (2)(a); PH IP Code, s. 23, 24, 113.1, IP Rules r. 1502; SG DA s. 5; TH DA s. 56, 57; VN IPL art. 63.1, 65.1 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน) ตอน 5.5 ด้วย

²⁸ กฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนได้กล่าวถึงเงื่อนไขบางข้อของการออกแบบต้องทำตามเพื่อการจดทะเบียน นอกเหนือจากข้อกำหนดเกี่ยวกับความใหม่หรือเป็นทางเลือกให้กับข้อกำหนดเกี่ยวกับความใหม่ ในคู่มือฉบับนี้ ไม่พูดถึงเงื่อนไขเหล่านี้ เช่น “ความคิดริเริ่ม” หรือ “ความคิดสร้างสรรค์” ของการออกแบบ

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้บริโภคกลุ่มนี้มักทราบถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ในลักษณะเฉพาะทางมากกว่าประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เหล่านี้

นอกจากนี้ กลุ่มประชากรอ้างอิงควรรวมถึงคนที่อยู่ในกลุ่มการค้า อุตสาหกรรม และแวดวงธุรกิจซึ่งโดยปกติจะเกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า การจัดจำหน่าย หรือการตลาดของผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงการออกแบบ คนในวงนี้นี้ มีความใกล้ชิด และเข้าถึงแหล่งข้อมูลแบบผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้ง่ายกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทราบถึงแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ แคตตาล็อก และฐานข้อมูลความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และมีอิทธิพลในการเข้าถึงผู้ผลิตและจัดหา บุคคลที่ติดต่อได้ งานแสดงสินค้า และแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่ทำให้ได้รับข้อมูลล่าสุดในแวดวงที่เกี่ยวข้อง

ไม่จำเป็นต้องให้สาธารณชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการออกแบบที่เปิดเผยแล้ว จึงจะทำให้การออกแบบขาดความใหม่ เพียงกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในแวดวงธุรกิจเคยเข้าถึงแหล่งที่มีการเปิดเผยข้อมูลก่อนวันที่เกี่ยวข้องก็จะถือว่าขาดความใหม่ตามนิยามที่กำหนดไว้

ไม่ควรถือว่าการออกแบบนั้นได้เปิดเผยต่อสาธารณชน หากได้รับการเปิดเผยต่อบุคคลที่ผูกพันในข้อตกลงการรักษาความลับหรือในสัญญาใดๆ ที่กำหนดให้บุคคลเหล่านั้นห้ามเปิดเผยหรือสื่อสารเกี่ยวกับการออกแบบ ในทำนองเดียวกัน การเปิดเผยการออกแบบภายในกลุ่มคนแบบจำกัดในลักษณะที่สาธารณชนหรือกลุ่มการค้าเฉพาะทางไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามปกติหรืออย่างที่ควรเป็น ก็ไม่ควรถือเป็นการเปิดเผยแบบผลิตภัณฑ์ที่มีผลผูกพันกับประเด็นความใหม่

2.1.2 วันที่เกี่ยวข้องกับความใหม่

โดยทั่วไป วันที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความใหม่จะเป็นวันยื่นคำขอแบบปกติในการขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกับสำนักงานทรัพย์สินอุตสาหกรรม คำขอแบบปกติคือสิ่งที่ขึ้นไปตามข้อกำหนดที่บัญญัติไว้เพื่อให้ได้วันยื่นคำขอ

2.1.2.1 สิทธิที่เกิดขึ้นก่อน

หากผู้ขอได้อ้างสิทธิในคำขอที่ยื่นไว้ก่อนหน้านี้ตามอนุสัญญาปารีส วันที่ใช้พิจารณาคือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรก ระยะเวลาใช้สิทธิจากการยื่นคำขอไว้ก่อนสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมคือหกเดือน หมายความว่า ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนต่อสำนักงานไม่เกินหกเดือนนับจากวันที่ยื่นคำขอครั้งแรก หากผู้ขอได้อ้างสิทธิในคำขอที่ยื่นไว้ก่อนหน้านี้ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป การพิจารณาจะยึดตามวันที่ยื่นคำขอครั้งแรกสุดท้ายเป็นสำคัญ

ตามหลักการว่าด้วยสิทธิที่เกิดขึ้นก่อนตามอนุสัญญาปารีส การยื่นจดทะเบียนตามปกติในประเทศที่ผูกพันในอนุสัญญาควรถือเป็นวันที่ใช้ในการพิจารณาความใหม่ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอข้ามพรมแดนนี้ การเปิดเผยข้อมูลหรือการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ข้อ 4.บี ของอนุสัญญาปารีสบัญญัติไว้ว่า

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

“บี. ดังนั้น คำขอจดทะเบียนที่ยื่นในภายหลังในประเทศอื่นๆ ในสหภาพยุโรปก่อนสิ้นสุดช่วงเวลาที่ยาวถึงข้างต้นจะต้องไม่ถูกเพิกถอนด้วยเหตุที่ว่ามีการกระทำใดๆ เกิดขึ้นระหว่างนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การยื่นคำขออีกหนึ่งฉบับการประกาศโฆษณาหรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งประดิษฐ์ การเสนอขายแบบผลิตภัณฑ์ หรือการใช้เครื่องหมาย และการกระทำดังกล่าวไม่อาจก่อให้เกิดขึ้นของบุคคลที่สามหรือสิทธิใดๆ จากการครอบครองเป็นการส่วนตัว”

โดยสามารถอ้างสิทธิที่เกิดขึ้นก่อนได้อย่างถูกต้องเฉพาะการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เหมือนกันทั้งหมดระหว่างคำขอที่ยื่นครั้งแรกและคำขอที่ยื่นจดทะเบียนต่อสำนักงาน แต่จะไม่ได้รับสิทธินี้ หากแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอได้รับการพิจารณาว่ามีความแตกต่างจากคำขอที่ยื่นครั้งแรก

ในกรณีที่การออกแบบผลิตภัณฑ์ในคำขออ้างอิงจากสิทธิได้ยื่นไว้ก่อนหน้านี้ซึ่งมีหลายแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ขอสามารถขอถือสิทธิที่เกิดขึ้นก่อนกับแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมด รวมถึงสิทธิบางส่วน ตามที่อนุญาตภายใต้อนุสัญญาปารีส²⁹

2.1.2.2 ระยะเวลาผ่อนผันการพิจารณาความใหม่

ในกรณีที่กฎหมายได้กำหนดระยะเวลาผ่อนผันหรือช่วงเวลาคุ้มครองประโยชน์ของนักออกแบบหรือผู้รับโอนสิทธิในการเปิดเผยการออกแบบก่อนยื่นคำขอ การเปิดเผยดังกล่าวอาจสำคัญต่อการพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความใหม่หรือไม่³⁰

ข้อกำหนดเรื่องความใหม่อ้างอิงเป็นสิ่งที่เข้มงวดมาก ดังนั้น การเปิดเผยการออกแบบผลิตภัณฑ์ก่อนวันยื่นคำขอแบบปกติหรือวันยื่นขอจดทะเบียนครั้งแรก (หากมี) อาจทำให้สูญเสียความใหม่อันเป็นเงื่อนไขบังคับ การเปิดเผยรายละเอียดในแบบผลิตภัณฑ์จะส่งผลต่อความใหม่ของแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอ โดยรวมไปถึงการเปิดเผยที่มาจากการกระทำของนักออกแบบเองหรือผู้รับโอนสิทธิหรือมาจากการกระทำของผู้ที่ได้รับแบบผลิตภัณฑ์มาโดยตรงหรือทางอ้อมจากนักออกแบบอย่างถูกกฎหมายหรือโดยวิธีการทางกฎหมาย

กฎหมายอนุญาตให้มีระยะเวลาผ่อนผันการพิจารณาความใหม่เพื่อประโยชน์ของนักออกแบบมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการเสียสิทธิจากการเปิดเผยการออกแบบก่อนหน้านี้หรือการเปิดเผยโดยไม่สมัครใจ นอกจากนี้ ยังคำนึงถึงกรณีที่การเปิดเผยดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการทดลองวางจำหน่าย

²⁹ อนุสัญญาปารีส มาตรา 4.เอฟ

³⁰ ดูบทบัญญัติใน BN DA s. 12, 13; KH art. 92; ID DL art. 3; LA IPL art. 30; MY DA, s. 12 (3); PH IP Code, s. 25, IP Rules r. 1503, 1601; SG DA s. 8, 9, 10; TH DA s. 6, 19, 57; และ VN IPL art. 65.4 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน) วรรค 5.5.1.9 ด้วย

ผลิตภัณฑ์ในตลาด จัดทำข้อตกลงการให้ใบอนุญาตหรือการจัดจำหน่าย หรือแสดงผลงานการออกแบบในงานแสดงที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการ

ระยะเวลาผ่านพ้นถูกกำหนดในกฎหมายให้เป็นช่วงเวลาหลังจากการออกแบบถูกเปิดเผยซึ่งเป็นช่วงที่นักออกแบบ (หรือผู้รับโอนสิทธิ) สามารถยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบนั้นได้ โดยไม่ส่งผลเสียต่อข้อบังคับในเรื่องความใหม่ กล่าวคือ การเปิดเผยการออกแบบในสภาวะการณ์ที่กำหนดให้ผ่านพ้นได้นั้น จะไม่ถูกนำมาพิจารณาในเรื่องความใหม่ของการออกแบบผลิตภัณฑ์

โดยทั่วไป ระยะเวลาผ่านพ้นมีกำหนดระยะเวลาให้สิบสองเดือนก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียนกับสำนักงาน ในกรณีที่ขอถือสิทธิการยื่นคำขอครั้งแรก ระยะเวลาผ่านพ้นจะมาก่อนวันยื่นคำขอครั้งแรก อย่างไรก็ตาม กฎหมายอาจกำหนดระยะเวลาผ่านพ้นไว้เพียงหกเดือน (แทนที่จะเป็นสิบสองเดือน) หรืออาจจำกัดผลประโยชน์ที่จะได้รับจากระยะเวลาผ่านพ้นในบางกรณีเท่านั้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่การเปิดเผยเกิดขึ้นในงานนิทรรศการที่เป็นหน่วยงานของรัฐหรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ หรือการเปิดเผยอันเป็นผลมาจากการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือการละเมิดต่อนักออกแบบหรือผู้รับโอนสิทธิ

ผู้ตรวจสอบจะต้องพิจารณาระยะเวลาผ่านพ้นหากมีการร้องขอจากผู้ขอหรือผู้ถือสิทธิการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการปฏิเสธการจดทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนด้วยเหตุผลของการเปิดเผยข้อมูลที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาผ่านพ้น ผู้ขอหรือผู้ถือสิทธิจะมีภาระการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บังคับใช้ระยะเวลาผ่านพ้น

2.1.3 ช่องทางในการเปิดเผย

การเปิดเผยการออกแบบที่ถือว่าเข้าข่ายสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ จะต้องมีลักษณะที่การออกแบบนั้นพบเห็นได้หรือสามารถสืบค้นได้จากแหล่งข้อมูลสาธารณะ หัวข้อที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่ถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นการเผยแพร่การออกแบบสู่สาธารณชน

2.1.3.1 การใช้ในเชิงพาณิชย์และในทางการค้า

การเปิดเผยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการนำแบบผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏรูปร่างลักษณะของการออกแบบเข้าสู่ตลาด หากแบบผลิตภัณฑ์ถูกวางในตลาด การออกแบบนั้นถือว่ามีลักษณะที่เปิดเผยสู่สาธารณะในทันที เนื่องจากผู้บริโภคสามารถเห็นและซื้อผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง เช่นเดียวกับกรณีที่มีการแจกผลิตภัณฑ์ให้ประชาชนทั่วไปโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในลักษณะตัวอย่างผลิตภัณฑ์ เพื่อทดลองตลาดหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการโฆษณา

2.1.3.2 การประกาศโฆษณาทั่วไป

รูปภาพหรือรูปถ่ายของผลิตภัณฑ์ที่แสดงรูปร่างลักษณะของการออกแบบลงในวารสารจากภาครัฐ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ นั้นจะเปิดเผยข้อมูลในการออกแบบจนถึงขั้นที่สามารถจำแนกความแตกต่างในการออกแบบได้อย่างชัดเจน ในการวิเคราะห์ว่าการออกแบบดังกล่าวมีความใหม่หรือไม่ตามกฎหมาย จำเป็นต้องนำสิ่งพิมพ์เหล่านั้นมาพิจารณา

เช่นเดียวกับการณีสัมผัสเฉพาะทาง เช่น วารสารเฉพาะทางและนิตยสารในแวดวง แฟชั่น เครื่องแต่งกาย การตกแต่งภายใน สถาปัตยกรรม งานอดิเรก รถยนต์ หรือเรื่องทางเทคนิค นอกจากนี้ แคลตลือกทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์ที่แจกโดยผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นการออกแบบเป็นข้อมูลอ้างอิงที่สมเหตุสมผลในการพิจารณาสืบค้นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว และการเปิดเผยการออกแบบที่มีมาก่อน เช่นเดียวกับการณีสัมผัสทั้งสองกลุ่มที่แจกอยู่ในแวดวงการค้าที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแคลตลือกที่แจกให้ประชาชนทั่วไปในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบสิ่งพิมพ์หรืออยู่ในอินเทอร์เน็ต

2.1.3.3 การประกาศโฆษณาโดยหน่วยงานของรัฐ

การประกาศโฆษณาที่ออกโดยหน่วยงานทรัพย์สินอุตสาหกรรมในประเทศ (สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา) เช่น ราชกิจจานุเบกษาและแถลงการณ์ เป็นแหล่งที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องเช่นกัน หากกฎหมายไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในการประกาศโฆษณาที่ของหน่วยงานของรัฐให้ถือเป็นการเปิดเผยการออกแบบต่อสาธารณชน ซึ่งถือเป็นเจตนารมณ์ที่สำคัญของการประกาศโฆษณาโดยหน่วยงานของรัฐ

การเปิดเผยภาพการออกแบบนั้น แม้ว่าจะเป็นหัวข้อเฉพาะในทางราชการและแถลงการณ์ ไม่ได้มีผลเฉพาะการประกาศโฆษณาที่เกี่ยวข้องเฉพาะการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการประกาศโฆษณาทั้งในเรื่องเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นๆ ด้วย

การประกาศอย่างเป็นทางการในวารสารที่ไม่ได้แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ แต่เปิดเผยเฉพาะคำขอจดทะเบียนการออกแบบโดยจะแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ก็ต่อเมื่อมีผู้ร้องขอ ก็ควรถือเป็นการเปิดเผยอย่างสมบูรณ์เช่นกัน

2.1.3.4 การเปิดเผยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

เว็บไซต์และฐานข้อมูลควรถือเป็นแหล่งข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

การเปิดเผยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน ย่อมทำให้ความใหม่ของการออกแบบหมดไปในลักษณะเดียวกันกับการจำหน่ายในเชิงพาณิชย์

การออกแสดงหรือเสนอขายผลิตภัณฑ์ในเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตจะทำให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในเชิงพาณิชย์ ควรคำนึงถึงการเปิดเผยในลักษณะนี้ด้วย แม้เว็บไซต์จะกำหนดไว้ว่าต้องมีการสมัครสมาชิกหรือจ่ายเงิน หรือมีการป้องกันด้วยรหัสผ่านสำหรับการเข้าถึงกลุ่มบุคคลในวงจำกัด กรณีนี้ ถ้าการเข้าถึงเว็บไซต์ไม่ได้ถูกจำกัดโดยข้อกำหนดเรื่องการรักษาความลับและสามารถเข้าถึงได้ทั้งกลุ่มผู้ค้าและแวดวงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว การเปิดเผยบนเว็บไซต์นั้นควรถือว่าเป็นการเปิดเผยต่อสาธารณะ

ในแต่ละกรณี จำเป็นต้องตรวจสอบให้แน่ใจเกี่ยวกับวันที่มีการเปิดเผยการออกแบบในเว็บไซต์ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวันยื่นคำขอหรือวันยื่นคำขอครั้งแรก ทั้งนี้ วันที่มีการเปิดเผยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตอาจไม่สามารถพบได้เสมอไป แนวทางการปฏิบัติ (การเพิกถอน) ของสำนักงาน OHIM ระบุถึงข้อบ่งชี้ดังต่อไปนี้ว่าสามารถถือได้ว่าวันที่เปิดเผยข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตมีความน่าเชื่อถือ³¹

- เว็บไซต์ที่มีการให้ข้อมูลบันทึกเวลาที่มีประวัติการแก้ไขไฟล์หรือเว็บเพจ (เช่น วิกิพีเดีย หรือที่แสดงไปกับเนื้อหาโดยอัตโนมัติ เช่น ข้อความในฟอรัมและบล็อก) หรือ
- ดัชนีวันที่จะถูกแสดงบนหน้าเว็บโดยโปรแกรมค้นหา (เช่น จากแคชของกูเกิ้ล) หรือ
- ภาพบันทึกหน้าจอบนเว็บเพจจะแสดงวันที่ที่เข้ามา หรือ
- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงปัจจุบันของเว็บเพจ สามารถพบได้จากเว็บที่ให้บริการจัดเก็บเอกสารแบบถาวรทางอินเทอร์เน็ต

2.1.3.5 การเปิดเผยข้อมูลในงานแสดงต่อสาธารณชน

กฎหมายอาจกำหนดให้มีระยะเวลาผ่อนผันในกรณีการเปิดเผยการออกแบบผลิตภัณฑ์ในงานแสดงซึ่งจัดขึ้นอย่างอิสระหรือจัดขึ้นภายใต้เงื่อนไขของอนุสัญญาปารีส เพื่อให้การคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์ที่จัดแสดงในงานแสดงระดับนานาชาติซึ่งหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้จัด³²

อาจมีการเปิดเผยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นครั้งแรกในงานนิทรรศการหรืองานแสดงสินค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่องานเหล่านี้ใช้เพื่อเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่หรือผลิตภัณฑ์แฟชั่นที่มีการขายเป็นช่วงเวลาหรือมีเฉพาะฤดูกาล ในการตัดสินใจใหม่ของการออกแบบ ควรพิจารณาภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในงานแสดง

³¹ ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน) วรรค 5.5.1.4 ด้วย

³² อนุสัญญาปารีส ข้อ 11(1) กำหนดว่า

- (1) ตามกฎหมายในประเทศ ประเทศในสหภาพยุโรปต้องให้ความคุ้มครองชั่วคราวแก่สิ่งประดิษฐ์ที่สามารถได้รับสิทธิบัตรผลิตภัณฑ์หรือประโยชน์ การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และเครื่องหมายการค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่จัดแสดงในงานนิทรรศการระดับนานาชาติที่เป็นทางการหรือได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการซึ่งจัดขึ้นในอาณาเขตใด ๆ ของตน

กฎหมายอาจอนุญาตให้มีระยะเวลาผ่อนผันที่จำกัดหลังการเปิดเผยผลิตภัณฑ์ที่มีการแสดงแบบผลิตภัณฑ์ (โปรดดูหัวข้อ 2.1.2.2) อย่างไรก็ตาม กฎหมายอาจระบุว่าระยะเวลาผ่อนผันดังกล่าวจะบังคับใช้ได้เฉพาะในกรณีที่มีการเปิดเผยในงานแสดงระดับนานาชาติที่เป็นทางการหรือได้รับอนุญาตจากหน่วยงานรัฐ ดังนั้นแล้ว การเปิดเผยผลิตภัณฑ์ในงานแสดงที่ไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานรัฐอาจทำให้การออกแบบที่ปรากฏในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ขาดความใหม่

ตัวอย่างการเปิดเผยที่ขาดความใหม่เนื่องจากงานแสดงจัดโดยไม่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ³³

แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นจดทะเบียน:

คำขอเลขที่: 3-2007-00452 – “รถจักรยานยนต์” LCL: 12-11

วันยื่นขอจดทะเบียนครั้งแรก: 4 มกราคม พ.ศ. 2550 – วันที่ยื่นขอจดทะเบียน:
12 เมษายน พ.ศ. 2550

หลักฐานการเปิดเผยแบบผลิตภัณฑ์:

³³ ตัวอย่างจากหน่วยงานของประเทศเวียดนาม

แบบผลิตภัณฑ์นี้ถูกปฏิเสธเนื่องจากขาดความใหม่ เพราะปรากฏในเอกสารที่อ้างถึงถูกเปิดเผยในงานแสดงที่จัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซียก่อนวันยื่นขอจดทะเบียนครั้งแรก ผู้ขอระบุว่าแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้รับการเปิดเผยในงานแสดงการระดับนานาชาติ อย่างไรก็ตาม ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่างานแสดงดังกล่าวเป็นงานแสดงระดับนานาชาติที่เป็นทางการตามที่กำหนดภายใต้กฎหมายของประเทศเวียดนาม

กฎหมายประเทศเวียดนามยังอนุญาตให้มีระยะเวลาผ่อนผันหกเดือนหลังจากการเปิดเผยผลิตภัณฑ์ที่มีการแสดงแบบผลิตภัณฑ์ ณ งานแสดงระดับชาติที่ได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐในประเทศเวียดนาม

2.2 การพิจารณาความใหม่

2.2.1 เอกลักษณ์ของแบบผลิตภัณฑ์

การพิจารณาความใหม่ทำได้โดยการเปรียบเทียบแบบผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการพิจารณากับแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการเปิดเผยก่อนวันยื่นคำขอหรือวันที่ยื่นคำขอครั้งแรก

โดยหลักการแล้ว แบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความใหม่ หากไม่พบงานที่ปรากฏอยู่แล้วมีรูปลักษณะเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ควรพิจารณาความแตกต่างเพียงเล็กน้อยซึ่งไม่มีนัยสำคัญต่องานออกแบบ หรือไม่สามารถสังเกตเห็นได้ และไม่ควรพิจารณารายละเอียดที่ไม่เป็นสาระสำคัญเมื่อทำเทียบงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ความแตกต่างจากงานที่ปรากฏอยู่แล้วเพียงเล็กน้อยไม่ควรส่งผลให้เกิดความใหม่

ความแตกต่างหรือการปรับเปลี่ยนของรูปลักษณะที่ไม่ถือว่ามีนัยสำคัญ ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ หรือไม่ เป็นสาระสำคัญ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้บริโภคไม่ได้สามารถสังเกตได้ หรืออาจรับรู้ได้เมื่อมีการพิจารณาตรวจสอบอย่างละเอียดเท่านั้น ผู้บริโภคทั่วไปอาจมีความรอบคอบและความใส่ใจในระดับที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ ควรพิจารณาส่วนนี้ด้วยเพื่อประเมินความใหม่ในกรณีนี้

ตัวอย่างแสดงความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญในการออกแบบ จะไม่สามารถหลบเลี่ยงการพิจารณาให้ขาดความใหม่ได้³⁴

³⁴ ตัวอย่างโดยหน่วยงานของประเทศเวียดนาม

แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นจดทะเบียน: คำขอเลขที่: 3-2006-01570

วันที่ยื่นจด 25 ธันวาคม พ.ศ. 2549

“ขวดน้ำปลา” – LCL: 09-01

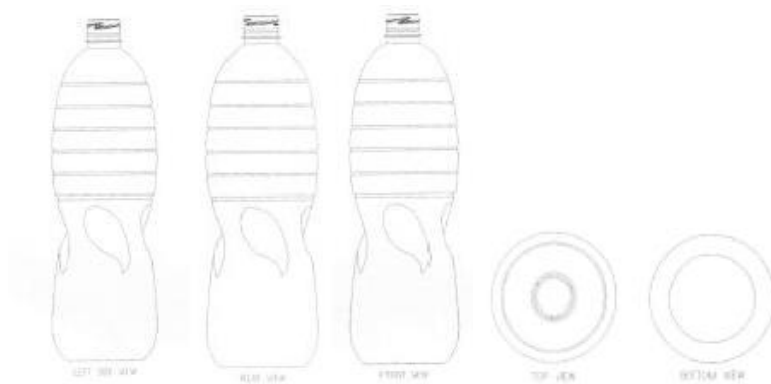

หลักฐานงานที่ปรากฏอยู่แล้ว: การจดทะเบียนเลขที่: HK 0211665.5M004

สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา: ส่องกง

วันประกาศโฆษณา: 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

“ขวดพลาสติก” LCL: 09-01

การออกแบบที่ยื่นขอถูกปฏิเสธเนื่องจากขาดความใหม่ เมื่อเทียบกับหลักฐานงานที่ปรากฏอยู่แล้วซึ่งมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญในส่วนฝาปิด ก้นขวด ไหล่ และลดลายรูปใบไม้บนขวดเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในคุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในการตรวจสอบ เมื่อเทียบกับการออกแบบก่อนหน้านี้ที่มีการเปิดเผยหรืออ้างถึงเทียบกับแบบผลิตภัณฑ์ที่ถูกตรวจสอบ อาจทำให้แบบผลิตภัณฑ์ที่มีในภายหลังมีความแตกต่างอย่างสังเกตเห็นได้ และมีความใหม่เมื่อเทียบกับการออกแบบก่อนหน้านี้

การพิจารณาระดับขั้นในการปรับเปลี่ยนรูปลักษณะและความใหม่ของการออกแบบผลิตภัณฑ์เกิดขึ้นภายหลังเมื่อเทียบกับงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ควรใช้เกณฑ์ภาพลักษณ์โดยรวม (ดูหัวข้อ 2.2.2)

2.2.2 มุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวม

ในการประเมินความใหม่สามารถพิจารณาได้จากมุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมของการออกแบบที่พิจารณายู่เทียบกับภาพลักษณ์โดยรวมของงานที่ปรากฏอยู่แล้ว

โดยให้พิจารณาว่าภาพลักษณ์ที่เห็นในครั้งแรกนั้น ทำให้การออกแบบที่พิจารณายูมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วหรือไม่ การใช้เกณฑ์มุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมนี้ หน่วยงานตรวจสอบควรพิจารณาจากมุมมองของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นผู้ใช้หลัก

ตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงการพิจารณาความใหม่ตามเกณฑ์มุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมของการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นข้อพิพาท

ตัวอย่าง 1³⁵

แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นจดทะเบียน: คำขอเลขที่: 3-2006-00347 – “ตัวควบคุมไฟ”

วันที่ยื่นขอจดทะเบียน: 27 มีนาคม พ.ศ. 2549 LCL: 13-03

³⁵ ตัวอย่างโดยหน่วยงานของประเทศเวียดนาม

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หลักฐานงานที่ปรากฏอยู่แล้ว: คำขอเลขที่: 3-2004-00180 – สิทธิบัตรเลขที่: 8695

“อินเวอร์เตอร์” – LCL: 13-02

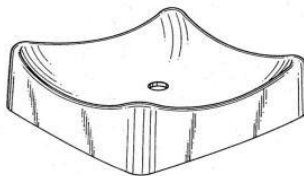
การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอถูกปฏิเสธเนื่องจากขาดความใหม่ แม้แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอไม่เหมือนกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วทั้งหมด (งานที่ปรากฏอยู่แล้วมีปุ่มและหน้าจอแอลซีดีซึ่งไม่ปรากฏในแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอ) แต่มีการเปิดเผยลักษณะหลักทั้งหมดในงานที่ปรากฏอยู่แล้ว

ตัวอย่าง 2³⁶

คำขอจดสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ "อ่างล้างหน้า" ยื่นวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2548

แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอจดทะเบียน

งานที่ปรากฏอยู่แล้ว

การสืบค้นแบบผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันพบ "อ่างล้างหน้า" ที่มีก่อนหน้านี้ในฐานข้อมูลของสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา

แบบผลิตภัณฑ์ทั้งสองแบบปรากฏเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสพร้อมรายละเอียดสำคัญในแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นความลาดชันตรงส่วนกลางของอ่าง ในขณะที่ขอบด้านบนโค้งขึ้น ความแตกต่างอยู่ที่ ส่วนล่างของแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอจด ซึ่งตื้นกว่าและสูงกว่างานที่ปรากฏอยู่แล้ว

แบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอจดมีรูปทรงของขอบด้านบนเหมือนกับงานที่ปรากฏอยู่แล้ว แต่มีความสูงไม่เท่ากัน ความสูงที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้รูปร่างลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอจดทะเบียนมีความแตกต่างจากการออกแบบที่มีอยู่ ดังนั้นจึงไม่ถือว่ามีความใหม่³⁷

2.2.3 การประกอบงานที่ปรากฏอยู่แล้วเข้าด้วยกัน

โดยหลักการแล้ว ความใหม่จะได้รับการวินิจฉัยโดยปราศจากอคติบนพื้นฐานของภาพลักษณ์โดยรวมที่เห็นในครั้งแรกนั้นมีความเหมือน ความคล้าย หรือความแตกต่างระหว่างแบบผลิตภัณฑ์สองชิ้น (หรือมากกว่านั้น) ผู้ตรวจสอบควรพิจารณาเปรียบเทียบที่ละอันแยกกันจนครบทั้งหมด ตามที่มีปรากฏต่อสายตาผู้บริโภคในระหว่างการใช้งานผลิตภัณฑ์ตามปกติ

ไม่ควรประเมินความใหม่โดยการเปรียบเทียบแบบผลิตภัณฑ์กับลักษณะที่ถูกประกอบรวมกันของงานที่ปรากฏอยู่แล้วตั้งแต่สองแบบขึ้นไป เพราะโดยทั่วไปแล้ว การรวมคุณลักษณะต่างๆ ของงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ย่อมจะทำให้เกิดการออกแบบที่มีความใหม่ เว้นเสียแต่ว่าภาพลักษณ์ที่เห็นครั้งแรกของแบบ

³⁶ ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 73

³⁷ ตามคำอธิบายที่ให้แก่คู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 73

ผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอไม่แตกต่างจากภาพลักษณ์โดยที่เห็นครั้งแรกของงานที่ปรากฏอยู่แล้วในหนึ่งแบบผลิตภัณฑ์หรือมากกว่า

หากภาพลักษณ์โดยรวมที่เห็นในครั้งแรกชี้ให้เห็นว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีความแตกต่างกัน ผู้ตรวจสอบก็ไม่ควรตีความว่ามีความคล้ายกัน โดยการรวมลักษณะต่างๆ ที่จากหลายแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งได้เปิดเผยไว้แล้ว

อย่างไรก็ดี หากการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่รวมเอาคุณลักษณะต่างๆ จากงานที่ปรากฏอยู่แล้วมาใช้หรือมาเป็นแรงบันดาลใจนั้น มีความคล้ายอย่างมากกับงานที่ปรากฏอยู่แล้วเมื่อมีการพิจารณาภาพลักษณ์โดยรวม ในกรณีนี้ อาจพิจารณาได้ว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์นี้ขาดความใหม่อันเป็นเงื่อนไขบังคับ นอกจากนี้ กฎหมายภายในประเทศ อาจมีข้อกำหนดเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความใหม่ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ขั้นตอนประดิษฐ์ หรือลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์³⁸

2.2.4 ความมีอิสระในการออกแบบ

เพื่อพิจารณาหาความใหม่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ควรพิจารณาว่านักออกแบบมีอิสระแค่ไหนในการกำหนดรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในการพิจารณา รูปร่างลักษณะที่ปรากฏในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะแสดงให้เห็นว่าผู้ออกแบบมีความเป็นอิสระมากน้อยเพียงใดที่จะเพิ่มคุณลักษณะที่กำหนดไว้เพื่อความสวยงามในการออกแบบวัตถุชิ้นนั้น

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีวัตถุประสงค์ในการแสดงรูปลักษณะซ้ำของเครื่องใช้และผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัตถุประสงค์ของการออกแบบคือการทำให้สิ่งของผลิตภัณฑ์มีความน่าพึงใจในเชิงความสวยงามที่ปรากฏต่อสายตาและตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อโดยไม่รวมถึงหน้าที่การทำงานเชิงเทคนิคของผลิตภัณฑ์ หากแบบผลิตภัณฑ์มีคุณค่าด้านความสวยงามแต่รูปร่างลักษณะเป็นตัวขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้งานหรือการทำงานตามที่ตั้งใจไว้ของสิ่งของที่เป็นสินค้าที่แสดงให้เห็นถึงการออกแบบ การออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ผลจากการที่แบบผลิตภัณฑ์ปรากฏในผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของซึ่งมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้คือ การที่นักออกแบบจะถูกจำกัดอิสระในการออกแบบในระดับหนึ่งเสมอ เนื่องจากต้องคำนึงถึงคุณลักษณะต่างๆ ของรูปร่างผลิตภัณฑ์ที่รองรับแบบผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยที่คุณลักษณะต่างๆ ดังกล่าวมีความสำคัญในการทำผลิตภัณฑ์นั้นๆ สามารถทำหน้าที่ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์

³⁸ ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีการบังคับใช้ข้อกำหนดว่าด้วยความคิดสร้างสรรค์ อาจมีการเปรียบเทียบการออกแบบกับคุณลักษณะรวมกันที่มาจากการออกแบบก่อนหน้านี้หนึ่งหรือสองอัน และอาจได้รับการปฏิเสธเนื่องจากขาดความคิดสร้างสรรค์ หากพบว่าเป็นเพียงแค่การรวมกันของคุณลักษณะที่เปิดเผยมาก่อนหน้านี้สองด้านหรือมากกว่า

ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องจะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบแสดงออกมา หรือถูกจำกัดมากแค่ไหน บางผลิตภัณฑ์มีคุณลักษณะที่ถูกปรับตามมาตรฐานให้สอดคล้องกับ ข้อกำหนดบางอย่างในเชิงหน้าที่และเทคนิค คุณลักษณะเหล่านั้นจะพบได้ทั่วไปในผลิตภัณฑ์ประเภท นั้น ๆ นอกจากนี้ นักออกแบบแทบไม่มีอิสระหรือไม่มีอิสระเลยในการปรับเปลี่ยน โยกย้าย หรือซ่อน คุณลักษณะที่ว่ามาเมื่อทำการออกแบบผลิตภัณฑ์เหล่านี้

ความเป็นอิสระของนักออกแบบในการกำหนดรูปร่างผลิตภัณฑ์ รูปร่างของโทรศัพท์มือถือ จะมีข้อจำกัด มากกว่าการออกแบบอื่นๆ อย่างลวดลายของผลิตภัณฑ์วอลล์เปเปอร์หรือสิ่งทอ โทรศัพท์ที่มีคุณลักษณะ ต่างๆ หลายประการซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เช่น แผง แป้นพิเศษหรือหน้าจอตรงส่วนหน้าของอุปกรณ์ คุณลักษณะดังกล่าวมีความจำเป็นในเชิงหน้าที่และนัก ออกแบบไม่อาจเพิกเฉยหรือซ่อนมันไว้ นักออกแบบจะมีอิสระเพียงน้อยมากในการออกแบบรูปลักษณ์ ของผลิตภัณฑ์ประเภทนี้

ในทำนองเดียวกัน ทุกอุปกรณ์ที่มีคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานและข้อจำกัดในการออกแบบเหมือนกัน หรือมีคุณลักษณะที่ถูกปรับตามมาตรฐาน มีแนวโน้มที่จะมีความความคล้ายคลึงกัน ในกรณีนี้ การมีส่วนร่วมของนักออกแบบในการกำหนดรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ก็มีแนวโน้มที่จะเห็นได้ไม่ชัดเจนและมีความเด่นชัดน้อยกว่าในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่ต้องถูกปรับตามมาตรฐานน้อยกว่าและเอื้อให้มีอิสระในการออกแบบมากกว่า

3. การปรากฏแก่สายตา

3.1 หลักการ

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทำให้เกิดรูปลักษณ์บางอย่างแก่ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของที่เป็นสินค้าหรือทรัพย์สิน แบบผลิตภัณฑ์ควรดึงดูดสายตาและมองออกได้ ดังนั้น แบบผลิตภัณฑ์ควรให้ผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายมองเห็นได้ และให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นั้นมองเห็นได้ด้วย³⁹

คุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถมองเห็นหรือไม่สามารถสังเกตได้ระหว่างการใช้งานตามปกติหรือตามคุณลักษณะสำหรับผลิตภัณฑ์นั้น จะไม่สามารถนำมาอ้างเพื่อการจดทะเบียนได้ ในกรณีนี้ การใช้ตามปกติจะหมายถึงการใช้ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งของโดยผู้ใช้งานจริง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือผู้ใช้ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพหรือผู้ใช้เฉพาะทาง เช่น แพทย์ โปรแกรมเมอร์ หรือช่างซ่อมรถยนต์

การใช้งานผลิตภัณฑ์ตามปกติจะไม่รวมถึงการปรับเปลี่ยนชิ้นส่วนเพื่อซ่อมหรือการบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่มีชิ้นส่วนและส่วนประกอบภายใน ซึ่ง ผู้ใช้งานจริงจะไม่เปิดหรือถอดแยกสิ่งเหล่านี้ในระหว่างการใช้ตามปกติ ตามหน้าที่การใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ของผลิตภัณฑ์ ประเด็นของการปรากฏให้แก่สายตา ส่วนใหญ่อาจเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สองกลุ่ม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนซึ่งประกอบด้วยหลายชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบการจัดวางเพื่อใช้งานตามปกติได้ตั้งแต่สองแบบขึ้นไป

3.2 ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนและรูปแบบการจัดวางผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อน คือผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วนหรือมีหลายชิ้นส่วนที่นำมาประกอบกันเป็นอุปกรณ์ เครื่องจักร หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ส่วนและชิ้นส่วนต่างๆ เหล่านี้สามารถนำมาประกอบกัน ถอดแยก และแทนที่ได้ ทว่าอาจจะมองเห็นหรือมองไม่เห็นในระหว่างการใช้งานหรือทำงานตามปกติของอุปกรณ์

ส่วนหรือชิ้นส่วนที่อยู่ภายในผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนจะไม่ปรากฏแก่สายตาของผู้ซื้อหรือผู้ใช้อุปกรณ์ที่

³⁹ ดูบทบัญญัติใน BN DA s. 2(1) “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม”; KH DL art. 89; LA IPL art. 15.2; MY DA s. 3(1) “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม”; PH IP Code, s. 112, IP Rules r. 1500; TH DA s. 3 “การออกแบบ”; VN IPL art. 64.3, DR r. 35.3.b(ii) ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน) วรรค 5.5.2.1 “ข้อกำหนดว่าด้วยการปรากฏแก่สายตา” ด้วย

ประกอบแล้วเสร็จในระหว่างการใช้งานตามปกติ

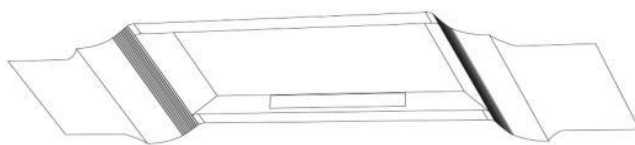
กรณีนี้เกิดขึ้นกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือ หรืออุปกรณ์ที่มีกลไก เช่น บั๊มหรือกังหัน เป็นต้น อุปกรณ์เหล่านี้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนซึ่งประกอบขึ้นจากหลายส่วนและหลายชิ้นส่วนที่เชื่อมต่อกัน

หากแบบผลิตภัณฑ์ปรากฏในส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนของอุปกรณ์ที่ซับซ้อน และผู้บริโภคท้ายสุดจะมองไม่เห็นส่วนหรือชิ้นส่วนนั้นในระหว่างการใช้งานอุปกรณ์นั้น ในกรณีนี้ ผู้ตรวจสอบสามารถปฏิเสธปฏิเสธการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนนั้นได้ สิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ควรครอบคลุมเฉพาะผลิตภัณฑ์และวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาทั้งหมดหรือบางส่วนในระหว่างการทำงานและการใช้งาน⁴⁰

ไม่จำเป็นว่าทุกส่วนของผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนจะต้องมองเห็นได้ตลอดเวลา หากขณะมีการใช้งานหรือมีการทำงานตามปกติ สามารถมองเห็นผลิตภัณฑ์ได้บางส่วน บางตำแหน่ง บางช่วง บางขั้นตอน ก็เพียงพอแล้วที่ถือว่ามัลักษณะพื้นฐานสำคัญที่สามารถรับรู้ได้ ตัวอย่างเช่น หากการใช้งานตามปกติ ผลิตภัณฑ์สามารถเปิดปิดได้ผลิตภัณฑ์ ส่วนหรือรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏให้เห็นในขณะที่เปิดใช้งานตามปกติ ควรถือเป็นคุณลักษณะที่ปรากฏแก่สายตาเมื่อพิจารณาถึงการจดทะเบียนและการมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายของการออกแบบผลิตภัณฑ์

ตัวอย่างภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการจัดวางหลายลักษณะในระหว่างการใช้งานตามปกติสามารถดูที่หัวข้อ 8.4 “รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ขณะใช้งาน”

ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงส่วนและชิ้นส่วน ภายในผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนและมักมองไม่เห็นในระหว่างการใช้งานผลิตภัณฑ์ตามปกติ

การบุภายในสำหรับยานพาหนะ⁴¹

⁴⁰ ข้อกำหนดที่ว่าส่วนประกอบและชิ้นส่วนต้องมองเห็นได้ในช่วงการใช้งานตามปกติอาจใช้ไม่ได้ในประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศ

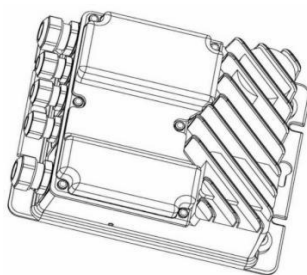
⁴¹ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM 085065

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1.4

ข้อต่อหลังคาเลื่อนสำหรับรถบรรทุก⁴²

ตัวแปลงความถี่ [ไฟฟ้า]⁴³

ภายในของประตูของรถยนต์⁴⁴

⁴² ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM/084724

⁴³ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM 085126

⁴⁴ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM/084240

4. คุณลักษณะเชิงเทคนิคหรือลักษณะการใช้งาน

4.1 หลักการและเหตุผลในการปฏิเสธความคุ้มครอง

สิทธิในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ความคุ้มครองเฉพาะความงามที่ปรากฏซึ่งเป็นส่วนสำคัญของผลิตภัณฑ์ ไม่ครอบคลุมถึงลักษณะการใช้งานหรือคุณสมบัติทางเทคนิคที่ปรากฏอยู่ในการออกแบบ⁴⁵

คุณลักษณะด้านรูปร่างรูปทรงของผลิตภัณฑ์จะไม่อยู่ในสิทธิในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หากคุณลักษณะนั้นมีผลด้านเทคนิค ด้านการใช้งานหรือทำให้เกิดข้อได้เปรียบทางการค้าซึ่งเกี่ยวข้องกับการบวนการทางอุตสาหกรรม การขนส่ง การส่งมอบ หรือลักษณะที่เหมาะสมด้านการใช้งานของผลิตภัณฑ์

คุณลักษณะทางรูปร่างรูปทรงของผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองต่อการสังการ หรือให้คุณสมบัติที่เป็นข้อได้เปรียบในการแก้ปัญหาเชิงเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ อันที่คุณลักษณะดังกล่าวอาจขอถือสิทธิความคุ้มครองหรือได้รับความคุ้มครองในคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ หรืออนุสิทธิบัตรได้

จากเหตุผลข้างต้น การแก้ปัญหาเชิงเทคนิคไม่ควรได้รับสิทธิผูกขาดในความคุ้มครอง หากการแก้ปัญหาเชิงเทคนิคนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขและขั้นตอนการพิจารณาตรวจสอบที่กำหนดขึ้นเพื่อการประดิษฐ์และสาระสำคัญทางเทคนิคอื่นๆ แตกต่างจากการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การเข้าถึงการสร้างสรรคและการแก้ปัญหาเชิงเทคนิคถือได้ว่ามีความสำคัญต่อเทคโนโลยีและการพัฒนาเศรษฐกิจ

เนื่องจากนโยบายภาครัฐ คุณสมบัติทางรูปร่างรูปทรงที่ระบุว่าเป็นไปในเชิงเทคนิค ควรได้รับสิทธิความคุ้มครองผ่านระบบสิทธิบัตรการประดิษฐ์ (รวมถึงการคุ้มครองผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการ) ซึ่งมีเงื่อนไขทางกฎหมายที่มีความเหมาะสมในการพิจารณาว่าควรได้รับสิทธิความคุ้มครองนั้นหรือไม่ ดังนั้นนโยบายภาครัฐกำหนดว่าควรมีการคุ้มครองการสร้างสรรคซึ่งเป็นการป้องกันการแข่งขันทางการค้า (โดยสิทธิบัตรการประดิษฐ์) เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

คุณสมบัติด้านการใช้งานและคุณสมบัติทางรูปร่างลักษณะที่เป็นไปในเชิงเทคนิคไม่สามารถได้รับความคุ้มครอง หลักการและเหตุผลในการแยกคุณลักษณะในเชิงการใช้งานออกจากความคุ้มครองการ

⁴⁵ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 2(1) “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” (a) และ (b); KH art. 90; LA IPL art. 22.1; MY DA, s. 3(1) “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” (a) และ (b); PH IP Code, s. 113.2, IP Rules r. 1501(a); SG DA s. 2(1) “การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” (a) และ (b); VN IPL art. 64.1, r. 33.7.b(i), 35.3.b ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน), วรรค 5.3 และ 5.5.2.1 ด้วย

ออกแบบผลิตภัณฑ์ จะถูกนำไปใช้ควบคู่กับรูปร่างรูปทรงอื่นๆ ซึ่งถูกระบุไว้โดยข้อพิจารณาทางเทคนิค

ผลทางปฏิบัติในการแยกวิธีการเชิงเทคนิคออกจากความการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้แก่ กรณีรูปลักษณะหรือรูปร่างรูปทรงโดยรวมของผลิตภัณฑ์หรือคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญทั้งหมดของรูปร่างรูปทรงถูกกำหนดในเชิงเทคนิค หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในเชิงการใช้งานแต่เพียงอย่างเดียว รูปร่างรูปทรงนั้นจะไม่สามารถจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ถึงแม้ว่าส่วนสำคัญของผลิตภัณฑ์นั้นจะมีการปล่อยให้ผู้ออกแบบได้ใช้ความงามทางศิลปะได้อย่างอิสระและสามารถเพิ่มคุณค่าความงามแก่รูปร่างรูปทรงของผลิตภัณฑ์ได้ ผู้ตรวจสอบควรต้องทำการปฏิเสธการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในกรณีที่รูปลักษณะของผลิตภัณฑ์มีการตอบสนองเฉพาะหน้าที่การใช้งาน

อย่างเช่น รูปทรงผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้อาจถูกปฏิเสธการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และการจดทะเบียนนี้อาจถูกประกาศเป็นโมฆะ ด้วยเหตุที่ว่าคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญทั้งหมดของรูปลักษณะถูกกำหนดจากข้อกำหนดเชิงเทคนิคหรือข้อพิจารณาในเชิงหน้าที่การใช้งานแต่เพียงอย่างเดียว

ที่เมา

http://www.centralfasteners.co.uk/acatalog/Online_Catalogue_Hoses_ittings_240.html และ http://www.landwide-screw.com/en/product/HEX-HEAD/Self_Drilling_Screw_Hex_Head-001.html

2.1

คาน [การก่อสร้าง]⁴⁶

⁴⁶ ตัวอย่างนำมาจากการจดทะเบียนการออกแบบระหว่างประเทศ DM/086395

4.2 การประเมินหน้าที่การทำงาน

การพิจารณาในการปฏิเสธคำขอตามหลักพื้นฐานของเรื่องหน้าที่การใช้งาน (การเพิกถอน) ว่าจะมีผลบังคับหรือไม่ ผู้ตรวจสอบจะต้องพิจารณาจากหน้าที่การใช้งานหรือพิจารณาวัตถุประสงค์ด้านประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ว่าคืออะไร ควรนำข้อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์และการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือผู้ถือสิทธิในการจดทะเบียนมาประกอบการพิจารณาด้วย ผู้ตรวจสอบอาจพิจารณาจากเอกสารอื่นๆ ที่มีการเปิดเผย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นั้นด้วย รวมถึงพิจารณาจากคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรืออนุสิทธิบัตรที่เป็นผลิตภัณฑ์เดียวกันทั้งในและต่างประเทศ และสื่อที่ใช้ในการโฆษณาที่เผยแพร่โดยผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้น

คุณสมบัติทางด้านเทคนิคหรือการใช้งานที่มีผลต่อคุณลักษณะเฉพาะของการออกแบบนั้น ต้องได้รับการประเมินอย่างเป็นกลางตามมุมมองเชิงเทคนิค ซึ่งความเข้าใจพื้นฐานของผู้บริโภคหรือผู้ใช้งานเกี่ยวกับการใช้งานเชิงเทคนิคของคุณลักษณะ ที่ปรากฏของผลิตภัณฑ์นั้นไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา

รูปร่างรูปทรงที่ควรถูกพิจารณาว่าเป็นลักษณะการใช้งาน ตามกรณีต่อไปนี้

- รูปร่างรูปทรงที่มีความจำเป็นในการทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานตามวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเป็นไปเพื่อเหมาะสมตามหลักสรีรศาสตร์ของผลิตภัณฑ์
- รูปร่างรูปทรงที่ทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ลดขั้นตอนการผลิตหรือการประกอบ (ด้วยการทำให้ประหยัควัตถุดิบหรือลดการใช้พลังงานลง)
- รูปร่างรูปทรงที่มีความสะดวกในการขนส่งหรือจัดเก็บ
- รูปร่างรูปทรงที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรง ทนทานหรือทำงานได้ดีมากยิ่งขึ้น
- รูปร่างรูปทรงทำให้ผลิตภัณฑ์เข้ากันได้พอดีหรือเชื่อมต่อกับผลิตภัณฑ์อื่นได้

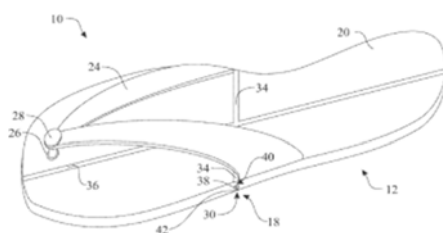
ควรยังคงมีการปฏิเสธตามหลักพื้นฐานด้านคุณสมบัติด้านการใช้งาน โดยไม่คำนึงว่าการใช้งานนั้นสามารถทดแทนกันได้ด้วยการใช้งานได้หลากหลายแบบ การปฏิเสธไม่สามารถตกไปได้แม้ว่ารูปร่างรูปทรงอื่นๆ มีหน้าที่เทียบเท่ากันหรือมีผลและข้อดีเหมือนกัน

ข้อยกเว้นด้านการพิจารณาคุณสมบัติการใช้งานขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่า ไม่มีคุณลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์ที่ถูกสร้างสรรค์อย่างเป็นอิสระของผู้ออกแบบ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเพิ่มคุณค่าทางความงามแต่ยังคงถูกกำหนดด้วยวัตถุประสงค์ด้านการใช้งานของผลิตภัณฑ์นั้น และนี่จะเป็นปัจจัยในการใช้พิจารณา โดยไม่เกี่ยวข้องในการพิจารณาว่ามีผลต่อการใช้งาน อาจจะมีผลในการใช้งานด้าน

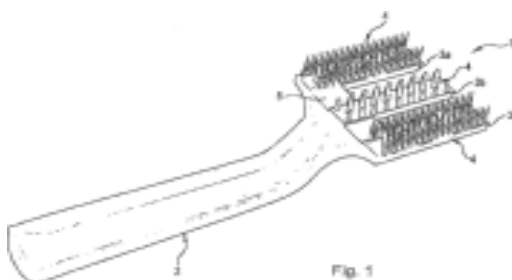
เทคนิคอื่นๆ ที่ถูกเปิดเผยในกระบวนการทางศิลปะ

รูปร่างรูปทรงที่ถูกเปิดเผยและถูกขอรับสิทธิความคุ้มครองในเอกสารสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือเอกสารที่เป็นไปในเชิงเทคนิค ที่เกี่ยวข้องกับประเภทของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะถูกจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ควรพิจารณาว่าเป็นคุณสมบัติด้านการใช้งาน ที่ขอรับสิทธิในเอกสารอนุสิทธิบัตรควรสันนิษฐานว่าเป็นการแก้ปัญหาเชิงเทคนิค

ตัวอย่างรูปทรงที่มีหน้าที่การใช้งานสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้

“รองเท้าแตะที่มีสายที่สร้างขึ้นมาและวิธีใช้งาน”⁴⁷

“แปรงแต่งผมสำหรับทำผมลอนและวิธีใช้งาน”⁴⁸

ประเภทของรูปร่างรูปทรงที่มีการใช้นั้นอาจไม่เหมาะสมในการรับจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คือการออกแบบพื้นผิวที่มีหน้าที่ในการจับยึด การดึง หรือทางกายภาพ หรือมี

⁴⁷ ตัวอย่างมาจากเอกสารสิทธิบัตรของสหรัฐอเมริกา US09089184 เข้าถึงได้ที่ patentscope.wipo.int/search/en

⁴⁸ ตัวอย่างมาจากเอกสารสิทธิบัตร PCT/EP2014/056817 เข้าถึงได้ที่ patentscope.wipo.int/search/en

ผลทางเทคนิคอื่นๆ ในความจริงแล้วการออกแบบพื้นผิวอาจมีเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจในด้านความงามหรือการตกแต่ง ไม่ควรที่จะละเว้นในการทำการปฏิเสธตามหลักเกณฑ์พื้นฐานตามหลักคุณสมบัติการใช้งาน (โปรดดูข้อ 4.3 ด้านล่างนี้)

ตัวอย่าง ลวดลายพื้นผิวต่อไปนี้ไม่อาจอ้างสิทธิ์เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับยางรถยนต์ได้ หากรูปทรงและรูปลักษณ์ถูกกำหนดจากการทำงานแต่เพียงอย่างเดียว

[ที่มา <http://www.cdtextbook.com/steersusp/wheelsTires/construct/treaddesign.html>]

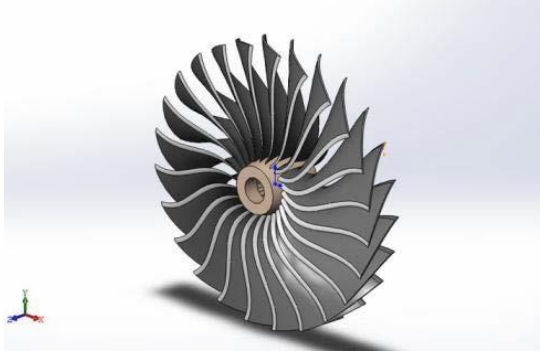
4.3 ข้อห้ามเรื่องหน้าที่การใช้งานมาก่อนคุณลักษณะด้านความสวยงาม

หากคุณลักษณะด้านหน้าที่การใช้งานของรูปทรงซึ่งมาจากข้อกำหนดหรือข้อพิจารณาทางเทคนิคแต่เพียงอย่างเดียวได้กลายมา มีรูปลักษณะที่สวยงามน่ามอง ก็ยังต้องจำกัดความคุ้มครองด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การใช้งาน อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

หากรูปทรงโดยรวมทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ที่อ้างสิทธิ์ในคำขอมีความจำเป็นในเชิงหน้าที่การใช้งานหรือถูกกำหนดจากหน้าที่เชิงเทคนิคแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ตรวจสอบต้องปฏิเสธคำขอจดทะเบียนโดยไม่ต้องพิจารณาถึงคุณค่าด้านความสวยงามของรูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ ถ้าหากรูปทรงนั้นได้รับการจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การจดทะเบียนนั้นต้องถูกถอน ยกเลิก หรือเพิกถอน ด้วยเหตุที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การใช้งาน

ยกตัวอย่างเช่น รูปทรงของพัดลมกังหันอาจมีความน่าพึงใจในเชิงความสวยงาม (โปรดดูด้านล่าง) อย่างไรก็ตาม หากทุกองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปทรงในคุณลักษณะแต่ละด้านของอุปกรณ์ได้ถูกกำหนดจากข้อพิจารณาเชิงหน้าที่การใช้งานและเทคนิคในเชิงกลไกและพลศาสตร์ ก็ไม่อาจอ้างสิทธิ์ในรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในฐานะการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ในกรณีนี้ นักออกแบบจะไม่มีอิสระในการใส่รายละเอียดด้านความสวยงามในรูปทรงของผลิตภัณฑ์ จึงไม่สามารถอ้างสิทธิ์

รูปทรงดังกล่าวในฐานะสิ่งประดิษฐ์ภายใต้กฎหมายสิทธิบัตรหากเป็นไปตามเงื่อนไขเกี่ยวกับความสามารถในการจดสิทธิบัตร

ที่มา: <https://grabcad.com/library/fan-for-turbofan-engine>

4.4 อะไหล่และการเชื่อมต่อ

สิทธิในการออกแบบจะไม่ครอบคลุมคุณลักษณะของการออกแบบที่จำเป็นต้องทำซ้ำเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นการออกแบบสามารถติดตั้ง เชื่อมต่อ หรือประกอบเข้าในผลิตภัณฑ์อีกชิ้นหนึ่ง เพื่อที่ว่าทั้งสองส่วนจะได้ทำหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้⁴⁹ ดังนั้นให้ถือว่าคุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานและจะไม่ได้รับการจดทะเบียนการออกแบบ ทั้งนี้ จะมีการใช้มาตรฐานเรื่องหน้าที่การใช้งาน (โปรดดูข้อ 4.5 ด้านล่างนี้)

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นส่วน (เกลียวสกรู) ของผลิตภัณฑ์ (หัวเทียน) ที่ไม่สามารถอ้างสิทธิ์ได้เพราะมีหน้าที่การทำงาน เนื่องจากช่วยให้ผลิตภัณฑ์ตั้งอยู่ในตำแหน่งได้เพื่อที่จะได้สามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์⁵⁰

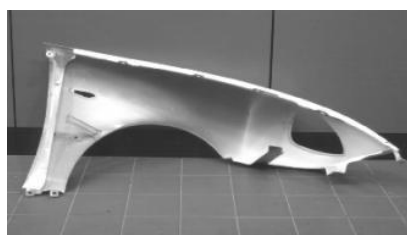
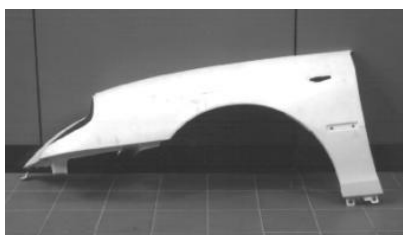
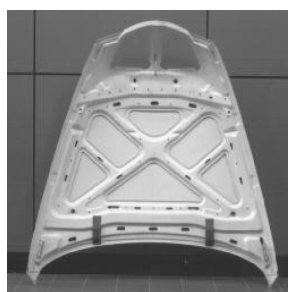

⁴⁹ คู่มือบัญญัติใน BN DA, s. 2 และ 10; KH Law, art. 90; LA IPL art. 22.1; MY DA, s. 3; PH IP Code, s. 113.2, IP Rules r. 1501(a); SG DA s. 2(1); VN IPL art. 64.1 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน), ส่วน 5.4 ด้วย

⁵⁰ ตัวอย่างจากหน่วยงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศมาเลเซีย

ในทำนองเดียวกัน อาจถือว่ารูปทรงใดๆ ก็ตามของวัตถุ เช่น อะไหล่ที่ต้องทำซ้ำทั้งอันโดยมีรูปทรงและรูปลักษณะที่เหมือนกันเพื่อให้ส่วนดังกล่าวสามารถเข้าไปเชื่อมต่อกับผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วน โดยมีส่วนดังกล่าวเป็นส่วนประกอบ จะมีหน้าที่ในแง่การใช้งานเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงไม่ได้รับความคุ้มครองในฐานะการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม⁵¹ กรณีนี้เป็นเรื่องของอะไหล่และชิ้นส่วนต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับที่เรียกว่า 'crash parts' ของรถยนต์และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นต้องทำซ้ำให้ออกมาเหมือนกันเพื่อจะได้เข้าไปเชื่อมต่อกับส่วนอื่นที่เหลือในผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วน

ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงการออกแบบอะไหล่ที่รับจดทะเบียนได้ แต่อาจมีข้อจำกัดว่าต้องเชื่อมต่อกันได้ ('must fit' หรือ 'must match') ในกรณีที่มีข้อจำกัดดังกล่าว⁵²

4.5 คุณลักษณะด้านหน้าที่การใช้งานและความสวยงามรวมกัน

ตามนิยามแล้ว หากถึงในขั้นที่การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ปรากฏในในวัตถุที่มีลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานและอรรถประโยชน์ คุณลักษณะทั้งหมดของแบบผลิตภัณฑ์จะคงไว้ซึ่งหน้าที่การใช้งานและประโยชน์ใช้สอยของวัตถุที่แสดงให้เห็นแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ดีจะเพิ่มคุณค่าด้านความสวยงามแก่รูปลักษณะของสิ่งของที่เป็นสินค้าที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยไม่ขัดขวางเป็นอุปสรรค หรือแทรกแซงหน้าที่การใช้งาน

⁵¹ มาตรฐาน 'must-match' อาจไม่ได้บังคับใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศ

⁵² ตัวอย่างนำมาจากกรณีจดทะเบียนการออกแบบระหว่างประเทศ DM/053625

อย่างไรก็ตาม เฉพาะเมื่อรูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์โดยรวมทั้งหมดถูกกำหนดจากหน้าที่การใช้งาน และไม่มีคุณลักษณะใดที่หนักไปในด้านความสวยงาม ควรต้องปฏิเสธการจดทะเบียนการออกแบบ (โปรดดูข้อ 4.1 ข้างต้น)

ส่วนใหญ่ การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้แก่ รูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอย จะรวมคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานเข้ากับคุณลักษณะด้านความสวยงามเข้าไว้ด้วยกัน ในความเป็นจริง คุณลักษณะเดียวกันอาจมีหน้าที่การใช้งานและความสวยงามไปพร้อมกัน ในกรณีนี้นักออกแบบได้ออกแบบคุณลักษณะเหล่านี้เพื่อจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองด้าน

ดังนั้นแล้ว การคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์จะไม่ขยายไปถึงคุณลักษณะของรูปลักษณ์ของวัตถุที่มีหน้าที่การใช้งาน เนื่องจากการที่คุณลักษณะเหล่านี้มีความจำเป็นในการทำให้วัตถุดังกล่าวสามารถทำหน้าที่ของตัวเอง หรือเนื่องจากคุณลักษณะเหล่านี้มีข้อดีอื่นๆ ในเชิงเทคนิคหรือเศรษฐกิจ ในทางตรงกันข้าม ไม่ควรปฏิเสธคุณลักษณะของรูปลักษณ์และรูปทรงที่บางส่วนสอดคล้องกับความตั้งใจของนักออกแบบในการทำให้ผลิตภัณฑ์มีมุมมองขึ้น หากพิจารณาจากมาตรฐานหน้าที่การใช้งาน

ในทางปฏิบัตินั้น หมายความว่า การที่คุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งด้านหรือมากกว่านั้นไม่สามารถอ้างสิทธิได้ตามกฎหมายว่าด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็จะไม่ทำให้ตัวแบบผลิตภัณฑ์ทั้งชิ้นที่ต้องการจดทะเบียนหรือต่ออายุเป็นโมฆะ เฉพาะเมื่อพบว่าคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญทุกด้านของรูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ถูกกำหนดจากหน้าที่การใช้งานแต่เพียงอย่างเดียว และขาดคุณลักษณะที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่การใช้งานอย่างสิ้นเชิง จึงจะต้องมีการปฏิเสธและปฏิเสธหรือเพิกถอนการจดทะเบียน

ตัวอย่างรองทั่วไปดังต่อไปนี้แสดงให้เห็นการออกแบบที่ประกอบด้วยคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานที่จำเป็นต่อการยึดเกาะ ความมั่นคง และการยศาสตร์ กับคุณลักษณะด้านความสวยงามที่รวมเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้ผลิตภัณฑ์น่ามอง

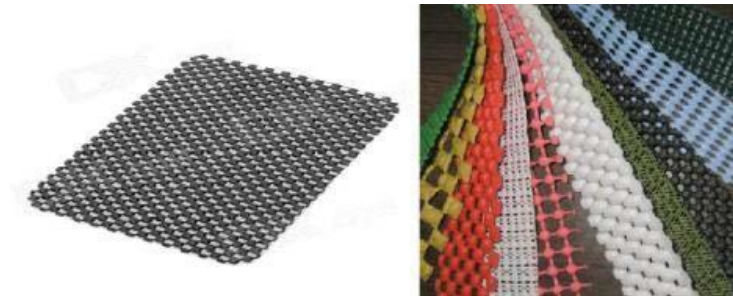
[ที่มา <http://strengthrunning.com/2013/04/newton-gravity-running-shoe-review/>,
<http://runblogger.com/2012/09/saucony-grid-type-a5-running-shoe.html>,
และ <http://runblogger.com/2012/04/womens-running-shoe-reviews-merrell.html> ตามลำดับ]

ควรรับจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีทั้งคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานและคุณลักษณะด้านความสวยงาม หรือมีคุณลักษณะหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้นที่นักออกแบบตั้งใจกำหนดไว้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้านความสวยงาม อย่างไรก็ตาม ตามกฎหมายที่บังคับใช้ การจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่รวมคุณลักษณะที่ผสมผสานกันเหล่านี้จะครอบคลุมเฉพาะคุณลักษณะด้านความสวยงามในการออกแบบแต่ไม่ครอบคลุมคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งาน คุณลักษณะและองค์ประกอบของการออกแบบที่มีหน้าที่การใช้งานหรือมีความจำเป็นเชิงเทคนิคจะไม่ครอบคลุมในการจดทะเบียน แม้ว่าจะบูรณาการอยู่ในการออกแบบโดยรวมของผลิตภัณฑ์ก็ตาม

ผลอีกอย่างที่จะเกิดขึ้นจากหลักการนี้คือ ไม่ควรพิจารณาคุณลักษณะของการออกแบบที่มีความจำเป็นด้านหน้าที่การใช้งาน หรือที่ถูกกำหนดจากข้อพิจารณาทางเทคนิคเมื่อเปรียบเทียบการออกแบบที่อยู่ใน

การพิจารณากับการออกแบบอื่นๆ (ที่มีมาก่อนหรือมีในภายหลัง) ไม่ควรนำคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานและเทคนิคมาพิจารณาในการพิจารณาหาความใหม่ของการออกแบบ หรือความคล้ายระหว่างการออกแบบสองอันหรือมากกว่านั้น เนื่องจากคุณลักษณะเหล่านี้อยู่นอกขอบเขตการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นการออกแบบที่ประกอบด้วยคุณลักษณะเชิงหน้าที่การใช้งานกับคุณลักษณะด้านความสวยงาม ในผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอย⁵³

⁵³ ตัวอย่างจากสำนักทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมของประเทศไทย

5. ความขัดแย้งกับสิทธิที่มีมาก่อน

หากกฎหมายภายในประเทศได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจไม่ได้รับการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง หากจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือการใช้ในเชิงพาณิชย์มีความขัดแย้งกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่มีมาก่อนหน้า

ความขัดแย้งดังกล่าวอาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้ หรือเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้หรือมีชื่อเสียง ลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนในงานที่ได้รับการคุ้มครอง หรือสิทธิที่มีอยู่ในชื่อบุคคล ภาพบุคคล หรือรูปภาพ⁵⁴

5.1 สิทธิที่มีมาก่อนในการออกแบบที่ได้รับการจดทะเบียน

หากการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยื่นขอเหมือนกันกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้ หรือมีความแตกต่างจากการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้เฉพาะในเรื่องของคุณลักษณะหรือรายละเอียดที่ไม่ทำให้มุมมองของผู้ใช้งานหรือผู้บริโภคที่มีความเชี่ยวชาญ เห็นว่าภาพลักษณ์โดยรวมของแบบผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างกัน หน่วยงานตรวจสอบ (ฝ่ายจดทะเบียนหรือฝ่ายตุลาการ) ควรปฏิเสธการจดทะเบียน แต่หากการออกแบบได้รับการจดทะเบียนแล้ว การจดทะเบียนดังกล่าวอาจถูกถอน ยกเลิก หรือเพิกถอน

หน่วยงานตรวจสอบควรใช้มาตรฐานเดียวกันกับที่ใช้ในการพิจารณาหาความใหม่ของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ไม่ว่าจะได้รับการหรือไม่ได้รับการจดทะเบียน (โปรดดูหัวข้อที่ 2)

หน่วยงานตรวจสอบควรเชื่อว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการจดทะเบียนก่อนหน้านี้มีความถูกต้อง อย่างไรก็ตาม ผู้ขอหรือผู้ถือสิทธิในการออกแบบที่มาจากภายหลังสามารถโต้แย้งในประเด็นเรื่องความสมบูรณ์ของการจดทะเบียนตามกฎหมายในกระบวนการพิจารณาการปฏิเสธหรือเพิกถอน

⁵⁴ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 9(2)(a), DR, 13, 14; MY DA, s. 12(2)(b); SG DA s. 5(2)(a), 27(2)(a), DR r. 11 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (การเพิกถอน), ข้อ 5.6, 5.7 และ 5.8 ด้วย

5.2 สิทธิที่มีมาก่อนในเครื่องหมายที่มีความบังเอิญ

หากการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยื่นจดทะเบียนเหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้หรือมีชื่อเสียง หรือมีความแตกต่างจากเครื่องหมายการค้าดังกล่าว เฉพาะในเรื่องคุณลักษณะหรือรายละเอียดที่จะไม่สร้างมุมมองต่อภาพลักษณ์โดยรวมที่แตกต่างออกไปต่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริโภคทั่วไปของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น หน่วยงานที่ตรวจสอบ (ฝ่ายบริหารหรือตุลาการ) ควรปฏิเสธการจดทะเบียน หากการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้รับการจดทะเบียนแม้ว่ามีเครื่องหมายที่มีมาก่อนหน้าที่อยู่ในข้อพิพาท การจดทะเบียนอาจถูกถอน ยกเลิก หรือเพิกถอนจากสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาหรือศาล

สถานการณ์นี้อาจเกิดขึ้นในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้ก่อนหน้านี้หรือที่เป็นที่รู้จักกันดีเป็นรูป 3 มิติหรือรูปภาพ รูปทรงของผลิตภัณฑ์ที่ใส่ผลิตภัณฑ์ หรือบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ อาจถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้า และสามารถได้รับการจดทะเบียนสำหรับบางผลิตภัณฑ์ หากมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่บังคับใช้ภายใต้กฎหมายเครื่องหมายการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อกำหนดเกี่ยวกับความบังเอิญและการขาดหน้าที่การใช้งาน

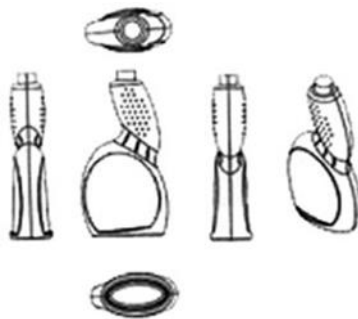
หากคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใช้ ทำซ้ำ หรือประกอบด้วย (โดยไม่มีการอนุญาตอย่างถูกต้อง) เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนหรือที่มีชื่อเสียง ที่เป็นของบุคคลที่สาม บุคคลนี้อาจปฏิเสธการจดทะเบียนหรือร้องขอให้การจดทะเบียนถูกถอน ยกเลิก หรือเพิกถอน อย่างไรก็ตาม หน่วยงานตรวจสอบไม่ควรปฏิเสธหากผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ถือสิทธิในเครื่องหมายที่มีมาก่อนหน้านั้นหรือยื่นหลักฐานที่แสดงการความยินยอมจากผู้ถือสิทธิในเครื่องหมายการค้า ในทำนองว่า เครื่องหมายนั้นนั้นอาจรวมอยู่ในการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมด้วย

รูป 3 มิติและเครื่องหมายรูปภาพที่เป็นสวดลายพื้นผิวต่อไปนี้เป็นตัวอย่างรูปทรงและรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ได้ถูกยื่นจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า แต่ยังสามารถจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ด้วยสำหรับผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ตัวอย่างแนวทางพิจารณาตรวจสอบเครื่องหมายการค้าของประเทศฟิลิปปินส์, หน้า 126

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ตัวอย่างคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ เลขที่ 1061835 ขึ้นภายใต้พิธีสารมาดริด

ที่มา <http://knitcrochetpat.com/burberry-pattern-background/> และ
<http://www.dailymail.co.uk/femail/article-2515445/Is-Burberry-losing-rights-infamous-checked-design-Fashion-house-threat.html> ตามลำดับ

ที่มา <http://vector-magz.com/search/louis-vuitton-pattern/> และ
<http://www.mycolorfashion.com/201108/louis-vuitton-romance-pump-in-monogram-idylle.html> ตามลำดับ

5.3 สิทธิที่มีมาก่อนในงานที่มีลิขสิทธิ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจมีทั้งลักษณะของหน้าที่การใช้งานและความสวยงาม แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่างๆ ขึ้นเป็นไปตามแนวคิดทางศิลปะที่ใช้กับผลิตภัณฑ์หรือประโยชน์หรือสิ่งของที่เป็นสินค้าทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงได้รับการยอมรับภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ว่าเป็น ‘ผลงานด้านศิลปะประยุกต์’⁵⁵

งานที่เป็นศิลปะที่เป็นที่มาของทุกการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจถูกสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงในผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม หรืออาจถูกสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางศิลปะแต่เพียงอย่างเดียว และต่อมาถูกปรากฏในสิ่งของที่เป็นสินค้าหรือประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ผู้สร้างงานจะได้ลิขสิทธิ์มาแต่แรกและสามารถควบคุมการใช้งานดังกล่าวที่มีในภายหลัง

หากไม่ได้ให้สิทธิทางเศรษฐกิจในงานที่เป็นพื้นฐานอย่างมากพอแก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งก่อนหน้า การจดทะเบียนอาจถูกปฏิเสธหรือเพิกถอนโดยผู้ถือสิทธิในลิขสิทธิ์

ในทำนองเดียวกัน หากการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยื่นขอจดทะเบียนทำซ้ำหรือแสดงงานศิลปะแนวปะติมากรรมหรือรูปภาพหรือผลงานด้านศิลปะประยุกต์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศิลปินหรือนักออกแบบงานนั้นๆ การจดทะเบียนอาจถูกปฏิเสธจากหน่วยงานที่ตรวจสอบ (ฝ่ายบริหารหรือตุลาการ) จากการปฏิเสธโดยผู้ถือสิทธิในลิขสิทธิ์ในตัวเอง หากการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับการจดทะเบียน การจดทะเบียนอาจถูกถอน ยกเลิก หรือเพิกถอนตามการร้องขอของผู้ถือสิทธิ

⁵⁵ ดูบทบัญญัติเรื่อง ‘ผลงานศิลปะประยุกต์’ ในกฎหมายลิขสิทธิ์ของ BN, s. 2 และ 6; KH art. 7(h); ID art. 12(1)(f); LA art. 92.1.1.9; MY, s. 3, 7(1)(c), 7(5) และ 7(6); PH, s. 171.10; SG DA s. 2(1); TH s. 4; และ VN IPL art. 14.g

6. นโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

6.1 การพิจารณาเบื้องต้น

ลักษณะบ่งเฉพาะควรสร้างขึ้นระหว่างแนวคิด “นโยบายภาครัฐ” และ “ความสงบเรียบร้อยของประชาชน” และ “ศีลธรรมอันดีของประชาชน”

“นโยบายภาครัฐ” และ “ความสงบเรียบร้อยของประชาชน” จะอ้างถึงกรอบกฎหมายทั่วไปของรัฐใดรัฐหนึ่ง จนถึงหลักการและเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่เป็นพื้นฐานของกรอบกฎหมายนั้น นอกจากกฎหมายปฏิฐานและบทบัญญัติของฝ่ายบริหารที่ใช้บังคับภายในประเทศ กรอบของกฎหมายรวมถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศและพันธสัญญาระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รับรองโดยรัฐ รวมถึงหลักกฎหมายที่ถือเอาคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐาน แหล่งที่มาของกฎหมายเหล่านี้สะท้อนและแสดงให้เห็นถึงนโยบาย หลักการพื้นฐาน และค่านิยมของรัฐนั้นๆ

“ศีลธรรมอันดีของประชาชน” เป็นชุดหลักการที่ยอมรับโดยทั่วไปในสังคมที่กำหนดแนวทางปฏิบัติและกฎความประพฤติในสังคมหรือชุมชนหนึ่งๆ หลักการและกฎเหล่านี้ไม่ได้อธิบายไว้ในกฎหมายปฏิฐานหรือบรรทัดฐานของฝ่ายบริหาร และอาจเปลี่ยนไปเมื่อเวลาเปลี่ยน อาจค่อนข้างแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ หรือภายในภูมิภาคและชุมชนต่างๆ ที่อยู่ในประเทศเดียวกัน หลักการและกฎทางศีลธรรมสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมที่สังคมในชาติหรือชุมชนต้องการรักษาไว้ ศีลธรรมอันดีของประชาชนถูกนำมาใช้ควบคู่ไปกับบรรทัดฐานทางกฎหมายปฏิฐานซึ่งโดยทั่วไปไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นหรือรายละเอียดประเภทนี้ อันเป็นเรื่องของ “ศีลธรรม”

เนื่องจากความหมายของคำว่า “นโยบายภาครัฐ” และ “ความสงบเรียบร้อยของประชาชน” และ “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” เป็นเรื่องของแต่ละประเทศ จึงสามารถพิจารณาและตัดสินใจโดยหน่วยงานระดับชาติที่มีอำนาจในแต่ละประเทศตามแต่ละกรณีเท่านั้น การตัดสินใจว่าสิ่งใดขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือมาตรฐานของเรื่องศีลธรรมที่มีอยู่จะต้องขึ้นอยู่กับบริบททางการเมืองวัฒนธรรม และศาสนา ถิ่นที่อยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้อง⁵⁶

นอกจากนี้ ปัจจัยต่างๆ เช่นระดับของความโกรธที่คาดว่าจะเกิดจากการใช้เครื่องหมายที่แสดงความไม่เคารพ รวมถึงจำนวนคนในชุมชนและกลุ่มคนในชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบจากเครื่องหมายดังกล่าว

⁵⁶ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 11; KH DL art.93; ID DL art. 4, DR, r. 25(1); LA IPL art. 22.2; MY DA, s. 13; PH IP Rules r. 1501(c); SG DA s. 6; TH DA 58(1); VN IPL art. 8.1 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), ข้อ 4.2 ด้วย

เป็นปัจจัยที่จะต้องได้รับการพิจารณาในแต่ละกรณี

ผู้ตรวจสอบควรจะปฏิเสธการจดทะเบียนการออกแบบเมื่อมีการฝ่าฝืนมาตรฐานเหล่านั้น ตามที่พิจารณาตัดสินโดยการอ้างถึงการรับรู้หรือความเข้าใจของคนในพื้นที่และบริบทของประเทศที่มีการตรวจสอบคำขอจดทะเบียน

6.2 ประเด็นเฉพาะเรื่อง

6.2.1 ลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หากกฎหมายภายในประเทศได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ คำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อาจถูกปฏิเสธปฏิเสธจากผู้ตรวจสอบหากเห็นว่าการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นจะขัดต่อนโยบายภาครัฐหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือขัดกับหลักการด้านศีลธรรมที่เป็นที่ยอมรับในประเทศที่เกี่ยวข้อง

เมื่อเหตุแห่งการปฏิเสธการรับจดทะเบียนเกิดขึ้น ก็ควรอ้างถึงแบบผลิตภัณฑ์ การปฏิเสธการรับจดทะเบียนควรอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่ารูปทรงหรือรูปแบบที่ขอจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นขัดกับนโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือหลักการด้านศีลธรรมที่เป็นที่ยอมรับ เหตุแห่งการปฏิเสธหรือการเพิกถอนจะนำมาใช้ด้วย ในกรณีที่การนำผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบไปใช้ในเชิงพาณิชย์อาจจะขัดต่อนโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ตัวอย่าง การออกแบบนี้ไม่สามารถจดทะเบียนได้ในประเทศไทยเนื่องจากขัดกับหลักศีลธรรมอันดีของประชาชน และมาตรฐานความเหมาะสมที่มีอยู่⁵⁷

การปฏิเสธด้วยเหตุผลของนโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนอาจเกิดขึ้นในกรณีปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตัวของเครื่องหมายแต่อยู่ที่การใช้งานสิ่งของที่เป็นสินค้าที่แสดงให้เห็น

⁵⁷ ตัวอย่างนำมาจากคู่มือการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบสิทธิบัตรของประเทศไทย หน้า 65

การออกแบบ โดยเป็นกรณีของสัญลักษณ์หรือรูปภาพบางอย่างที่เป็นที่เคารพนับถืออย่างสูงหรือมีการใช้ที่จำกัดในบางประเทศ การใช้สัญลักษณ์ดังกล่าว (เช่น สัญลักษณ์ของราชวงศ์) หรือรูปภาพ (เช่น ภาพสำคัญทางศาสนา) ที่ปรากฏในตัวผลิตภัณฑ์ที่ค้าขายกันในตลาดอาจถูกมองว่าสร้างความไม่พอใจ และขัดต่อนโยบายภาครัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ตัวอย่างเช่น การออกแบบต่อไปนี้อาจทะเบียนไม่ได้เนื่องจากขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน⁵⁸

การออกแบบต่อไปนี้อาจทะเบียนไม่ได้ในประเทศไทยเนื่องจากขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน⁵⁹

“การออกแบบที่มีรูปทรงที่ชี้ให้เห็นถึงการไม่เคารพศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือราชวงศ์ อันเป็นที่เคารพนับถือของสาธารณชน เช่น การใช้พระพุทธรูปเป็นของประดับตกแต่งหรือของใช้เช่น เชิงเทียนหรือฐานโต๊ะ หรือการออกแบบเครื่องรางเพื่อความโชคดีหรือของขลัง”

⁵⁸ ตัวอย่างโดยสำนักทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมของประเทศมาเลเซีย

⁵⁹ ตัวอย่างจากคู่มือการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนการออกแบบสิทธิบัตรของประเทศไทย หน้า 64

6.2.2 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบ

ในบางกรณี ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจกระทบกับความสามารถในการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยอาจสร้างความแตกต่างระหว่างกรณีที่ผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งประดิษฐ์หรือขัดต่อศีลธรรม กับกรณีที่ผลิตภัณฑ์ต้องการควบคุมกำกับดูแล มีการอนุมัติในการทำการตลาดก่อน หรือมีการห้ามเพื่อกำกับดูแลเพื่อการนำเข้า การผลิต หรือจัดจำหน่ายในประเทศ

ในกรณีที่หรือผลิตภัณฑ์บางตัวหรือทั้งหมดที่แสดงให้เห็นแบบผลิตภัณฑ์ไม่สามารถผลิต นำเข้า จัดจำหน่าย หรือใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในประเทศ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอเนื่องจากข้อจำกัดด้านขั้นตอนทางกฎหมายหรือการบริหาร สามารถอนุญาตจดทะเบียนการออกแบบอุตสาหกรรมเพื่อดำเนินการต่อไปได้ ตัวอย่างเช่น เป็นเรื่องปกติที่กฎหมายภายในประเทศจะกำหนดว่า (โดยเฉพาะเหตุผลเรื่องความปลอดภัย สุขภาพ และความมั่นคงทางสิ่งแวดล้อม) ผลิตภัณฑ์บางอย่างต้องได้รับการอนุมัติเพื่อการกำกับดูแลหรือการให้อนุญาตทำการตลาดก่อน ก่อนที่จะสามารถผลิต นำเข้า จัดจำหน่าย หรือใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในประเทศ

นอกจากนี้ อาจปรากฏว่าในบางประเทศ การนำเข้าและการจัดจำหน่ายสินค้าบางอย่าง หรือการนำเสนอบริการบางอย่าง ถูกกฎหมายควบคุมหรือห้ามอย่างสิ้นเชิง

ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัย ผู้ตรวจสอบสามารถปฏิเสธที่จะฟังความเห็นของผู้ยื่นคำขอหรือชี้แจงขอบเขตของคำขอ

6.2.3 ข้อพิจารณาด้านความสวยงาม

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมใช้กับผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอยโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน่าดึงดูดแก่ผู้บริโภคมากขึ้น คุณค่าที่การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีต่อสินค้าหรือทรัพย์สินคือการเพิ่มความคุ้มค่าและราคาที่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถกำหนดขึ้นในตลาดบางแห่งหรือประชาชนบางกลุ่ม

อย่างไรก็ตาม ไม่ควรพิจารณามาตรฐานและเกณฑ์ด้านความสวยงามในเรื่องของการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ตรวจสอบไม่ควรใช้มาตรฐานเกี่ยวกับสนิยมหรือสนิยมแยะแฟชั่น หรือความสวยงามที่ยอมรับได้ อันเป็นมาตรฐานส่วนตัว มาตรฐานของประเทศ หรือมาตรฐานจากต่างประเทศ มาตัดสินว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านนโยบายภาครัฐหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

7. ข้อห้ามบางอย่างตามกฎหมาย

7.1 ข้อห้ามจากบทกฎหมาย

หากกฎหมายหรือระเบียบที่บังคับใช้ในประเทศอนุญาตให้มีข้อจำกัดความคุ้มครองแก่อุปกรณ์ รูปภาพ การนำเสนอที่ระบุไว้ หรือวัตถุอื่นๆ ในการจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผู้ตรวจสอบควรใช้ข้อจำกัดความคุ้มครองจากตำแหน่งผู้ตรวจสอบที่ตนมีและปฏิเสธคำขอจดทะเบียนใดๆ ที่มีเรื่องที่ถูกจำกัดความคุ้มครอง

เหตุแห่งการปฏิเสธเป็นส่วนเสริมข้อจำกัดความคุ้มครองใดๆ ด้วยเหตุผลเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือนโยบายภาครัฐ มีการกำหนดและเผยแพร่เกี่ยวกับข้อจำกัดความคุ้มครองตามข้อห้ามตามกฎหมายไว้ก่อนแล้ว ซึ่งต่างจากข้อจำกัดความคุ้มครองตามความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือนโยบายภาครัฐ ซึ่งจำเป็นต้องมีการตีความและใช้ตามแต่ละกรณีไป⁶⁰

ยกตัวอย่าง ในประเทศต่อไปนี้ เนื้อหาที่ระบุไว้ไม่รวมอยู่ในการจดทะเบียน การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งหมดหรือบางส่วน

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

- (ก) งานประติมากรรม (นอกเหนือจากรูปหล่อหรือโมเดลที่ใช้หรือที่ตั้งใจที่จะนำมาใช้เป็นโมเดลหรือรูปแบบที่จะถูกทำซ้ำผ่านกระบวนการใดๆ ทางอุตสาหกรรม)
- (ข) โลติดผนัง เหยี่ยญ
- (ค) สิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะทางวรรณกรรมหรือศิลปะเป็นหลัก เช่น ปกหนังสือ ปฏิทิน ประกาศนียบัตร คู่มือ แพพเทิร์นตัดเสื้อ การ์ดอวยพร ฉลาก แผ่นพับ แผนที่ แผนที่ ไปสการ์ด แสตมป์ โฆษณาการค้า แบบฟอร์มการค้า และบัตรการโอนเงิน และสิ่งของที่เป็นสินค้าที่คล้ายกัน⁶¹

⁶⁰ ควบกับญัตติใน BN DR, r. 4; PH IP Rules r. 1501(b); SG DA s. 7(1) และ (3), DR r. 9; TH DA s. 58(2); VN IPL art. 64.2.

⁶¹ BN DR r. 4

ประเทศฟิลิปปินส์

การตกแต่งพื้นผิวที่อยู่แยกจากผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมหรือหัตถกรรม⁶²

ประเทศสิงคโปร์

- (ก) งานประติมากรรม (นอกเหนือจากรูปหล่อหรือโมเดลที่ใช้หรือที่ตั้งใจที่จะนำมาใช้เป็นโมเดลหรือรูปแบบที่จะถูกทำซ้ำผ่านกระบวนการใดๆ ทางอุตสาหกรรม)
- (ข) โลติดผนัง เหยียน
- (ค) สิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะทางวรรณกรรมหรือศิลปะเป็นหลัก เช่น ปกหนังสือ ปฏิทิน ประกาศนียบัตร คุปอง แพทเทิร์นตัดเสื้อ การ์ดอวยพร จลาก แผ่นพับแผนที่ แผนที่ ไฟโปสการ์ด แสตมป์ โฆษณาการค้า แบบฟอร์มการค้า และบัตรการโอนเงิน และสิ่งของที่เป็นสินค้าที่คล้ายกัน⁶³

ประเทศเวียดนาม

รูปลักษณ์ของงานโยธาหรือการก่อสร้างทางอุตสาหกรรม⁶⁴

7.2 ตราสัญลักษณ์ประจำรัฐและเครื่องหมายราชการ

กฎหมายอาจกำหนดว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่สามารถจดทะเบียนได้หากประกอบด้วยตราเครื่องหมาย เครื่องหมายประจำตระกูล เครื่องยศ ลำดับยศอัศวิน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ธง หรือเครื่องมือของประเทศ รัฐ เมือง หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการตามกฎหมายใดๆ หรือสถาบันที่เป็นทางการอื่นๆ

ในกรณีดังกล่าว จากการมีหน้าที่การเป็นผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบต้องขอให้ผู้ยื่นคำขอส่งหลักฐานการแสดงความยินยอมการจดทะเบียนและใช้ตราเครื่องหมายหรือเครื่องหมายดังกล่าว ผู้ตรวจสอบต้องประเมินความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลว่าเอกสารแสดงความยินยอมมีความถูกต้องและคนที่ให้ความยินยอมมีสิทธิที่จะทำเช่นนั้นได้⁶⁵

⁶² PH IP Regulations r. 1501(b)

⁶³ SG DA s. 7(3) และ DR r. 9

⁶⁴ VN IPL art. 64.2

⁶⁵ ยกตัวอย่าง ดู BN DR r. 12 และ Chap. 94 s.3(c), Schedule; MY DR r.16; SG DA s. 7(3) และ DR r. 10

ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศบรูไนดารุสซาลาม ไม่สามารถจดทะเบียนเครื่องหมายต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้⁶⁶

1. ธงพระอิสริยยศ ตราอาร์ม และตราประทับอย่างเป็นทางการขององค์สุลต่าน และสมเด็จพระราชาธิบดี และสมเด็จพระราชินีนาถอิสติรี
2. ตราประจำรัฐบรูไนดารุสซาลาม
3. ตราอาร์มของรัฐบรูไนดารุสซาลาม
4. ตราสัญลักษณ์หรือตราสำคัญขององค์การสหประชาชาติ
5. ลำดับยศ เครื่องยศ เหรียญ เหรียญเข็ม และเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากสุลต่าน
6. ตราสัญลักษณ์หรือตราสำคัญขององค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ (Interpol หรือตำรวจสากล)
7. ตราสัญลักษณ์ เครื่องหมายประจำตัว หรือธงประจำตำแหน่งของฝ่ายบริหารแห่งรัฐบรูไนดารุสซาลาม

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยตราเครื่องหมายของประเทศหรือรัฐ ที่ไม่มีการให้การอนุญาตที่ถูกต้องควรถูกปฏิเสธจากการที่มีตำแหน่งหน้าที่ในการตรวจสอบ ยกตัวอย่างเช่น คำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยตราเครื่องหมาย เช่น ตราใดๆ ต่อไปนี้ที่เป็นของประเทศสมาชิกอาเซียนและองค์กรของอาเซียน ไม่ควรได้รับอนุญาตให้ดำเนินการหากไม่มีการยินยอมอย่างถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

⁶⁶ หมวด 94 – ตราเครื่องหมายและชื่อ (การป้องกันการใช้งานที่ไม่เหมาะสม) 20 ของปี พ.ศ 2510, 3 ของปี พ.ศ 2517 – แก้ไขเพิ่มเติมโดย S 128/80 S 163/81

7.3 การอ้างอิงบุคคลหรือราชวงศ์ชั้นสูง

กฎหมายอาจห้ามไม่ให้การจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ทำซ้ำหรือแสดงภาพบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่หรือเพิ่งเสียชีวิตอย่างชัดเจน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทนโดยชอบธรรม ในกรณีนี้ ไม่ว่าโดยตำแหน่งหน้าที่หรือเมื่อมีการร้องขอจากฝ่ายหนึ่งในกระบวนการพิจารณาการปฏิเสธ หน่วยงานตรวจสอบต้องปฏิเสธการจดทะเบียนดังกล่าวและให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนส่งหลักฐานการแสดงความยินยอมจากบุคคลหรือผู้แทนโดยชอบธรรม⁶⁷

ในทำนองเดียวกัน กฎหมายอาจบัญญัติว่ารูปภาพหรือการแสดงภาพบุคคลที่มีตำแหน่งสูงบางคนที่เป็นที่รู้จักของสาธารณชนต้องไม่รวมอยู่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในกรณีนี้ จากการมีตำแหน่งหน้าที่ในการตรวจสอบ หน่วยงานตรวจสอบควรให้ผู้ยื่นคำขอส่งหลักฐานแสดงการอนุญาตที่ถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศไทย การแสดงภาพบุคคลที่มีตำแหน่งสูงจากทางราชการดังต่อไปนี้ ไม่สามารถจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือประติมากรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพระบรมวงศานุวงศ์ที่จะทำเป็นรูปเคารพบูชาหรือการตกแต่งราชอิสริยาภรณ์ เช่นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว⁶⁸

⁶⁷ ยกตัวอย่าง ดู SG DA s. 7(3) และ DR r. 11

⁶⁸ ตัวอย่างมาจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 65

8. การแสดงแบบผลิตภัณฑ์

8.1 ข้อกำหนดทั่วไป

การแสดงแบบผลิตภัณฑ์เป็นส่วนสำคัญที่ใช้เพื่อประกอบการการยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ แม้ว่า การแสดงแบบผลิตภัณฑ์จะเป็นข้อกำหนดพื้นฐานที่ใช้เพื่อประกอบการยื่นคำขอรับจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ แต่ก็มีความเกี่ยวข้องโดยตรงตามสาระสำคัญของคำนิยามการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องสามารถประยุกต์ใช้ในทางอุตสาหกรรมและเป็นแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถมองเห็นได้ด้วยสายตา⁶⁹

ความเหมาะสม ถูกต้อง และความชัดเจนของภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอ มีความสำคัญต่อการพิจารณาเพื่อรับจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ และจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของความคุ้มครอง

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอควรมีความชัดเจนเพียงพอตรงตามแบบผลิตภัณฑ์จริง โดยไม่ต้องพิจารณาจากผลิตภัณฑ์จริงอีก ดังนั้นสำนักงานสิทธิบัตรไม่ควรร้องขอให้แสดงผลิตภัณฑ์จริงเพื่อประกอบการพิจารณา

ณ วันที่ยื่นคำขอ การแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ควรมีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปตามข้อกำหนด หากภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์มีความบกพร่องสำนักงานสิทธิบัตรทั้งตั้งการรับจดทะเบียนปฏิเสธ

ผู้ขออาจได้รับอนุญาตให้แก้ไขความถูกต้องได้ โดยการยื่นคำขอแก้ไขภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด อย่างไรก็ตาม การแก้ไขภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ควรยอมรับเฉพาะการแก้ไขข้อบกพร่องของภาพแบบผลิตภัณฑ์เดิมเท่านั้น ไม่ควรมีการเพิ่มเติมการออกแบบหรือเพิ่มเติมคุณลักษณะที่ต่างไปจากที่ได้ยื่นไว้ในตอนแรก

8.2 รูปแบบการแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์อาจประกอบด้วย รูปเขียน ภาพถ่าย หรือภาพที่ใช้คอมพิวเตอร์สร้างขึ้น หากเป็นการยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ เอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีความถูกต้องชัดเจนตรงตาม

⁶⁹ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 15(2)(b), DR r. 6(2)(b), 7; KH DL art. 95; ID DL art. 11(4)(a), DR r. 1; LA IPL art. 32.3; MY DA, s. 14(1)(b), DR 10, 15; PH IP Code, s. 114.1(d), DR r. 1510(c); SG DA s. 11(2)(c), DR r. 14; TH DA s. 59(1), DR r. 17, 19; VN IPL art. 103, DR r. 33.5.d, 33.6 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน) ข้อ 3.3 ด้วย

ข้อกำหนดเมื่อเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกเปิดบนหน้าจอหรือพิมพ์ออกมา

8.2.1 พื้นหลังของภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ควรถูกแสดงบนพื้นหลังที่ไม่มีลักษณะเฉพาะ เพื่อให้เห็นส่วนของแบบผลิตภัณฑ์ที่ติดกับลักษณะของพื้นหลังที่แวดล้อมอยู่ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อแสดงแบบผลิตภัณฑ์ด้วยภาพถ่าย

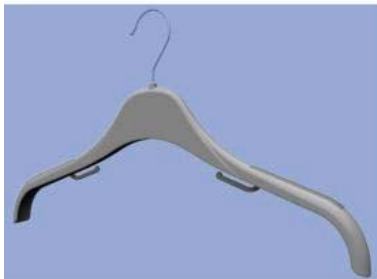
ควรแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความโดดเด่นจากพื้นหลังอย่างชัดเจน ดังนั้น ลักษณะและสีของพื้นหลังไม่ควรรบกวน ขัดขวางหรือทำให้ภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่ขอรับความคุ้มครองขาดความชัดเจน

ตัวอย่างของพื้นหลังที่ไม่มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อทำให้แบบผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นโดยมีสีตัดกันอย่างชัดเจน⁷⁰

1.1

1.1

1.1

8.2.2 การแสดงผลภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโปร่งใส

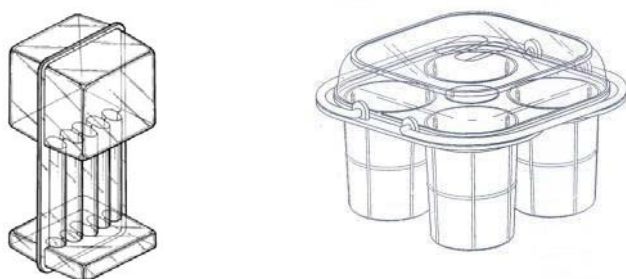
ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ควรมีการแสดงให้เห็นส่วนที่โปร่งใสอย่างชัดเจน ในกรณีที่แสดงเป็นภาพถ่าย

⁷⁰ ตัวอย่างนำมาจากกรจตทะเบียนการออกแบบระหว่างประเทศ DM/087075, DM/086317 และ DM/087323 ตามลำดับ

คุณภาพของภาพถ่ายต้องมีคุณภาพเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นส่วนที่มีความโปร่งแสงของแบบผลิตภัณฑ์

กรณีแสดงเป็นรูปเขียน ควรใช้สัญลักษณ์แสดงความใสด้วยเส้นบางคู่ขนานในส่วนที่มีความโปร่งใส และควรแสดงส่วนที่มองเห็นได้ซึ่งอยู่ด้านหลังส่วนที่โปร่งใส

ตัวอย่างการแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโปร่งแสงโดยรูปเขียน⁷¹

8.2.3 คุณภาพของภาพแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์

ภาพแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์ควรมีคุณภาพสูงมากพอที่จะทำซ้ำและทำไฟล์ดิจิทัลได้ (การสแกน) โดยไม่สูญเสียคุณภาพ

ภาพแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์ควรมีคุณภาพมากสูงพอสำหรับการประกาศโฆษณาแบบผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงการพิมพ์แบบผลิตภัณฑ์ในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

8.3 จำนวนและความสอดคล้องของภาพ

ภาพแสดงผลแบบผลิตภัณฑ์ควรเปิดเผยคุณลักษณะและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับรูปลักษณะทั้งหมดของผลิตภัณฑ์อย่างครบถ้วน คุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ชัดเจนจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง

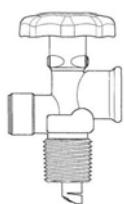
ผู้ขอสามารถเลือกแสดงผลภาพผลิตภัณฑ์ที่มุมมองก็ได้ หากจำนวนมุมมองดังกล่าวเพียงพอที่จะแสดงให้เห็น ถึงคุณลักษณะที่ต้องการขอรับจดทะเบียน โดยปกติแล้วผลิตภัณฑ์ที่เป็นสามมิติต้องแสดงรูปด้านของแบบผลิตภัณฑ์ให้ครบทั้ง 6 ด้าน (ด้านหน้า ด้านหลัง ด้านซ้าย ด้านขวา ด้านล่างและด้านบน) และรูปทัศนียภาพ 1 รูป รวมทั้งหมด 7 รูป

นอกจากนี้ ผู้ขออาจยื่นภาพตัดขวางของแบบผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมจากภาพมาตรฐานทั้งเจ็ดรูปได้ หาก

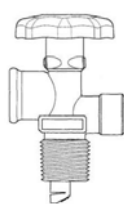
⁷¹ ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 31 และ 68 ตามลำดับ

เป็นการแสดงให้เห็นคุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ได้อย่างครบถ้วน

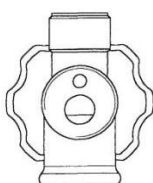
ตัวอย่างของมุมมองมาตรฐานทั้ง 7 รูป⁷²

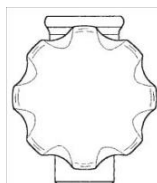
รูปที่ 1

รูปที่ 2

รูปที่ 3

รูปที่ 4

รูปที่ 5

รูปที่ 6

รูปที่ 7

⁷² ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 27

ผู้สามารถเลือกแสดงภาพผลิตภัณฑ์นั้นน้อยกว่าเจ็ดรูป หากเห็นว่าการแสดงภาพผลิตภัณฑ์บางรูปไม่มีความจำเป็น ตัวอย่างเช่น แบบผลิตภัณฑ์ที่ลักษณะสมมาตรเดียวกัน การแสดงรูปด้านที่มีความสมมาตรกันนั้นอาจจะไม่มีความจำเป็น หรือเนื่องจากเป็นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วนซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจน แม้ว่าลดจำนวนภาพด้านล่าง

หากผู้ตรวจสอบพบว่าผู้ขอไม่ได้แสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความชัดเจนมากพอ ผู้ตรวจสอบควรท้วงติงปฏิเสธและขอให้แสดงภาพให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมคุณลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ที่ต่างจากแบบที่ได้ยื่นขอไว้ในครั้งแรกได้

ควรระบุหมายเลขของภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์แต่ละแบบในคำขอ และระบุหมายเลขย่อยของภาพแต่ละด้านของแบบผลิตภัณฑ์ โดยระบุเรียงชุดตามลำดับ

ภาพแต่ละด้านของแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอต้องมีความสอดคล้องกัน ผู้ตรวจสอบควรตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกันของภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอ และตรวจการกำหนดหมายเลขรูปแต่ละด้านที่ต้องชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย หากภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ไม่สอดคล้องกัน หรือเห็นชัดว่าเป็นไม่ใช่แบบผลิตภัณฑ์เดียวกัน ให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์

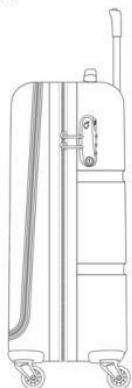
8.4 รูปลักษณะผลิตภัณฑ์ขณะใช้งาน

ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์อาจมีลักษณะการใช้งานได้มากกว่าสองลักษณะขึ้นไป อย่างเช่นกรณีของผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีการเปิด-ปิด หรืออุปกรณ์ที่ต้องมีการพับเข้า-กางออกเพื่อใช้งาน ดังนั้นลักษณะการใช้งานของแบบผลิตภัณฑ์ที่ควรแสดงไว้ในคำขอทั้งหมด ต้องแสดงส่วนที่มองเห็นให้มีความสอดคล้องกัน

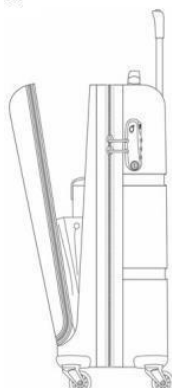
ในกรณีนี้ ควรแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์และขอถือสิทธิในรูปร่างลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่สามารถมองเห็นได้ระหว่างการใช้งานตามปกติ ซึ่งจำเป็นต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอรับจดทะเบียน และสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ด้วยคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์

ตัวอย่างภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่แสดงลักษณะการใช้งานต่างๆ (เปิดและปิด) ของผลิตภัณฑ์

2.3

2.4

กระเป๋าเดินทาง⁷³

[รูปที่ 8]

[รูปที่ 7]

โทรศัพท์มือถือ⁷⁴

8.5 ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อน ผลิตภัณฑ์แบบชุด

8.5.1 ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วน

ผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนหมายถึง ผลิตภัณฑ์ สิ่งของหรืออุปกรณ์ที่มีหลายชิ้นส่วนมาประกอบเข้าด้วยกันและถอดแยกกันได้ รวมทั้งสามารถทดแทนหรือสลับที่กันในผลิตภัณฑ์นั้นได้

ในบางกรณี แต่ละชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนนี้ อาจถือว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเฉพาะชิ้นส่วนนั้นๆ ดังนั้น ในกรณีที่แบบผลิตภัณฑ์ที่ซับซ้อนได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนเป็นการ

⁷³ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบระหว่างประเทศ DM/086304

⁷⁴ ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 32

ออกแบบเพียงคำขอเดียว ควรแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์แบบที่แยกแต่ละส่วน (หรือคุณลักษณะเฉพาะส่วน) ออกจากกัน ร่วมกับการแสดงภาพรวมของแบบผลิตภัณฑ์ หรืออาจมีการขอให้แสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่ประกอบเข้ากันอย่างสมบูรณ์⁷⁵

จำเป็นต้องมีภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่ประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้คำขอที่รับความคุ้มครองเพียง 1 แบบ ผลิตภัณฑ์ มิใช่คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ แต่ถ้าหากไม่แสดงขึ้นส่วนต่างๆ อย่างชัดเจนว่ามีการเชื่อมต่อกับชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบควรถือว่าคำขอนั้นเป็นคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ หรือต้องการให้แยกคำขอ หากแบบผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ (โปรดดูในบทที่ 10)

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วนสามารถแสดงภาพการประกอบขึ้นส่วนได้มากกว่าหนึ่งรูป หากมีลักษณะการประกอบที่มากกว่าหนึ่งแบบ⁷⁶

ตัวอย่าง ภาพการประกอบของผลิตภัณฑ์หมายเลข 1 แสดงลักษณะการจัดองค์ประกอบที่มีขึ้นส่วนมากกว่าภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์หมายเลข 3 และ 4⁷⁷

⁷⁵ ในประเทศเวียดนาม ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ต้องแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดให้ครบถ้วน (รูปทัศนียภาพและรูปด้าน) โดยให้ชิ้นส่วนทั้งหมดมีการเชื่อมโยงกัน และสามารถแสดงแต่ละส่วนแยกกันเพื่อการอ้างอิง ผู้ขอจะมีสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดแต่ไม่มีสิทธิในแต่ละชิ้นส่วน

⁷⁶ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ถือว่าแต่ละชุดเป็นการออกแบบแต่ละอัน หากมันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ต้องยื่นผ่านคำขอคนละชุด

⁷⁷ ตัวอย่างการจัดทะเบียนการออกแบบระหว่างประเทศ เลขที่ DM/086204

3

4

8.5.2 ผลิตภัณฑ์แบบชุด

ผลิตภัณฑ์แบบชุดหมายถึง กลุ่มหรือชุดของผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะการออกแบบเหมือนกันหรือคล้ายกัน ซึ่งในการค้าทั่วไป ผลิตภัณฑ์แบบชุดจะอยู่ในรูปแบบของคอลเลคชั่นเพื่อมุ่งให้ใช้งานร่วมกัน⁷⁸ ซึ่งควรพิจารณาถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบด้วยโดยดูที่ข้อ 10.1

สิ่งที่ต่างจากผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วนคือ ผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างที่ใช้ร่วมกันเป็นแบบชุดนั้น ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันทางกายภาพหรือไม่ได้ยึดติดกัน และไม่จำเป็นต้องเอามาต่อกันหรือติดตั้งในเชิงกลไกเพื่อให้สามารถใช้งานได้

คำขอจดทะเบียนการออกแบบฯ แบบชุดควรถือว่าเป็นคำขอฉบับเดียว หากผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นมีรูปลักษณ์ร่วมกันและช่วยส่งเสริมหน้าที่การใช้งานซึ่งกันและกัน โดยทั่วไปผลิตภัณฑ์แบบชุดจะได้แก่ ผลิตภัณฑ์ของใช้บนโต๊ะอาหาร ช้อนส้อม เครื่องครัว สิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น

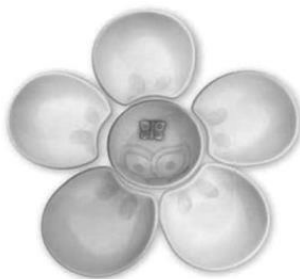
ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแบบชุดควรแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์แยกกันในแต่ละชิ้น และแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ที่รวมกันเป็นชุดต้องแสดงภาพในมุมมองทั้งชุดเพื่อจะได้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์ได้เพียงหนึ่งแบบ ไม่ใช่คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากไม่สามารถแสดงลักษณะการรวมผลิตภัณฑ์แต่ละอย่างให้เป็นชุดได้อย่างชัดเจน ผู้ตรวจสอบควรท้วงติงและถือว่าเป็นคำขอรับความคุ้มครองหลายแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอฉบับเดียว

อย่างไรก็ตาม คำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์แบบชุดไม่ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนการออกแบบเดียวในประเทศเวียดนาม เนื่องจากการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละแบบในชุดจะได้รับความคุ้มครองแยกจากกัน โดยมีขอบเขตการคุ้มครองตามรูปลักษณ์ของแบบผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นนั้น

⁷⁸ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 2 “ผลิตภัณฑ์แบบชุด”, 15(6), DR r. 7(2); ID DL art. 13(b); LA IPL art. 32; MY DA, s. 3(1) “ชุดสิ่งของที่เป็นสินค้า”, s. 3(2); PH IP Code, s. 115, DR r. 1515; SG DA s. 2(1) “ผลิตภัณฑ์” (b), “ผลิตภัณฑ์แบบชุด”, DR r. 22(b); VN IPL art. 101.3.a, IPR r. 33.2.b ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), ข้อ 3.2.3

ตัวอย่างการออกแบบผลิตภัณฑ์แบบชุด

1

จานใส่อาหาร⁷⁹

1.3

ด้ามจับสำหรับชุดเครื่องใช้บนโต๊ะ⁸⁰

8.5.3 การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นลักษณะเฉพาะในการแยกแยะความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นสองกรณีสำหรับหลักการนี้ คือกรณีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหลายส่วน (โปรดดูหัวข้อ 8.5.1) และกรณีการออกแบบผลิตภัณฑ์แบบชุด (โปรดดูหัวข้อ 8.5.2) ซึ่งทั้งสองกรณีอาจถือเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์แบบเดียวเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์นั้น

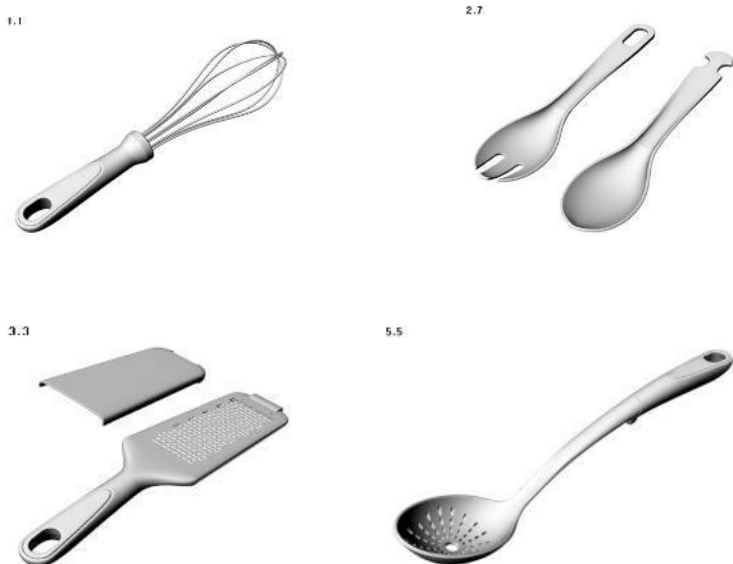
ในกรณีที่การออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะผลิตภัณฑ์แต่ละแบบที่แตกต่างกัน จะไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่หรือเป็นชุดของแบบผลิตภัณฑ์ความแตกต่างของการออกแบบที่ชัดเจนนี้ ไม่อาจถือเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์แบบเดียวกันได้ แต่สามารถยื่นขอการออกแบบเหล่านั้นร่วมกันด้วยคำ

⁷⁹ ตัวอย่างการจัดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ เลขที่ DM/087020

⁸⁰ ตัวอย่างการจัดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ เลขที่ DM/083026

ขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ หากเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ (โปรดดูบทที่ 10)⁸¹

ตัวอย่างคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ อันประกอบด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่อยู่ในประเภทเดียวกันของการจัดจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากล (LCL Cl. 07-03, 04, 06) และสามารถยื่นพร้อมกันได้หากเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ⁸²

8.6 การแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วน

8.6.1 การแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในส่วนที่ขอถือสิทธิ

ในกรณีที่กฎหมายอนุญาตให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขอถือสิทธิในลักษณะส่วนใดส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ ดูหัวข้อ 1.2.2.5

ในกรณีที่คำขอได้ขอถือสิทธิเฉพาะส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ การแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ในส่วนที่ต้องการขอถือสิทธิควรมีความชัดเจน

⁸¹ ในประเทศเวียดนาม เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ ไม่ได้อิงอยู่กับจัดจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศของ Locarno Agreement อันที่จริง คำที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์จะเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ หากการออกแบบทั้งหมดปรากฏในผลิตภัณฑ์เดียวกัน และไม่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

⁸² ตัวอย่างนำมาจากกรณียุติการออกแบบระหว่างประเทศ เลขที่ DM/084120

การระบุส่วนที่ต้องการขอถือสิทธิมีความสำคัญเนื่องจากขอบเขตความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วนจะถูกพิจารณาจากภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอรับจดทะเบียน

ประเทศเวียดนามกำหนดให้มีการจดทะเบียนการออกแบบสำหรับชิ้นส่วนอะไหล่ที่ถอดแยกได้ โดยภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ต้องแสดงรูปอะไหล่แยกออกมาเป็นอิสระจากผลิตภัณฑ์หลัก แต่ไม่ให้นำแสดงภาพเฉพาะส่วนที่ขอถือสิทธิซึ่งปรากฏบนผลิตภัณฑ์หลัก

8.6.2 การระบุส่วนที่ขอถือสิทธิ

เพื่อระบุส่วนที่ต้องการขอถือสิทธิอย่างชัดเจนและไม่ขอถือสิทธิในส่วนอื่นของผลิตภัณฑ์หลัก ผู้ขอสามารถระบุส่วนที่เกี่ยวข้องกันโดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- เส้นประและเส้นทึบ
- เส้นแสดงขอบเขต
- การแรเงาและทำให้เลือนราง
- การแยกส่วนหรือตัดออก

8.6.2.1 เส้นประและเส้นทึบ

ในการแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ สามารถใช้เส้นทึบระบุส่วนหรือลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์หลักที่ขอถือสิทธิ และใช้เส้นประแสดงส่วนที่เหลือของผลิตภัณฑ์หลัก

การแสดงผลภาพแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วนนี้จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่า มีการขอถือสิทธิความคุ้มครองในส่วนที่แสดงด้วยเส้นทึบ และไม่ขอรับความคุ้มครองในส่วนที่แสดงด้วยเส้นประ

ตัวอย่างภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่แสดงการใช้เส้นทึบและเส้นประ⁸³

⁸³ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ เลขที่ DM/084120

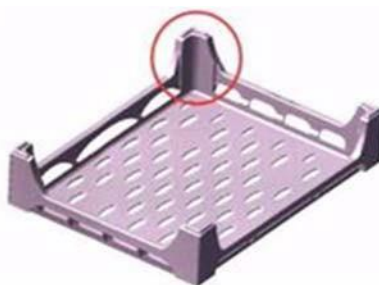
1.1

8.6.2.2 เส้นแสดงขอบเขต

เส้นแสดงขอบเขตเป็นเส้นทึบที่มีความชัดเจน (ใช้เส้นที่สีตัดกัน) เขียนล้อมรอบเฉพาะส่วนที่ต้องการขอถือสิทธิความคุ้มครองในคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เส้นแสดงขอบเขตควรแสดงให้เห็นชัดเจนระหว่างส่วนที่ขอถือสิทธิและส่วนไม่ขอถือสิทธิความคุ้มครองในแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอโดยถือว่าส่วนของแบบผลิตภัณฑ์ที่อยู่นอกเส้นแสดงขอบเขตเป็นเพียงส่วนแสดงให้เห็นถึงบริบทของส่วนที่ขอถือสิทธิความคุ้มครองเท่านั้น และผู้ตรวจสอบจะไม่นำมาประกอบการพิจารณา ตัวอย่างเช่น⁸⁴

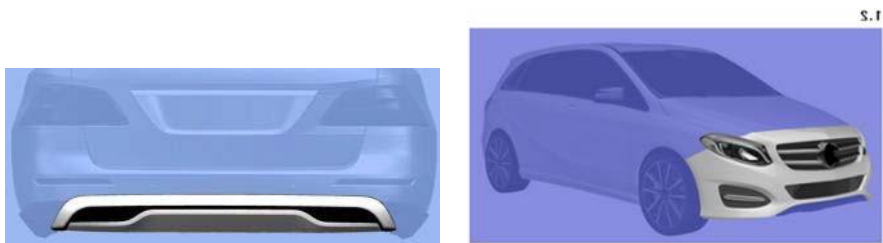

8.6.2.3 การแรเงาและทำให้เลือนราง

ในกรณีที่คำขออ้างสิทธิเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของแบบผลิตภัณฑ์หลัก ผู้ขอสามารถแยกแยะแต่ละส่วนด้วยการแรเงาหรือการทำให้ส่วนที่ไม่ขอถือสิทธิเลือนราง และแสดงส่วนที่ขอถือสิทธิให้ชัดเจน เพื่อที่จะละทิ้งส่วนที่ไม่ขอถือสิทธิซึ่งแสดงด้วยการแรเงาหรือการทำให้เลือนราง

⁸⁴ ตัวอย่างการออกแบบ European Registered Community (RCD) เลขที่ 164611-0004

ตัวอย่าง⁸⁵

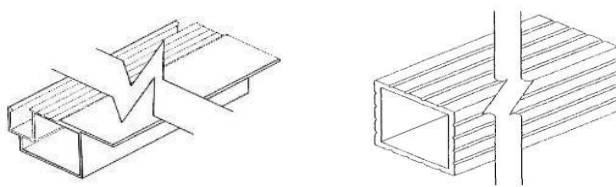
8.6.2.4 การแยกส่วนหรือตัดออก

การออกแบบอาจเกี่ยวข้องกับส่วนปลายด้านใดด้านหนึ่งของผลิตภัณฑ์ ซึ่งถูกนำไปใช้ในลักษณะที่ไม่สามารถกำหนดความยาวที่แน่นอนได้ ดังเช่นเป็นการออกแบบรูปร่างลักษณะที่ปรากฏตลอดความยาวของผลิตภัณฑ์นั้น

ในกรณีนี้ ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ไม่จำเป็นต้องแสดงความยาวของผลิตภัณฑ์โดยตลอด แต่สามารถตัดมาแสดงเพียงบางส่วน เพื่อละส่วนที่เป็นความยาวของผลิตภัณฑ์ ซึ่งควรเข้าใจด้วยว่าส่วนที่ตัดออกหรือละไวนั้น ไม่ได้เพิ่มเติมหรือลดทอนรูปร่างลักษณะที่ปรากฏของแบบผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ถูกละหรือตัดออกจากภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบควรพิจารณาว่าเป็นส่วนความยาวที่ต่อเนื่องกับส่วนที่ขอถือสิทธิซึ่งปรากฏในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ หรือเป็นส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนของผลิตภัณฑ์ที่ขอถือสิทธิ

ตัวอย่าง⁸⁶

⁸⁵ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ DM/072764 และ DM/083403 ตามลำดับ

⁸⁶ ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 30

8.7 คำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์

ผู้ออกสามารถยื่นคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์หรือคำอธิบายภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในแต่ละด้านหรือทั้งหมดทุกด้าน เพื่อประกอบกับภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ได้เพื่อสร้างความชัดเจนในวัตถุประสงค์หรือคุณลักษณะของส่วนต่างๆ ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการพิจารณาคำขอและจัดซื้อส่งสัยเกี่ยวกับภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอ

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์แต่ละรูปควรมีความสมบูรณ์มากพอที่จะแสดงลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอได้อย่างชัดเจน ผู้ตรวจสอบอาจร้องขอให้เพิ่มเติมคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์หรือคำอธิบายภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อประกอบการการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม⁸⁷

คำอธิบายภาพต้องระบุถึงลักษณะที่ปรากฏในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอเท่านั้น โดยไม่ระบุถึงคุณลักษณะอื่นที่ไม่ได้ปรากฏในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ หรือไม่ควรบรรยายในเรื่องความใหม่ การใช้งานและความสวยงามของการออกแบบผลิตภัณฑ์

การเขียนคำพรรณนาแบบผลิตภัณฑ์หรือคำอธิบายภาพ ไม่สามารถใช้แทนภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอ และไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องหรือไม่ความชัดเจนของภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ได้

8.8 การแสดงพื้นผิวของแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นลวดลายซ้ำๆ

ในกรณีที่แบบผลิตภัณฑ์มีลักษณะพื้นผิวเป็นลวดลายซ้ำๆ ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ควรแสดงองค์ประกอบของลวดลายที่เกิดขึ้นซ้ำๆ อย่างครบถ้วน เพื่อแสดงให้เห็นส่วนของลวดลายที่มีการทำซ้ำตัวอย่างเช่น⁸⁸

⁸⁷ เช่นในประเทศเวียดนาม

⁸⁸ ตัวอย่างการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ เลขที่ DM/086803

คำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์จะให้ความคุ้มครองครอบคลุมเฉพาะส่วนที่ปรากฏในภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอเท่านั้น

ผู้ขอสามารถเพิ่มเติมภาพลดรายละเอียดผลิตภัณฑ์ เพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของการออกแบบได้ ซึ่งหากไม่มีเจตนาที่จะขอสิทธิในรูปร่างลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่มีลดละยนั้นปรากฏอยู่ ก็ควรทำให้ชัดเจนโดยใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสละสิทธิส่วนที่ไม่ต้องการขอรับความคุ้มครอง ตามหัวข้อ 8.6.2

8.9 การแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ด้วยภาพสี

ในกรณีที่สีเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์ ควรแสดงภาพแบบผลิตภัณฑ์ด้วยภาพสี⁸⁹

ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ด้านต่างๆ ควรทำเป็นภาพขาว-ดำ หรือทำเป็นภาพสีอื่นๆ แต่ผู้ขอไม่ยื่นภาพขาว-ดำ รวมกันกับภาพสี เพราะอาจทำให้สับสนหรือไม่ชัดเจน และผู้ตรวจสอบอาจต้องพิจารณาจดทะเบียนคำขอดังกล่าว

ในกรณีที่การยื่นขอสีที่มีลักษณะเฉพาะหรือกลุ่มสี ภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ทุกด้านควรมีสีที่เหมือนกัน หรือแสดงสีที่สอดคล้องกัน หากสีของผลิตภัณฑ์แต่ละด้านแตกต่างกัน ผู้ตรวจสอบอาจต้องพิจารณาว่าภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ไม่มีความสอดคล้องกัน และอาจถือได้ว่าเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์มากกว่า 1 แบบ และเป็นคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์

⁸⁹ อย่างไรก็ตาม ภายใต้กฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศ (เช่น ประเทศมาเลเซีย) ไม่สามารถอ้างสิทธิเป็นคุณลักษณะของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดูข้อ 1.2.1.2 ข้างต้น

9. ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์

9.1 หลักการทั่วไป

ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอจดทะเบียนการออกแบบ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม⁹⁰

ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์และการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์⁹¹ ไม่ได้มีผลต่อขอบเขตของการคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่จดทะเบียนไว้ เว้นแต่ว่ากฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น⁹¹ การจำแนกประเภทของผลิตภัณฑ์มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารจัดการคำขอ ในส่วนของการกำหนดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลการจดทะเบียนในฐานข้อมูลการตรวจสอบ

ผู้ขอต้องระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอจดทะเบียน โดยสามารถระบุชื่อได้มากกว่า 1 ชื่อ ในกรณีคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ แต่ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์ (โปรดดูบทที่ 10)

9.2 การจำแนกประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

9.2.1 การจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากล

การระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้สำนักงานฯ สามารถจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ หรือเพื่อยืนยันความถูกต้องของประเภทผลิตภัณฑ์ของผู้ขอระบุไว้

การจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามรูปลักษณะที่ปรากฏ ควรใช้การจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากล ซึ่งเป็นไปตามสนธิสัญญาโลคาร์โนว่าด้วยการจำแนกประเภทตามหลักสากลสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (LCL)⁹²

⁹⁰ ดูบทบัญญัติใน BN DR r. 6(3)(a); KH DL art. 95; ID DL art. 11(4)(a), DR r. 1; LA IPL art. 32.4; MY ID Form 1 items 4 and 5; PH IP Code, s. 114.1(c), DR r. 1510(a); SG Form D3 part 4; TH DA s. 59(2), DR r. 18(2); VN IPR r. 33.5.a แผนทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน, ข้อ 6.1.4 ด้วย

⁹¹ ตัวอย่าง ในประเทศเวียดนาม อาจจำกัดขอบเขตการคุ้มครองที่ข้อบังคับการใช้ผลิตภัณฑ์

⁹² รายการจำพวกและจำพวกละเอียดภายใต้ Locarno International Classification พร้อมหมายเหตุอธิบายดูได้ที่ http://www.wipo.int/classifications/nivilo/pdf/eng/locarno/LOC_10e.pdf

ผู้ขอควรระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ ด้วยชื่อสามัญที่ใช้โดยทั่วไป โดยสำนักงานควรสนับสนุนให้ระบุชื่อตามที่กำหนดไว้ใน LCL⁹³ ซึ่งเป็นรายชื่อผลิตภัณฑ์ที่เรียงตามลำดับตัวอักษรภาษาอังกฤษ

การระบุชื่อผลิตภัณฑ์ตามรายชื่อของ LCL จะช่วยอำนวยความสะดวกในการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในคำขอและช่วยยืนยันความถูกต้องของการระบุประเภทผลิตภัณฑ์โดยผู้ขอ แต่ไม่ควรให้ชื่อที่มีความหมายกว้างจนเกินไป เช่น ชื่อที่เป็นหัวข้อของ LCL class เนื่องจากอาจมีการตั้งปฏิเสธในกรณีที่ระบุชื่อแบบผลิตภัณฑ์ได้ไม่ชัดเจนพอ

ผู้ตรวจสอบควรยืนยันความถูกต้องหรือมีการระบุประเภทสำหรับแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอให้ครบถ้วน ทั้งในประเภทหลักและประเภทรองตามที่ LCL กำหนด หากชื่อผลิตภัณฑ์ที่ผู้ขอระบุไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ ผู้ตรวจสอบควรจำแนกประเภทโดยอ้างอิงจากภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอ

9.2.2 การแก้ไขชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์

หากผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอถูกระบุด้วยชื่อที่ไม่มีในรายชื่อผลิตภัณฑ์ที่เรียงของ LCL ผู้ตรวจสอบอาจใช้อำนาจหน้าที่สั่งการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขชื่อหรือหาชื่ออื่นมาแทนโดยพิจารณาจากรายชื่อผลิตภัณฑ์ตามลำดับตัวอักษร หรือหัวข้อประเภทผลิตภัณฑ์หลักหรือประเภทย่อยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ โดยให้ขอบเขตที่เทียบเท่าหรือกว้างขึ้นจากชื่อเดิม ผู้ตรวจสอบไม่ควรเสนอชื่อผลิตภัณฑ์ที่มีขอบเขตแคบกว่าชื่อเดิมที่ยื่นขอไว้

ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์จะปรากฏในการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และจะเป็นฐานข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้นและนำข้อมูลการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจดทะเบียนมาใช้ในอนาคต

ถ้าเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์เฉพาะส่วน ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรแสดงข้อเท็จจริงนั้น โดยใช้คำว่า “(ส่วนของ -)” หลังชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ส่วนนั้นปรากฏอยู่ ตัวอย่าง เช่น การออกแบบส่วนขอบของนาฬิกาข้อมือ ชื่อผลิตภัณฑ์ควรระบุเป็น “นาฬิกาข้อมือ (ส่วนของ -)” ซึ่งเป็นประเภท 10-02⁹⁴

⁹³รายชื่อผลิตภัณฑ์ที่เรียงตามตัวอักษรภายใต้ Locarno International Classification ดูได้ที่

http://www.wipo.int/classifications/nivilo/pdf/eng/locarno/LOC_10e.pdf

⁹⁴ ในประเทศเวียดนาม ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรเป็นชื่อของส่วนของผลิตภัณฑ์มากกว่าชื่อผลิตภัณฑ์ทั้งหมด โดยมีการใช้คำว่า “(ส่วนของ -)” ชื่อของส่วนของผลิตภัณฑ์มีความเจาะจงมากกว่า ถึงแม้ว่าอาจไม่อยู่ในรายการสินค้า LCL ตัวอย่างเช่น ชื่อแบบผลิตภัณฑ์ผ้าขูดควรเป็น “ผ้าขูด” มากกว่าจะเป็น “ขูด (ส่วนของ-)”

ในการทำงานเดียวกัน ถ้าการออกแบบเป็นของชุดผลิตภัณฑ์ ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรมีคำว่า “ชุด” ตัวอย่างเช่น ควรระบุการออกแบบชุดผ้าปูโต๊ะเป็น “ผ้าปูโต๊ะ (ชุด -)” ผู้ตรวจสอบควรแก้ไขหรือแจ้งให้ผู้ขอแก้ไขชื่อผลิตภัณฑ์ในส่วนนี้หากจำเป็น

การออกแบบเพื่อการตกแต่งผลิตภัณฑ์ ก็ควรใช้กฎเดียวกัน อย่างเช่น หากการออกแบบมีวัตถุประสงค์เพื่อการตกแต่ง “พรม” ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรเป็น “พรม (การตกแต่งสำหรับ -)” และผลิตภัณฑ์จะถูกจัดอยู่ในประเภท 32-00 อย่างไรก็ตาม หากคำขอปรากฏการออกแบบทั้ง 2 ลักษณะ คือทั้งลักษณะของพรมและส่วนที่ใช้ตกแต่งพรม ผู้ตรวจสอบควรระบุ 2 ประเภท คือ “พรม” (LCL class 06-11) และการตกแต่ง (LCL class 32-00)⁹⁵

9.2.3 ข้อขัดข้องในการระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์

ผู้ตรวจสอบควรมีการท้วงติงและแจ้งให้ผู้ขอยื่นรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการออกแบบ หากพบความไม่เหมาะสมของชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ไม่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะระบุชื่อผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงไม่สามารถจำแนกผลิตภัณฑ์เป็นประเภทเดียวได้ (ยกเว้นกรณีอนุญาตให้มีการระบุประเภทได้ทั้งสองประเภท ตามการใช้งานและเพื่อการตกแต่ง)

ผู้ตรวจสอบควรปฏิเสธท้วงติงในกรณีที่ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน หรือกำกวม และไม่สามารถจำแนกแบบผลิตภัณฑ์ไว้ในประเภทเดียวได้

หากไม่มีการระบุชื่อแสดงการออกแบบผลิตภัณฑ์ และไม่พบชื่อผลิตภัณฑ์ในคำพรรณนาแบบหรือคำอธิบายภาพแบบผลิตภัณฑ์ หรือเอกสารขอถือสิทธิการยื่นคำขอครั้งแรก ผู้ตรวจสอบอาจท้วงติงและแจ้งแก้ไขเพิ่มเติมชื่อผลิตภัณฑ์ที่ขาดหายไป

หากเห็นได้ชัดว่าเป็นความคาดเคลื่อนหรือความไม่ตรงกันระหว่างชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์กับภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอ ควรถือว่าเป็นการละเว้นที่จะระบุชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์

⁹⁵ ในประเพณีนิยมเวียดนาม สิ่งประดับตกแต่งไม่สามารถรับจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ดังนั้น ในตัวอย่างนี้ คำขอต้องมีเพียงแค่การออกแบบพรม ไม่ใช่สิ่งประดับตกแต่งพรม

10. คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ และความเป็น หนึ่งเดียวกันของการออกแบบ

10.1 แง่มุมทั่วไป

คำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาจประกอบด้วยรูปแบบผลิตภัณฑ์มากกว่าหนึ่งแบบ และอาจหมายถึง 'คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์'⁹⁶ เว้นแต่กฎหมายจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งจะไม่จำกัดจำนวนแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอประเภทนี้ อย่างไรก็ตาม จำนวนแบบจะมีผลโดยตรงต่อค่าธรรมเนียมที่จะต้องจ่ายในการขอจดทะเบียน

คำขออาจอ้างถึง 'ชุด' ของผลิตภัณฑ์⁹⁷ ซึ่งหมายถึงผลิตภัณฑ์แต่ละแบบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้งานร่วมกันและมีคุณลักษณะร่วมกันซึ่งทำให้เห็นว่ามีภาพลักษณ์โดยรวมเหมือนกัน ในส่วนของการแสดงภาพผลิตภัณฑ์แบบชุดให้ดูหัวข้อ 8.5.2

ในคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ ควรตรวจสอบการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละแบบแยกกัน โดยใช้พื้นฐานของการตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อปฏิเสธคำขอ หากมีแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อบังคับในการจดทะเบียน ผู้ตรวจสอบควรปฏิเสธปฏิเสธเฉพาะแบบผลิตภัณฑ์นั้นๆ ในทำนองเดียวกัน หากแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ ในคำขอที่ได้รับการจดทะเบียน ถูกร้องขอให้เพิกถอน ยกเลิก หรือทำให้โมฆะ แบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ในคำขอที่ไม่ได้ถูกร้องจะยังคงมีผลบังคับใช้อยู่

สำนักงานควรมีการพิจารณาแบบผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่อยู่ในคำขอ ด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาเดียวกัน เพื่อชี้ว่าแบบผลิตภัณฑ์ใดบ้างที่สามารถรับจดทะเบียนหรือไม่สามารถรับจดทะเบียนได้

⁹⁶ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 15(6)(a), DR r. 16; KH DL art. 97; ID DL art. 13(b); LA IPL art. 32; MY DA, s. 15, DR r. 5(4); PH IP Code, s. 115, IP Rules r. 1515; SG DA s. 2(1) "ผลิตภัณฑ์" (b), "ผลิตภัณฑ์แบบชุด", DR r. 22; VN IPL art. 101.3, IPR r. 33.2 ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), หมวด 7

⁹⁷ ดูบทบัญญัติใน BN DA, s. 2(1) "ผลิตภัณฑ์แบบชุด", 15(6)(a), DR r. 7(2), 16; KH DL art. 97; LA IPL art. 32; MY DA, s. 3(1) "ผลิตภัณฑ์แบบชุด", 3(2)(a), 15; PH IP Code, s. 115, IP Rules r. 1515; SG DA s. 2(1) "ผลิตภัณฑ์" (b) "ผลิตภัณฑ์แบบชุด" (c) ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ (d) ชุดผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้, DR r. 22; VN IPL art. 101.3.a, IPR r. 33.2.b และ 33.5.e(v) ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), ข้อ 5.2.3 และ 6.1.4.4

10.2 เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ

คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ จำเป็นต้องเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบเพื่อหลีกเลี่ยงการออกแบบที่ไม่สอดคล้องซึ่งกันและกัน ซึ่งความแตกต่างนี้อาจทำให้เกิดความสับสนในขั้นตอนการตรวจสอบคำขอ

มีความจำเป็นที่ต้องจำกัดความหลากหลายของการออกแบบผลิตภัณฑ์ในคำขอฉบับเดียว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อสอดคล้องกับนโยบายและลดข้อยุ่งยากในการบริหารงาน นอกจากนี้ เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบจะทำให้สามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ดีขึ้น โดยให้ชำระค่าธรรมเนียมตามประเภทผลิตภัณฑ์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้อยู่ในประเภทเดียวกัน จะไม่สามารถรวมอยู่ในคำขอเดียวกันได้

เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบเป็นไปตามการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากลของความตกลงโลคาร์โน ว่าด้วยการจัดจำแนกประเภทสากลสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม⁹⁸ ซึ่งจำแนกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกเป็น 32 ประเภท แม้ว่าการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์หลักของ LCL ค่อนข้างกว้าง แต่ได้มีการแบ่งเป็นกลุ่มย่อยสำหรับแต่ละประเภทด้วย โดยมีข้อยกเว้นเฉพาะประเภท 31 และ 32 ซึ่งจำแนกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมออกเป็น 32 ประเภท แม้ว่าการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์หลักของ LCL ค่อนข้างกว้าง แต่ได้มีการแบ่งเป็นกลุ่มย่อยสำหรับแต่ละประเภทด้วย โดยมีข้อยกเว้นเฉพาะประเภท 31 และ 32⁹⁹

ภายใต้เกณฑ์ ‘ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์’¹⁰⁰ คำขอที่ประกอบด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์หลายแบบ จะเป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบก็ต่อเมื่อทุกแบบผลิตภัณฑ์ถูกจัดอยู่ในประเภทผลิตภัณฑ์เดียวกันตาม LCL

ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ขอระบุประเภทผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏในคำขอ ผู้ตรวจสอบควรพิจารณาประเภทผลิตภัณฑ์ที่ระบุนั้นว่าถูกต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการออกแบบหรือไม่ หรือ ควรจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์แต่ละแบบในคำขอเอง ในกรณีที่ความเห็นระหว่างผู้ขอและสำนักงานไม่ตรงกัน

⁹⁸ ดูบทบัญญัติใน BN DA s. 15(6)(a), DR r. 6(3)(b) KH DL art. 97; ID DL art. 13(b), DR art. 3(1)(b), 12(5); LA IPL art. 32; MY DA, s. 15, DR r. 7; PH IP Code, s.115, IP Rules r. 1515; SG DR r. 22 และ 26; TH DR r.18(2) ดูแนวทางปฏิบัติของสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาของสหภาพยุโรป (EUIPO) (คำขอจดทะเบียน), วรรค 6.2.3 และ 7.2.3

⁹⁹ ในประเทศเวียดนาม เกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบไม่ได้เป็นไปตามจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ตามหลักสากลของ Locarno Agreement อันที่จริง คำขอที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์จะเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ หากการออกแบบทั้งหมดปรากฏในผลิตภัณฑ์เดียวกัน และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การออกแบบเหล่านี้เรียกว่าการแปรผัน

¹⁰⁰ ประเทศเวียดนามไม่ยอมรับเกณฑ์ “ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์”

ให้ยึดตามความเห็นของสำนักงาน

การจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ควรประกอบด้วยประเภทหลักและกลุ่มย่อยตาม LCL ในกรณีผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้สองลักษณะ ก็ควรระบุประเภทผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมการใช้งานทั้งสองลักษณะนั้น

ตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์ที่เป็นทั้งที่แขวนเสื้อและโคมไฟตั้งพื้น

ที่แขวนเสื้อและโคมไฟ¹⁰¹

การจำแนกประเภทการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละแบบควรพิจารณาตามชื่อที่แสดงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์และภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกัน แต่หากพบความไม่สอดคล้องกันระหว่างภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์กับชื่อผลิตภัณฑ์จนไม่สามารถจัดประเภทได้ ผู้ตรวจสอบควรปฏิเสธร่างตั้งและแจ้งให้ผู้ขอชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับชื่อผลิตภัณฑ์หรือแจ้งลบภาพแสดงแบบผลิตภัณฑ์ด้วยก็ได้

อาจมีการอนุญาตเป็นกรณีพิเศษในการจำแนกแบบผลิตภัณฑ์เป็น 2 ประเภท สำหรับแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้เพื่อการ ‘การตกแต่ง’ ‘ภาพสัญลักษณ์’ ‘โลโก้’ และ ‘ลวดลายพื้นผิว’ ซึ่งอยู่ใน LCL class 32 แบบผลิตภัณฑ์เหล่านี้สามารถผลิตและใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้โดยอิสระ แต่อย่างไรก็ตาม ‘การตกแต่ง’ ‘ภาพสัญลักษณ์’ ‘โลโก้’ และ ‘ลวดลายพื้นผิว’ อาจนำมาตกแต่งพื้นผิวของผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อให้มีรูปลักษณ์พิเศษบางอย่าง ซึ่งจะกลายเป็นการออกแบบของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ในกรณีนี้คำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ อาจจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ได้เป็นสองประเภท คือ ประเภท 32 สำหรับการตกแต่งหรือลวดลายพื้นผิว และประเภทของผลิตภัณฑ์ที่การตกแต่งหรือลวดลายนั้นปรากฏอยู่

¹⁰¹ ตัวอย่างจากคู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย, หน้า 75

แบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้เพื่อ 'การตกแต่ง' 'ภาพสัญลักษณ์' 'โลโก้' และ 'ลวดลายพื้นผิว' สามารถรวมอยู่ในคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ ร่วมกับแบบผลิตภัณฑ์อื่นได้ ผู้ตรวจสอบไม่ต้องพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ 'การตกแต่ง' 'ภาพสัญลักษณ์' 'โลโก้' และ 'ลวดลายพื้นผิว' ว่ามีความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์หรือไม่ เพราะควรถือว่าผลิตภัณฑ์ในประเภท 32 ไม่มีลักษณะเฉพาะและเข้าได้กับทุกผลิตภัณฑ์ ดังนั้นในการตรวจสอบจึงควรพิจารณาจากแบบผลิตภัณฑ์อื่นที่อยู่ในคำขอจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของการออกแบบ ตัวอย่างเช่น คำขอรับจดทะเบียนที่มีหลายแบบผลิตภัณฑ์ อาจประกอบด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 10 แบบที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้

ชื่อที่แสดงถึงการออกแบบ	ประเภทหลัก (class) และกลุ่มย่อย (subclass) ในระบบ LCL
กระดาษสำหรับเขียน ไปรษณียบัตรและประกาศ	19 - 01
ปฏิทิน	19 - 03
หนังสือและของอื่น ๆ ที่มีรูปลักษณ์ภายนอกคล้ายคลึงกัน	19 - 04
สื่อการเรียนการสอน	19 - 07
ลวดลายพื้นผิว การตกแต่ง	32 - 00
สื่อการเรียนการสอน (การตกแต่งสำหรับ)	32 - 00
กระดาษสำหรับเขียน (ลวดลายพื้นผิว)	32 - 00

ผลิตภัณฑ์อันดับแรกจัดอยู่ในประเภท 19 จึงเป็นไปตามประเภทผลิตภัณฑ์ ส่วนสามผลิตภัณฑ์ที่เหลือซึ่งอยู่ในประเภท 32 จะไม่ถูกนำมาพิจารณาเรื่องเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์ตามตัวอย่างนี้ จึงถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์

นอกจากนี้ หากคำขอในตัวอย่างข้างต้นมีผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมต่อไปนี้ ก็จะสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์ และควรมีการปฏิเสธทั้งวงติง

ผ้าผืน – ประเภท 5 – 05

ผ้าผืน – ประเภท 6 – 10

ผ้าผืน (ลวดลายพื้นผิวสำหรับ) ประเภท 32

คู่มือกลางสำหรับการพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ในกรณีนี้ ผลิตภัณฑ์ 'ผ้าผืน' (ลวดลายพื้นผิวสำหรับ) ' ได้ถูกจำแนกอยู่ในประเภท 32 สามารถระบุพร้อม กับผลิตภัณฑ์ 'ผ้าผืน'

อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ 'ผ้าผืน' และ 'ผ้าม่าน' ได้รับการจำแนกประเภทที่แตกต่างจากประเภท 19 ส่งผลให้คำขอมีการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์ได้เป็นสามประเภท และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ความเป็น หนึ่งเดียวกันของประเภทผลิตภัณฑ์¹⁰²

[ภาคผนวก I มีต่อ]

¹⁰² การจำแนกประเภทมากกว่าหนึ่งประเภทในส่วนการตกแต่ง ภาพสัญลักษณ์ โลโก้ และลวดลายพื้นผิว ไม่มีในประเทศ เวียดนาม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับจดทะเบียนเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ข้อความที่คัดมาจากบทบัญญัติตามกฎหมายของประเทศอาเซียนที่
เกี่ยวข้องกับการพิจารณาตรวจสอบและการจดทะเบียนการ
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ภาคผนวก 1

ข้อความที่คัดมาจากบทบัญญัติตามกฎหมายของประเทศอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับ
การพิจารณาตรวจสอบและการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

สารบัญ

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

คำสั่งฉุกเฉิน [การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม], พ.ศ. 2542

กฎการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, พ.ศ. 2543

หมวด 94 — ตราเครื่องหมายและชื่อ (การป้องกันการใช้งานที่ไม่เหมาะสม) วันที่ 20 ของปี พ.ศ. 2510,
3 ของปี พ.ศ. 2517 — ปรับปรุงแก้ไขจาก S 128/80 S 163/81

คำสั่งฉุกเฉิน [ลิขสิทธิ์], พ.ศ. 2542

ประเทศกัมพูชา

กฎหมายสิทธิบัตร ใ้รับรองผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สิน และการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 22
มกราคม, พ.ศ. 2546

ประกาศขั้นตอนการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เมืองแร่
และพลังงานเลขที่ 707 MIME.DIP.PRK

กฎหมายลิขสิทธิ์และสิทธิที่เกี่ยวข้อง รับรองโดยสมัชชาแห่งชาติ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2546 และให้
สัตยาบรรณโดยวุฒิสภาวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

ประเทศอินโดนีเซีย

กฎหมาย ฉบับที่ 31 ว่าด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 20 ธันวาคม พ.ศ. 2543

ระเบียบ ฉบับที่ 1, พ.ศ. 2548 ว่าด้วยการใช้กฎหมาย ฉบับที่ 31 ของปี พ.ศ. 2543 ว่าด้วยการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กฎหมาย ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2545 ว่าด้วยลิขสิทธิ์

แนวทางปฏิบัติ — การพิจารณาตรวจสอบสาระสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม — พ.ศ.
2558

ประเทศลาว

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (ปรับปรุงแก้ไข) ฉบับที่ 38/NA 15 พุทธศักราช พ.ศ. 2560

คู่มือการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม – ตุลาคม พ.ศ. 2546

การตัดสินใจของรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าด้วยการใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เลขที่ 755/MOST, 20 กันยายน พ.ศ. 2555

ประเทศมาเลเซีย

พระราชบัญญัติการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2539, พระราชบัญญัติ 552, รวมการปรับปรุงแก้ไขถึงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ระเบียบการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2542, P.U.(A) 182, รวมการปรับปรุงแก้ไขถึงวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2530, พระราชบัญญัติ 332, A1420, รวมการปรับปรุงแก้ไขถึงวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2555

ประเทศเมียนมา

ประเทศฟิลิปปินส์

รัฐบัญญัติ ฉบับที่ 8293 — รัฐบัญญัติที่ระบุทรัพย์สินทางปัญญาและการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งให้อำนาจและหน้าที่ และเพื่อวัตถุประสงค์อื่น พ.ศ. 2540 ตามการปรับปรุงแก้ไขจากรัฐบัญญัติ ฉบับที่ 9150, รัฐบัญญัติที่ให้การคุ้มครองแผนภูมิ-การออกแบบ (การทำแผนที่) ของวงจรรวมกฎและข้อบังคับในการนำไปใช้เกี่ยวกับสิทธิบัตร ผลิตภัณฑ์หรือทรัพย์สิน และการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับปรับปรุงแก้ไข, 20 เมษายน พ.ศ. 2554

หนังสือเวียนบันทึกข้อตกลง ฉบับที่ 14-004 ออกโดยผู้อำนวยการฝ่ายสิทธิบัตร

เรื่อง “การประกาศโฆษณาที่เลื่อนเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม” 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ประเทศสิงคโปร์

รัฐบัญญัติการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจดทะเบียน (หมวด 266) (ตราครั้งแรก:

รัฐบัญญัติ 25 ของปี พ.ศ. 2543, 13 พุทธศักราช พ.ศ. 2543, ฉบับปรับปรุงแก้ไข วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2548)

กฎว่าด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการจดทะเบียน, R1 G.N. เลขที่ S 504/2000, 13 พุทธศักราช พ.ศ. 2543, ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2545, 31 มกราคม พ.ศ. 2545

รัฐบัญญัติลิขสิทธิ์ (หมวด 63), รัฐบัญญัติ 2 ของปีพ.ศ. 2530, ฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2549, 31 มกราคม พ.ศ. 2549

ทิศทางแนวปฏิบัติ ฉบับที่ 4 ของปี พ.ศ. 2561 – การจดทะเบียนส่วนต่อประสานกราฟิกกับผู้ใช้ (GUIs),
- 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

แนวทางการปฏิบัติ IP2SG ฉบับที่ 1 ของปี พ.ศ. 2561 - ระบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ (EOS), 30

ตุลาคม พ.ศ. 2561

ประเทศไทย

พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

ระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร — กฎกระทรวง ฉบับที่ 19, ฉบับที่ 21, ฉบับที่ 22, ฉบับที่ 23, ฉบับที่ 24, ฉบับ
ที่ 25, ฉบับที่ 26, ฉบับที่ 27, วันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติสิทธิ พ.ศ. 2537, 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537

คู่มือตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ — พ.ศ. 2554

ประเทศเวียดนาม

กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา, ฉบับที่ 50/2005/Qh11, 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

กฤษฎีกา เลขที่ 103/2006/ND-CP ของวันที่ 22 กันยายน, พ.ศ. 2549 ซึ่งให้รายละเอียดและแนบ

ทางการใช้กฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินอุตสาหกรรมมาตราต่างๆ

หนังสือเวียน เลขที่ 01/พ.ศ. 2550/TT-BKHCN ของวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550, ซึ่งให้รายละเอียด

และแนบแนวทางการใช้กฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับทรัพย์สินอุตสาหกรรมมาตราต่างๆ

ASEAN: A Community of Opportunities for All

@ASEAN

ASEAN

@ASEAN

www.asean.org